

بخشی از کتاب مقدس

انجیل مرقس قدیس

مقدمه

امتن

تفسیر

واژه یاب

چاپ آزمایشی اول

بخشی از کتاب مقدس

انجیل مرقس قدیس

مقدمه

متن

تفسیر

واژه یاب

چاپ آزمایشی اول

حق طبع محفوظ

کانون یوحنا رسول

تهران - صندوق پستی ۱۴۴ - ۱۴۴۵۵

با الهام از :

- la BIBLE - TRADUCTION OSTY ET TRINQUET
Ed. du SEUIL-1973
- NOVUM TESTAMENTUM GRAECE et LATINE, D. NESTLE
7e édition STUTTGART-1956
- TRADUCTION OECUMENIQUE DE LA BIBLE
Ed. du Cerf - Bergers et Mages-1979
- CONCORDANCE de la BIBLE - NOUVEAU TESTAMENT
Ed. du Cerf - Desclée De Brouwer-1978

تبصره :

- ۱- در ترجمه فعلی کتاب مقدس، شماره گذاری آیات بر اساس روش بین المللی صورت گرفته که در برخی موارد اندکی با روش بکار رفته در ترجمه قدیمی فارسی متفاوت است.
- ۲- در پاورقی عباراتی مانند مت ۱۲:۴ n یعنی انجیل متی، باب ۴، آیه ۱۲، یادداشت n.

فهرست

صفحه

I	۱- مقدمه بر انجیل مرقس
۱	۲- متن و تفسیر انجیل مرقس
۸۱	۳- نمونه واژه یاب انجیل مرقس
۸۵	۴- مخفف اسامی کتاب مقدس

مقدمه بر

انجیل مرقس قدیس

دومین انجیل بصورت يك سلسله روایت‌هایی است که عموماً کوتاه بوده و بین آنها ارتباط معینی وجود ندارد. زمینه روشن و آشکار این انجیل را مطالب و نکات جغرافیایی تشکیل می‌دهد بدین معنی که فعالیت عیسی از شهر جلیل (۱۴:۱) و پیرامون این ناحیه آغاز می‌شود و تا سرزمین‌های مشرکان ادامه و گسترش می‌یابد. (۲۴:۷، ۳۱:۸، ۲۷:۸) سپس عیسی از پره و اریحا عبور کرده (فصل ۱۰) و به اورشلیم فراز می‌آید (۱۱:۱). ترتیب مطالب داخل کتاب بر مبنای این چهارچوب نبوده بلکه شرح و بسط چند موضوع مهم است.

الف - انجیل

از همان کلمات نخستین معلوم می‌شود که در این کتاب توجه به «انجیل عیسی مسیح پسر خدا» معطوف است (۱:۱). که بعداً «انجیل خدا» (۱۴:۱) یا فقط «انجیل» خوانده شده است (۱۵:۱). از دید مرقس و بهمین گونه از نظر پولس این کلمه خبرخوش و «نوید»ی است که خطاب بهمة مردمان بوده و پذیرفتن آن توصیف و بیان ایمان مسیحی است: بدین معنی که خدا بوسیله عیسی وعده‌های خود را بخاطر مردمان تحقق بخشیده است. (کول ۱:۱ a) بنابراین انجیل باید به تمام ملت‌ها اعلام گردد. (۱۳:۱۰، ۴:۱۹) انجام این وظیفه جنبه کنونی و فعلیت داشته و مرقس پروایی ندارد بعضی سخنان عیسی را با آن تطبیق دهد: مثلاً پس از ناپدید شدن عیسی از خود گذشتگی و دل‌کنند از همه چیز بخاطر او عبارت از انجام همین عمل بخاطر انجیل می‌باشد. (۲۵:۸؛ ۲۹:۱۰) زیرا عمل خدا که بوسیله زندگی و مرگ و رستاخیز عیسی تجلی کرده است، بوسیله کلامی که در این دنیا به رسولان سپرده شده ادامه دارد و انجیل اضافه بر آنکه پیامی از جانب خدا و درباره مسیح می‌باشد عمل خدا در بین مردمان است. وضع زمان حاضر چنین است و مرقس با شروع از این زمان به دوران گذشته توجه نموده است تا از «آغاز» سخن گوید و به استناد آن وجود مسیحیت را مشخص نموده و توصیف نماید.

ب - عیسی مسیح پسر خدا

انجام وعده‌های خدا با گفتارها و موعظه یحیی تعمیددهنده آغاز گردید که راه را برای عیسی ناصری گشود. (۸-۲:۱) و عیسی که پرسیله خدا به عنوان پسرش تعیین شده و در صحرا بر شیطان پیروز گردیده اعلام و نوید انجیل را در جلیل آغاز کرد. (۱۵-۱۴:۱) از این تاریخ نمایشی واقعی آغاز می‌شود که عبارت از ظهور مسیح، پسر خدا بوده و در دو مرحله معین و مشخص جریان می‌یابد.

۱- در مرحله نخست بسیاری از مردمان قدرت تعلیمات و کارهای عیسی را برضد نیروهای شر و بدی تصدیق می‌کنند. (۴۵-۲۱:۱؛ ۷:۳-۱۰...) ولی این موضوع که عیسی پسر خدا است بایستی مکتوم بماند. (۱۲:۳؛ ۲۵:۱) کسانی که قوانین موسی را دقیقاً و مویماً اجرا می‌کردند مخالفت خود را اعلام می‌کنند. (۶-۳:۲) تا بدانجا که عیسی را وسیله‌ای در دست فرمانروای شیاطین معرفی می‌نمایند. (۳۰-۲۲:۳) با این همه شاگردان عیسی از سایر افراد جمعیت بکلی متمایز هستند. (۱۰:۴؛ ۳۳-۳۴) و در بین آنان این سؤال که طبعاً هرکسی می‌پرسد مطرح می‌شود: «این چیست؟» (۲۷:۱) و در پی آن سؤال دیگری می‌آید: «پس او کیست؟» (۴۱:۴) به این سؤالات پاسخهای مختلفی داده شده است. (۱۶-۱۴:۶؛ ۲۷:۸-۲۸) و با وجود اینکه شاگردان از رسالت عیسی ادراک و شناسایی عمیقی ندارند. (۵۲:۶؛ ۲۱-۱۴:۸) بالاخره از زبان پطرس درمی‌یابند که او مسیح است. (۲۹:۸) ولی به آنان دستور داده می‌شود در این باره چیزی نگویند. (۳۰:۸).

۲- از اینجا به بعد آموزشی نو آغاز می‌شود که عبارت از اینست: پسر انسان بایستی از دوران رنجها، مشقت، مرگ و رستاخیز گذر کند. این آموزش که سه بار تکرار شده است. (۳۳-۳۱:۸؛ ۳۲-۳۰:۹؛ ۳۴-۳۲:۱۰) خواننده را تا مرحله رویارویی و برخورد عیسی با دشمنانش در اورشلیم می‌رساند. (فصل ۱۱ تا ۱۳) در اینجا نمایشی که آغاز شده است در جریان رنجها و مصائب به نقطه پایانی خود می‌رسد (فصلهای ۱۴-۱۵) راز عیسی آشکار می‌شود. اظهارات او در برابر ساندترین (دادگاه عالی یهود) که او را محکوم به مرگ می‌نماید و سخنان ستوریون به هنگام مرگ او (۳۹:۱۵) به کلام خدا که در هنگام تعمید و تجلی مسیح ادا شده بود می‌پیوندد. (۱۱:۱؛ ۷:۹) و عنوانی را که در آغاز انجیل آمده است دایر براینکه: عیسی مسیح و پسر خدا است، توجیه می‌نماید. (b ۱:۱ و c) در این میان هر وقت که ارواح پلید می‌خواهند راز او را افشاء کنند (۲۴:۱؛ ۳۴؛ ۱۱:۳) یا وقتی که شاگردان او را به عنوان مسیح می‌شناسند (۴۹:۸). وادار به سکوت می‌شوند زیرا معنی و مفهوم این سخنان نمی‌بایستی پیش از فرارسیدن رنجها و مصائب آشکار گردد.

روایت رنجها و مصلوب شدن عیسی اوج مطالب این کتاب را تشکیل می‌دهد. مقدمات این وقایع نه تنها در برخورد و رویارویی عیسی با مخالفانش در اورشلیم آماده شده و قبلاً پس از بیان ایمان پطرس اعلام گردیده و حتی در اوایل کتاب تذکر داده شده است بلکه این وقایع پاسخ به سؤالی است که در نخستین عمل عیسی در ملا عام در انجیل مرقس مطرح گردیده است (۲۷:۱) می‌توان دریافت به چه سبب این کتاب دربارهٔ نکته‌ای که آن را «راز مسیح» می‌نامد اصرار ورزیده است. (ر.ک. ۳۴:۱ p؛ ۴۴:۱ v و ۳۰:۸ i) این تأکید و اصرار بلاشک بدان سبب است که عیسی در دوران زندگی زمینی خود بماند دوران بعد از جشن گذر شناخته نشده بود ولی نظر به اینکه این راز عناوینی در بردارد که با آنها ایمان مسیحیت بیان می‌شود (۱:۱؛ ۳:۱۱؛ ۸:۲۹) مثل اینست که مرقس خواسته است نشان دهد تا زمانیکه حقیقت آنها با تحقیر و مصلوب شدن عیسی شناخته نشده باشد زمان بیان این عناوین نرسیده و برای یهودیان و مشرکان مبهم و مشکوک می‌باشد.

پ - عیسی و شاگردان

در «آغاز» انجیل مرقس عیسی به تنهایی ظاهر نشده بلکه با شاگردان است که بوسیله آنان عملی که شروع شده باید پیگیری گردد. از همان ابتدای فعالیت در جلیل، مرقس فراخواندن چهار ماهیگیر را ذکر کرده که عیسی را پیروی می‌نمایند بدون اینکه از نظر ترتیب زمانی یا روانشناسی امکان احتمال آن را در نظر گرفته باشد. (۱۶:۱-۲۰) سپس همواره شاگردان به همراه استاد هستند مگر موقعی که آنان را برای موعظه و نوید اعزام می‌نماید. (۷:۶-۳۰) فقط در دوران رنجها و صلیب پس از اینکه شاگردان فرار می‌کنند عیسی تنها می‌ماند ولی کتاب به پایان نمی‌رسد بدون اینکه اعلام شود شاگردان دوبار در اطراف عیسی که رستخیز کرده بود جمع شده‌اند. (۱۴:۲۸؛ ۷:۱۶) ضمناً در این روایت‌ها با توجه به محل و موقعیتی که برای شاگردان قائل شده است می‌توان چندین بخش تشخیص داد.

۱- در نخستین مرحلهٔ پدیدار شدن عیسی در سه صحنه نشان داده شده است که بین او و شاگردانش همبستگی و همکاری وجود دارد و این هم‌آهنگی رفته رفته نزدیکتر می‌شود. مثلاً جریان فراخواندن چهار شاگرد به منظور اینکه به صید آدمیان بپردازند. (۱۶:۱-۲۰)، انتخاب دوازده تن برای زندگی با او و انجام رسالت (۳:۱۳-۱۹) و بالاخره خود رسالت. (۷:۶-۱۳) به همراه این سه روایت منظره‌های کلی از فعالیت عیسی یا واکنشهایی که ایجاد می‌کرد آمده است (۱۴:۱-۱۵؛ ۷:۳-۱۲؛ ۱۴:۶-۱۶) چنانکه گویی گوینده داستان احساس می‌کرده لازم است پیش از ادامه شرح وقایع وضعیت را روشن و تشریح نماید.

مقدمه بر انجیل مرقس قدیس

در بخش اول (۱۶:۱ - ۶:۳) شاگردان بدون هیچگونه فعالیتی در کنار عیسی می مانند ولی در برابر انتقاداتی که به سبب عدم رعایت مقررات شرعی بهود از آنان بعمل می آید عیسی دفاع کرده و نشان می دهد وابسته به آنان است. (۲۸-۱۳:۲) در بخش دوم (۶:۶ - ۷:۳) شاگردان در برابر مخالفان عیسی و همچنین در برابر خویشان و ندان نسبی او قرار دارند. (۳۵-۲۰:۳) و عیسی آنان را از جمعیت متمایز دانسته از آموزش مخصوصی برخوردار می نماید. (۳۴-۳۳:۲۵) و این امتیاز را دارند که شاهد معجزه های شگفت انگیز او باشند. (۴۳:۵ - ۳۵:۴) بخش سوم با عزیمت و گسیختن از ناصره آماده می شود. (۳۰:۸ - ۷:۶) در این بخش دوازده تن که به مأموریت اعزام شده اند به صورت «رسول» ظاهر می شوند. (۳۰:۶) مأمورند جمعیت را تغذیه نمایند (۳۴:۶-۴۴:۸) با این همه شاگردان مطالبی دریافت می کنند که در حوصله ادراکشان نمی گنجد. (۵۲-۴۵:۶) عدم بصیرت و ادراکشان که قبلاً در مورد داستانهای تمثیلی مورد تنقید قرار گرفته است (۱۳:۴) شدیدتر می شود (۵۲:۶؛ ۱۸:۷؛ ۱۴:۸-۲۱) و درمان مرد کوری که در پایان این بخش آمده است (۲۶-۲۲:۸) برایشان ارزش سرمشق و اشاره دارد. (ر.ک ۲۲:۸ d).

۲- پس از اعتراف پطرس که عیسی را به عنوان مسیح می شناسد سه بار رنجها و صلیب و رستخیز اعلام شده و هر بار با عدم ادراک و تفاهم شاگردان مواجه می گردد و منجر به اظهاراتی قاطع و صریح شده که درباره وضعیت شخصی (۳۸-۳۴:۸) وضعیت اجتماعی (۳۳:۹-۵۰:۱۰) و درباره کسانی است که باید بدنبال عیسی بیایند در حالی که صلیب خود را به دوش می گیرند. هنگامی که جمعیت یا کسانی غیر از شاگردان در صحنه وقایع هستند عیسی بویژه به این افراد خطاب کرده و یا الزامات خود را توضیح می دهد (۲۸:۹-۲۹:۱۰؛ ۱۰:۱۶-۱۰:۳۱) در اینجا موضوع کلام مرتباً از استاد به شاگرد معطوف شده و در مورد هر کدام از فروتنی و حقارت اختیاری به شکوه و جلال موعود پرداخته می شود ولی در صورتی که عیسی می خواهد شاگردان را در سرنوشت خود سهیم سازد آنان بی بصیرت باقی می مانند. مجدداً این بخش با درمان مرد کوری پایان می یابد که به دنبال عیسی براه می افتد (۵۲-۴۶:۱۰).

در دو بخش بعدی (فصلهای ۱۱ تا ۱۳ و ۱۴ تا ۱۶) عیسی با جمعیت مردم، با مخالفان و با قضات نشان داده شده است. گفتگو با شاگردان متعدد و مهم است. عیسی آنان را با نیروی ایمان و قدرت نیایش آشنا می سازد (۲۰:۱۱-۲۵). به آنان هشدار می دهد به ملاحظه و قیامی که برای پسر انسان روی خواهد داد چه رفتاری پیش گیرند (۱:۱۳-۳۷) معنی و مفهوم مرگ خود را در انتظار فرارسیدن ملکوت خدا روشن می کند (۲۲:۱۴-۲۵). به آنان پیشاپیش خبر می دهد که او را ترك خواهند کرد (۲۶:۱۴-۳۱) در برابر وسوسه هشدار می دهد (۳۷:۱۴-۴۰). ولی فرار شاگردان در جتسمانی و انکارهای پطرس نشانه عدم موفقیت آنان در پیروی از عیسی است. با

این همه همه چیز تمام نشده است زیرا پس از رستاخیز، عیسی قبل از آنان در جلیل است (۱۴: ۲۸-۷: ۱۶).

اصرار بر اینکه شاگردان عیسی در باور داشتن و ایمان آوردن کند هستند، عدم ادراك مداوم آنان و جهالت و قصورشان در ساعتی که عیسی به عنوان مسیح پسر خدا تحقق می‌پذیرد مسلماً به منظور معین و سنجیده‌ای است زیرا نقش شاگردان به عنوان ادامه دهنده انجیل شناخته شده و این نکته مانع از آنست که مستقیماً بر ضد نخستین شاگردان عیسی بحث و مذاکره‌ای نمود. بلکه چون ایمان به عیسی فقط پس از جشن گذر بسط و توسعه یافته است امکان دارد در نظر مرقس دوران زندگی زمینی عیسی دوران تظاهر واقعی بوده که به سبب ضرورت حفظ راز و عدم ادراك شاگردان از افشای آن جلوگیری شده است ولی همین نکته اهمیت و ارزش راز عیسی را که در خارج از ایمان دوران عید گذر درك نمی‌شود ظاهر می‌سازد.

ضمناً ایمان شاگردان به عنوان نمونه ایمان مسیحیان است که امکان دارد در درك و دریافتن کشف و شهود خدایی تأخیر داشته باشند. صلیب به عنوان وسیله لغزش باقی می‌ماند. برای اینکه انجیل واقعاً ندا داده شده و پذیرفته گردد تنها کافی نیست نسبت به عبارات بیان ایمان وفادار بمانند بلکه بایستی زندگی صحیح و درستی را در پیروی عیسی ادامه دهند. درك راز مسیح از آشنایی دشوار و تدریجی شرایط زندگی پیروان جدا نیست.

روش مرقس

معمولاً مرقس را به سبب هنر داستان‌سراییش ستوده‌اند. اگر تعداد کلماتی که بکار برده محدود و ناچیز است. (مگر برای بیان چیزهای مادی و محسوس و واکنشهایی که عیسی برمی‌انگیخت) عبارات و جملات بهم پیوستگی و اتصال ندارند، در افعالی که بکار برده رعایت تطبیق زمانها نشده است، همین بی‌مهارتی‌ها شیوه نگارش او را نزدیک به روایت شفاهی در آورده است. بهر صورت با اینکه جزئیاتی به صورت زنده و طبیعی بکار رفته با این همه انشاء ساده و اختصار و کوتاهی مطالب نشان می‌دهد مدارك و منابع مورد استفاده این کتاب احادیثی بوده که برای استفاده جمعیت‌های اولیه تهیه و تنظیم می‌شده است. هنگامی که داستان‌سرا وقایع را توصیف و مجسم می‌نماید مثل کسی نیست که شاهد عینی بوده و آنها را به طور ساده و سطحی تعریف کند. ضمناً در این کتاب وقایع مختلفه به ترتیب زمان وقوع ذکر نشده، حالت روحی اشخاص مورد توجه نبوده و تصویر جمعیت به طور یکنواخت ذکر گردیده است بنابراین نمی‌توان این انجیل را به صورت تاریخ ساده‌ای از زندگی عیسی بخوانیم. ولی مرقس بدون آنکه از ادبیات مایه بگذارد تصویر زنده انسانی را ترسیم کرده است که با واکنشهای غیرمترقبه، با ترحم و رقت یا تند و خشونت، با حالت

شگفتی یا سخنان قاطع و برنده‌اش به هیچوجه با تصاویر پیش ساخته تطبیق نمی‌کند. تمام روح او در يك نگاهش متجلی است، نگاهی که ممکن است آکنده از خشم یا سرشار از مهربانی باشد (۵:۳). (۳۴) نگاهی که متضمن سؤال یا محتوی توجه مخصوص است (۳۲:۵؛ ۱۱:۱۱) سرشار از محبت و تأثر (۲۱:۱۰) آندوهگین و یا توأم با آرامش باشد. (۲۳:۱۰-۲۷) کسانی که در برابر او قرار می‌گرفتند ممکن بود هرگونه وضع و رفتاری اتخاذ کنند: تعجب کرده یا دچار بهت و حیرت شوند، بدگمان شده یا تصمیم به قتل او بگیرند. و شاگردانش ممکن بود نسبت به او علاقه و محبت بی‌دلیل و منطقی داشته باشند و یا او را ترك گویند.

اصل و منشأ کتاب

تقریباً از همان سال ۱۵۰ میلادی اسقف شهر هیراپلیس بنام پاپیاس گواهی کرده بود که دومین انجیل به مرقس «مترجم پطرس در رم» انتساب دارد. ممکن است این کتاب در شهر رم و پس از مرگ پطرس نوشته شده باشد (بنابر آنچه ایرنه مقدس در قرن دوم میلادی در رساله‌ای علیه مرقیون‌ها نوشته است) و یا اینکه (برطبق نظر کلمان اسکندریه) در دوران حیات پطرس نگارش یافته است. در مورد هویت نویسنده، او را همان یوحنا مرقس دانسته‌اند که اصلاً از اهالی اورشلیم (اعمال ۱۲:۱۲) و به همراه پولس و بارنابا بوده است. (اعمال ۱۳:۵؛ ۱۳:۱۳؛ ۱۵:۳۷-۳۹؛ ۴۰:۱۰) و سپس برابر نخستین نامه پطرس با او در «بابل» که احتمالاً منظور شهر رم می‌باشد بسر می‌برده است.

در اینکه این کتاب در رم نوشته شده و تاریخ نگارش آن پس از یال۶۴، دوران تعقیب و شکنجه مسیحیان بوسیله نرن می‌باشد تردیدی نبوده و مورد قبول همگان است. بکار بردن بعضی کلمات لاتینی که بصورت یونانی در آمده و موارد بسیاری از ترکیب کلام لاتینی نشانه‌ای بر این امر است. از سوی دیگر با توجه به اینکه در مورد عادات و رسوم یهودیان توضیحاتی داده شده (۷:۳-۴؛ ۱۴:۱۲؛ ۱۵:۴۲) و ترجمه کلمات زبان آرامی ذکر گردیده و درباره ارزش انجیل برای مشرکان تأیید و تأکید شده است می‌توان تصور نمود که این کتاب برای مردمان غیریهودی نگاشته شده که در خارج از فلسطین بسر می‌برده‌اند. ضمناً چون تأکید و اصرار می‌شود صلیب خود را حمل کرده و عیسی را پیروی نمایند امکان دارد به سبب وقایع روز و وضعیت مخصوصی می‌باشد که جمعیت مسیحیان را در دوران تعقیب و شکنجه‌های نرن متزلزل می‌کرده است. وانگهی در انجیل مرقس از ویرانی معبد اورشلیم یاد شده بدون اینکه به وقایع سال ۷۰ میلادی و طرز انهدام معبد اشاره دقیقی شده باشد (با این تفاوت که متی در ۲۲:۷ و لوقا در ۲۱:۲۰ به این نکته اشاره کرده‌اند) بنابراین می‌توان گفت تاریخ نگارش دومین انجیل بین سالهای ۶۵ و ۷۰ میلادی است.

مقدمه بر انجیل مرقس قدیس

تعیین ارتباط با آموزش پطرس دقیق‌تر و دشوارتر است. عنوانی که پایاس برای مرقس قائل شده و او را مترجم پطرس خوانده است واضح و روشن نیست. ولی بیشتر از مواردی که جزئیات توصیف شده و روایت حالت جنبه گواهی عینی یافته محلی که برای پطرس قائل شده گویای آن است از احادیثی استفاده بعمل آمده است که منشأ آنها پطرس می‌باشد. ضمناً از میان دوازده تن رسولان فقط یعقوب و یوحنا گواهی پطرس را تضمین کرده‌اند گرچه از او تعریف نمی‌کنند و همیشه موقعیت و نقش خوبی ندارد با این همه نشانه‌ای از بحث و انتقاد علیه او وجود ندارد.

به این ترتیب مسئله مدارك و منابعی که مورد استفاده مرقس قرار گرفته به جای خود باقی است و منتقدین در این باره نظریات متفاوتی دارند. مثلاً هرگاه با انجیل‌های متی و لوقا مقایسه و برابری شود اهمیت انجیل مرقس بعنوان منبع انجیل‌های مذکور معلوم می‌گردد و یا اینکه می‌توان تصور کرد قبل از نگارش انجیل مرقس مجموعه و ترکیبی از احادیث درباره عیسی وجود داشته است. بهر صورت هر فرضیه‌ای که پذیرفته شود با توجه بطرز انشای مرقس می‌توان حدس زد که قبلاً مرحله‌ای از احادیث وجود داشته و اعمال و سخنان عیسی نقل می‌شده بدون اینکه به صورت مجموعه‌ای از شرح زندگی و آموزش او درآمده باشد مثلاً روایت رنج‌های عیسی و مصلوب شدن او در ابتدا به صورت يك رشته روایت‌های این وقایع و شامل چند قسمت بوده است همچنین يك دسته از وقایع ساده و مختصر نظیر «روز کفرناحوم» (۲۱: ۱-۳۸) یا بحث و مجادله‌ها ۲-۳: ۶ قبلاً و خیلی زود تشکیل و تنظیم شده بود که جزو منابع مرقس قرار گرفته است.

سؤال دیگری که بدون جواب مانده اینست: آیا در اصل کتاب چگونه پایان می‌یافته است؟ عموماً پذیرفته شده که قسمت آخر کتاب به صورت کنونی ۹: ۱۶-۲۰ بعدها افزوده شده تا پایان یافتن ناگهانی آن را در بند ۸ تصحیح نماید. (ر.ک ۹: ۱۶) ولی هرگز نخواهیم دانست آیا پایان اصلی کتاب منقود شده یا اینکه مرقس معتقد بوده است یادآوری و مراجعه به حدیث ظاهر شدن‌های جلیل که در بند ۷ به آنها اشاره شده برای خاتمه دادن به کتاب کافی است.

اهمیت کتاب

بنظر ما انجیل مرقس نخستین نمونه شناخته شده از ادبیاتی است که انجیل نامیده می‌شود. قبلاً برای قرائت و استفاده در کلیسا ترجیح می‌دادند بجای انجیل مرقس از مجموعه ترکیبات دیگری که بعداً نوشته شده و مفصل‌تر هستند نظیر انجیل متی و لوقا استفاده نمایند ولی بر اثر بررسی‌های ادبی و تاریخی که در قرنهای ۱۹ و ۲۰ به عمل آمد مجدداً ارزش و اهمیت انجیل مرقس آشکار شده است. امروزه تاریخ زندگی عیسی را بر مبنای ترتیب توالی تاریخ که در انجیل مرقس ذکر گردیده تهیه و تنظیم نمی‌کنند با این همه خشونت الفاظ و کلمات، عدم ظاهرآرایی، فراوانی کلماتی

مقدمه بر انجیل مرقس قدیس

که از ریشه سامی است و جنبه ساده و ابتدایی نظریات علوم الهی که در انجیل مرقس آمده نشان می‌دهد که در تهیه این انجیل از مدارك و منابع قدیمی استفاده شده و اسامی اشخاص و محلها مربوط به احادیث بسیار کهن است. آموزش‌های عیسی، تأکید و اصرار بر اینکه ملکوت خدا نزدیک است، داستانهای تمثیلی، مباحثه‌ها و جدلها و راندن ارواح پلید که در این انجیل ذکر شده ریشه تاریخی خود را در زندگی عیسی در فلسطین دارند مبنای این مطالب مستقیماً از حافظه و خاطرات اشخاص ناشی نشده بلکه در ابتدا آنها را به منظور موعظه، آموزش مذهبی، بحث و جدل و یا برگزاری آئین مذهبی در کلیسا تهیه و تنظیم کرده بودند و ریشه آنها گواهی نخستین شاگردان عیسی بوده است.

مرقس بدین سبب در خور تقدیر است که این مطالب را مرقعی ثبت کرده که زندگی کلیساها در خارج از ناحیه فلسطین انتشار می‌یافت و نظریات و اندیشه‌های علوم الهی که با تمدنهای خارجی برخورد می‌کرد و ممکن بود تماس خود را با مبانی انجیل از دست بدهد. مرقس موفق شده است منظره يك زندگی پرهیجان را که به دشواری می‌توان درك کرد به صورت زنده و محو نشدنی حفظ کند. به این سؤال که: «آیا این مرد کیست؟» مرقس پاسخی آورده است که همان پاسخ پیروان نخستین و اولین گواهان می‌باشد ولی برای کسیکه فقط به تکرار این پاسخ بسنده می‌کند مجدداً سؤال را مطرح ساخته و یادآوری می‌کند که ایمان بوسیله تعهد بی‌قید و شرط در پیروی از عیسی به محك آزمایش درمی‌آید و عیسی همواره بوسیله انجیل در میان مردمان بکار است.

انجیل بنابر نوشته مرقس قدیس

یحیی تعمید دهنده

(متی ۳: ۱-۶؛ ۱۱-۱۲؛ لوقا ۳: ۱-۶؛ ۱۵-۱۸)

^۱ آغاز نوید^a عیسی مسیح^b، پسر خدا^c آن چنانکه در اشعیا^d پیامبر نوشته شده است:

اینک پیش از پیش از تو می فرستم تا راه^d هموار کند.
 (نویسندگان)

بر عیسی متمرکز می باشد. (۸-۷: ۱) رک ۱: ۲۲؛ ۳۷: ۱۰

b - کلمه مسیح اصلاً یعنی کسی است که بولمعه^۱ تدهین مسح شده و یهودیان این کلمه را در مورد کسی بکار می برند که انتظار دارند پیاید و قوم یهود را نجات بخشد. مرقس این کلمه را یعنی جدید در مورد عیسی بکار برده است (۹: ۴۱؛ ۱۲: ۳۵-۳۷). در انجیل مرقس فقط یک بار، یک نفر عیسی را بعنوان مسیح موعود شناخته و این شخص پطرس است ولی بلافاصله عیسی او را وادار به سکوت کرده است. (۸: ۲۹، ۳۰) و عیسی فقط در جریان محاکمه خود این عنوان را پذیرفت (۶۱: ۶۲-۶۳).

c - عنوان «پسر خدا» در قلم نسخیه های قدیمی انجیل وجود ندارد. بهر صورت بیان نظریه و افکار مرقس است. این عنوان الهام از خدا (۱: ۱۱؛ ۷: ۹) و افشا شده بوسیله دیوان است (۳: ۱۱، ۵: ۷) با اینهمه بایستی پنهان بماند ولی عیسی در جریان محاکمه خود آن را پذیرفت (۶۱: ۶۲-۶۳) و یکی از مشرکان پس از مرگ عیسی این عنوان را بر زبان راند (۱۵: ۳۹).

d - این عبارت قسمتی از خروج ۲۳: ۲۰ یونانی و قسمت دیگری از ملا ۱: ۳ نقل شده است. راه خداوندگار که در ملاکی ذکر گردیده در اینجا راه مسیح موعود شده

a - کلمه «نوید» ترجمه کلمه یونانی «انجیل» است که اصلاً یعنی «خبر خوش» و مزده می باشد. ضمناً انجیل نام یکی از کتابهای عهد جدید نیست بلکه نوید نجات و رستگاری است که عیسی مسیح آورده و رسولان آنرا موعظه و پراکنده کرده اند (روم ۱: ۱۵) «انجیل خدا» است (۱: ۱۴؛ روم ۱: ۱) که سرچشمه نجات و رستگاری و اعلام آن است. همچنین «انجیل عیسی مسیح» می باشد (۱: ۱؛ روم ۱: ۱۵) که آنرا موعظه کرده و آموزش داده است (۱: ۱۴) و پس از رستاخیز خودش موضوع این نوید شده است. انجیل بایستی همه ملت ها اعلام شود. (۱۳: ۱۰؛ ۱۴: ۹؛ رک ۱۵: ۱۵) اعلام انجیل مستلزم فداکاری و از خود گذشتگی نظیر از خود گذشتگی عیسی می باشد. (۸: ۳۵؛ ۱۰: ۲۹) در حقیقت عمل خدا که در زندگانی و اعمال عیسی تجلی کرده بود بازهم بوسیله سخن خدا که شاگردان عیسی حامل آن بوده اند پدیدار می گردد (رک ۴: ۱۴).

و عیسی مسیح قائم در این امر با آنان اقدام می کند. (رک ۱۶: ۲۰) مرقس قصد دارد «سرآغاز» تاریخ انجیل را بنویسد یعنی از ابتدای ندای یحیی تعمید دهنده (۲: ۱-۸) که از همان زمان بوسیله او عمل خدا پدیدار شده (۱۱: ۲۹-۳۳) و خدا وعده های خود را به انجیل رسانده است (۱: ۲-۳) و بنا به نوشته مرقس پیام یحیی

یو ۲۳:۱ راه خداوند را آماده کنید

کوره راههای وی را راست گردانید^e

۴ یحیی تعمید گردد در صحرا^f پس بزرگ شد و هجرتی که برای گناهان تعمید^h توبه را

نداد. ۵ و از سراسر کشور یهودیه و همه ساکنان اورشلیم به نزد او بیرون آمدند و با اعتراف به گناهان خود در نهر اردن تعمید می یافتند، ۶ و یحیی پوشیده به پشم شتر و لنگی

(رَبِّ يَرْو. ١٩١)

قرن اول میلادی **گلیلیا** که می خواستند به دین یهود

بگروند لازم بود برابر مقررات و مراسم مخصوصی در آب داخل شوند و در زمان یحیی نیز بعضی از نهضت‌های

مذهبی این ترتیبات را مراعات می کردند مثلاً در جامعه مذهبی قمران کسانی که تقاضای ورود به آن جامعه را داشتند لازم بود هر روز مرتباً شستن و غسل کرده و بدین وسیله طهارت و پاکی را بعنوان آرمان و هدف خود ابراز نمایند، گرچه این شست و شویا جای توبه و گناه پاکای دورنی را غمی گرفت و بایستی بعداً به خلوص و پاکی اساسی دست یازید (مقارن ۲: ۲۵-۳: ۱۲). البته

تعمید یعنی نوع دیگری است زیرا آن را به همه مردمان پیشنهاد کرده و خودش انجام می‌داد و این تعمید به عنوان آمادگی نهایی برای تعمید داوری و **ابراهم** فقط یک بار انجام می‌گردد (رک ۸: ۱۰). شرط اساسی این تعمید **توبه و گرایش به سوی خدا** است (رک مت ۲۳: ۴۲). به منظور بخشایش گناهان **انجام** می‌شود، بخشایش که از این لحظه انتظار داشته و یا احتمالاً به عنوان عطیه ملکوت خدا اعلام می‌گردد (رک وعده‌های تصفیه قوم سرانیل: ۱ اش ۱۶: ۴؛ حز ۲۵: ۳۶).

ا - مزارین گنه در دره ای محقق دراز
 ب - از فعلی که در اینجا بکار رفته بر می آید که

اعتراف به گناهان با بیان و اظهار آنها انجام می‌شده و منحصر به انجام عمل نبوده است. اعتراف به گناهان

ربین یهودیان آن دوران در بعضی موارد انجام می شده است (مثلاً در جریان آیین نیایش ~~در آن زمان~~، رک

و ۵:۵-۶:۲۶؛ ۴۰:۲-توا ۶:۳۷؛ نح ۱:۶؛ دان ۹:۲۰.

2

چرمین بر کمر^k بود و ملخ و غسل وحشی می خورد. ^۷ و ندا می داد: «پس از من کسی می آید که از من ^۸ بزرگتر است و من لایق نیستم تا خم شده بند پاپوشهای او را باز کنم^۱. ^۸ و من شما را با آب تعمید داده ام، اما او شما را با روح القدس تعمید خواهد داد^m».

تعمید عیسی

(متی ۳: ۱۳-۱۷؛ لوقا ۳: ۲۱-۲۲)

^۹ باری در این روزها عیسی از ناصره جلیل آمده و بوسیله یحیی در نهر اردن تعمید یافتⁿ.
^{۱۰} و همان دم، بلا^{۱۰} مردن^{۱۰} از آب، شکست^{۱۰} آسمانها و پاتین^{۱۰} آمدن روح القدس را چون

خدمتگزاری بیش نیست زیرا بستن و باز کردن بند کفشها وظیفه برده^mان بوده است (رک یوحنا ۱۳: ۴-۱۷).

m - سخنان بند ۸ تفاوت اعمال یحیی را با مسیح موعود نشان می دهد بدین معنی که یحیی در آب تعمید می دهد در صورتیکه تعمید مسیح موعود بعنوان تعمید روح القدس توصیف شده است. ضمناً مرقس از تعمید آتش یاد نکرده است (رک متی ۳: ۱۱). در اینجا بیش از وقایع روز پنجاهه یا تعمید مسیح^{۱۱} مجموعه اعمال را که عیسی برای نجات آغاز کرده بعنوان تصفیه و تقدیس^{۱۱} بوسیله روح القدس توصیف گردیده است (لازم به یادآوری است فرقه قمران انتظار آن را در پایان زمان داشتند. مقررات مربوطه ۳: ۶-۸).

n - ورود عیسی به صحنه وقایع نظیر همان کسی است که یحیی اعلام می کرد. ضمناً توجه کمتری به تعمید عیسی شده تا به بیانات آسمانی که پس از تعمید اظهار گردیده است. بندهای ۱۰-۱۱ مرقس در این مورد از هیچ^{۱۱} دیگری غیر از عیسی نام نمی برد و این روایت به عنوان کلید بقیه کتاب به خوانندگان اعلام گردیده است. (رورد اسم عیسی^{۱۱}: ۱۱۱)

o - آسمانها بمانند پارچه ای پاره می شوند (رک اشعیا ۳۸: ۱۵) و نشانه آنست که خدا منظور تحقق بخشیدن به وعده هایش دخال^{۱۱} می نماید. (اشعیا ۶۳: ۱۹) و در اینجا بوسیله^{۱۱} شکست^{۱۱} روح القدس می باشد. (رک وصیت لای ۶: ۱۸ و یهودا ۲: ۲۴) (رورد اسم عیسی^{۱۱}: ۱۱۱)

یا در هنگام تجدید عهد و پیمان عز ۱: ۱۰؛ نوح ۲: ۹؛ ژوبیله ۱: ۲۲؛ مقررات جامعه مذهبی قمران ۱: ۲۱-۲۲؛ مکتوب دمشق ۲۰: ۲۸-۳۰). این عمل بازگشت بسوی خدا جهت کسب مغفرت می باشد. رک مرز ۵: ۳۲؛ امث ۲۸: ۱۳؛ لوقا ۱۳: ۱۴-۱۵؛ یوحنا ۱: ۹. این امر در آع ۸۸: ۱۹ ذکر شده و بنظر نمی رسد در ارتباط با تعمید مسیحی باشد.

k - در بعضی از نسخه های دست نوشته فقط «پوشیده با پشم شتر» آمده است ولی ترجمه ما که بر مبنای تعداد زیادی از نسخه ها است ممکن است تحت تاثیر مت ۴: ۳ به این صورت نوشته شده تا در مورد تطبیق و برابری یحیی با الیاس تاکید گردیده باشد (۲-پادا ۸: ۱).

l - بنا بر آنچه مرقس نوشته تمام سخنان و گفتارهای یحیی درباره کسی است که بعد از او می آید یا در پی او می آید (ترجمه تحت اللفظی: «پشت سر او») اصطلاحی که در اینجا بکار رفته ترتیب تقدم و تأخر را بر حسب مقام و مرتبه تعیین می نماید (رک اشعیا ۱: ۱۷، ۲۰؛ ۳۳: ۸) و تفاوت بین یحیی و عیسی را نشان می دهد بدین معنی کسی که بعداً می آید در حقیقت برتر و نیرومندتر است. نیرویی که از خصایص مسیح موعود است (رک اشعیا ۱۱: ۲؛ ۴۹: ۲۵؛ ۵۳: ۱۲؛ مسز مسور سلیمان ۱۷: ۲۴) در مبارزه عیسی بر ضد شیطان ظاهر می گردد. (b ۲۷: ۳) و کسی که قبلاً می آید در حقیقت

انجيل مرقس

2018/01/10

خودش را می بیند از تو است ^۹ .

ہوا از تو خوشترم

مکر به پیکر ~~و سوسه شدن~~ عیسی در صحرا

عبر ۱۸:۲
۱۵:۴ شیطان و با ~~سجده~~ ^{سجده} و فرشتگان ^{او} خدمت می کردند.^{۱۱}

عیسی نوید را در جلیل اعلام می کند

(متی ۴: ۱۲-۱۷؛ لوقا ۴: ۱۴-۱۵)

۱۴ و پس از تسلیم کردن یحیی، عیسی به جلیل^۷ آمد در حالی که انجیل خدا را ندا داده^۸ بود. ۲۴:۳

p - رك مت ۱۶:۳ Z روح القدس با فرود آمدن بر عیسی او را بعنوان منجی موعود تعیین می نماید. (رك اش ۱۱:۲؛ ۴۲:۱؛ ۶۳:۱۱). **مت (رم)**

۹ - ترجمه تحت الفظی **محبوب** بند ۱۱ چنین است: «در ترجمه خوشنود خود را گذاشته‌ام» و به مفهوم خواست و ارادهٔ زودگذر الهی نیست بلکه انتخاب بمنظور رسالتی است که خدا **محبوب** می‌نماید در حالی که او را بعنوان پسر خود (رك مز: ۷) محبوب خود (رك ۱۲: ۶) شاید پند **محبوب** (۲۲: ۲۷) یا **محبوب** (۱۶) را بخاطر می‌آورد) محبوب ممتاز خود (رك اش: ۱: ۴۲) **محبوب** (رك م: ۱۷: ۳) **محبوب** می‌باشد

۲ - نخستین عمل عیسی **الهی** که با قدرت روح القدس انجام می‌گردد یعنی به صحرا برده می‌شود تا با نیروی شیطان مقابله نماید.

S - این تجربه و وسوسه در انجیل مرقس مبارزه‌ای است که در تمام مدت اقامت در صحرا ادامه داشته در صورتیکه در انجیل متی و لوقا در پایان اقامت در صحرا روی می‌دهد. ر.ک مت ۲:۴ d.

۴ - برای ریشه کلمه شیطان رك ايوب: ۶. در المجمل
کلمه های شیطان و ابليس در مورد دشمن خدا و مخالف

ایمان آورید۔^{۷۲}»

۱۰۰

A: 6: 40: 1

عمل خدا را در مسیح اعلام می‌کند. عبارت «نَدادَن اَپجیلِ خدا» کار و وظیفه رسولان را تعیین می‌نماید (رک ۱-۲: ۸-۹). و مرقس که این عبارت را در مورد عیسی بکار برده مِداومت رسالت عیسی و رسالت کلیسا را یادآوری و تأکید می‌نماید.

ر.ك ۱- پاد ۱۹: ۲۰) و اهمیت و ابتکار عیسی را در دعوت از آنان و اطاعت آنان را بخوبی نشان می‌دهد.

b - ترجمه تحت‌اللفظی «بشت سر من» است. ر.ك

بند ۷ ب
۱۱۴۱۱
C - در عهد عشق (۱۷۱۵:۱) تصویر تهر

ماهیگیری و یا تور شکارچیان نشانه و یادآور کبیر و
مجازات است (۱۶:۱۶) و در اینجا به رسالت آینده
دوازده نفر مربوط می شود: بدین معنی که با * انجیل
مردمان را برای داوری و ورود به ملکوت خدا جمع
کند. ر.ک مت ۱۳: ۴۷-۵۰.

d - ر.ک مت ۲۰: ۴ «رفتن به دنبال» عیسی بمفهوم
آتست که شاگرد او شوند. ترك شغل بشاظر زندگی کردن
با استاد یعنی زندگانی جدید با عیسی است و تجربه
دوازده شاگرد سرمشقی برای ایمانداران است که به نوبه

e - ترجمه تحت اللفظی «یعقوب زیدی» است و برابر ۳۵:۱۰۰ سیر او است.

مرتبه بنده کردن تورها بودند، ۲۰ و همان دم آنان را فرا خواند و ایشان پدر خود زبدي را با مزدوران در قايق ترك کرده و بدنبال او رفتند.

عيسى لغيره

در كهنه كفرناحوم اقتدار خود را نشان مي دهد

(لوقا ۴: ۳۱-۳۷)

مت ۱۳: ۴
:۱۱: ۹
:۲۳: ۱۱
:۲-۱۳: ۱۲
لو ۱۰: ۱۳

۲۱ و به كفرناحوم وارد شدند و همان دم در روز شنبه^۱ به كهنه^۲ در آمده آموزش مي داد. ۲۲ و از آموزش وي شگفت زد^۳ بودند زيرا با اقتدار آموزش مي داد و نه چون كاتبان^۴. ۲۳ و همان دم در كهنه^۵ آنان مسردي با روح نا پاك^۶ بود كه فریاد كشيده: ۲۴ «ای عيساي ناصري از اما چه مي خواهی؟ آیا برای نیستی ما آمده ای؟ من می دانم تو كه هستی: قدوس^۷ خدا.» ۲۵ و عيسى او

مت ۲۹-۲۸: ۷
:۲۶: ۷
:۲: ۵

لغيره

۱

«ديوانه» كه از آن عشق مي شود به كسانی اطلاق مي شده كه تحت سلطه و نفوذ ديوي بعضی ارواح ناپاك قرار داشته باشند و اين روحها كه در كتاب مقدس سخن او را مي شنود و بعضی ارواح خبيثه و پلید هستند و با ديوي كه در داستانها و اساطير آمده و حضور خيالاتي با شاخ و دم و چهره و لباسهاي عجيب دارند.

۱ - ترجمه تحت اللفظي اين جمله چنين است: «چهار چرخه به من و به تو» و اصطلاحی است كه در كتاب مقدس بكار رفته (داور ۱۱: ۱۲) ۲ - سمو ۱۶: ۱۰؛ ۱۹: ۲۳؛ ۱ پاد ۱۷: ۱۸؛ ۲ پو ۴: ۲) و در مورد نپذيرفتن دخالتی كه بنظر بيجا و بي موقع است يا اظهار مخالفت با هرگونه ارتباط با کسی اين جمله ادا مي شود. ۳ - كه ظاهراً بنام همجنسان خود از زبان بیمار سخن مي گوید مترجه شده است قدرت و تسلط او بر آن شخص به پهايان مي رسد. رك لو ۱۰: ۱۸؛ ۱۰: ۲۰؛ ۱۰: ۲۱

ربلي

او لغيره

۴ - تنها خدا متعالی است و قهر او به چیزی مي پيوند كه به او تعلق داشته و يا الهام شده. عيسى بعد كمال^۵ است زيرا مسيح است (۱ پاد ۱۷: ۱۸) ۵ - شده رك ۱ پاد ۱۷: ۱۸) و پسر خدا است (پهاهاي ۱۱) چنين مي نمايد كه يهوديان اين كلمه را در مورد مسيح موعود بكار نبرده اند. رك پو ۶: ۶؛ ۱۴: ۳؛ ۲۷: ۴؛ ۳۰

۱ - در صحنه ای كه در پهاهاي ۲ تا ۲۸ روايت شده مرقس تعليمات عيسى (پهاهاي ۲۱-۲۲) و پيروي او را بر نپروي شر (پهاهاي ۲۳-۲۶) مجموعاً به عنوان تجلې قدرت ارايه کرده است كه از سوي خدا مي آيد. (پها ۲۷).

اقتدار

۲ - مرقس بندرت موضوع تعليمات عيسى را مشخص نموده ولي اغلب ياد آوري کرده است كه تعليم و آموزش مي دهد و بر شنوندگان تاثير عميق مي گذارد (۲: ۶؛ ۱۰: ۲۶؛ ۱۱: ۸؛ پس از يك معجزه ۳۷: ۷) ۳ - كه بكار مي برد از سوي خدا مي آيد. (۲۷: ۱؛ ۲۷: ۲؛ ۱۰: ۱۱؛ ۲۸-۳۳؛ رك ۱۳: ۳۴) در اینجا نشان داده شده كه عيسى بر خلاف كاتبان مفسر هتاز مطالب تورات و مشخص نوشته هاي مقدس مي باشد در صورتيكه كاتبان فقط به حفظ و تلاوت استناد مي كنند. ۴ - اصطلاح «روح ناپاك» اغلب بهاي اهریمن و ديرو بكار رفته زيرا نفوذ او بر ضد خدای خدا و قوم و ملك او است. در اینجا روح ناپاك شديداً در برابر تقدس عيسى حمل نموده (پها ۲۴) در مورد ارتباط^۵ بيماري با نفوذ ديوي رك پها ۵۳۲

عيسى لغيره

اقتدار

واكش نشان را

۵ - لازم به توضيح است در فارس، قديم ارواح پلید و ناپاك را ددنيه مي ناميدند كه مترادف اهریمن مي باشد و كلمه

نظر
نظر

عیسی ~~مجدد~~ کفر ناحوم را ترك می کند

(متی ۲۳:۴، لوقا ۴۲:۴ - ۴۴)

۳۵ و بامدادان، در سیاهی شب، برخاسته، بیرون شد و بجائی خلوت رفت و در آنجا نیایش

می کرد. ۳۶ و شمعون و کسانی که با او بودند به دنبالش رفتند. ۳۷ و او را یافته به او ~~فرمود~~ گفت:

«همه در جستجوی تو هستند.» ۳۸ و او به ایشان گفت: «به جای دیگر به ~~همه~~های مجاور برویم تا

در آنجا نیز ندا^۱ دهم زیرا برای این است که من بیرون^۲ آمده ام.» ۳۹ و به راه افتاده، در ~~سراسر~~

مت ۲۵:۹ جلیل در ~~همه~~هایشان ندا^۳ می داد و شیاطین را می راند.

پاك شدن يك جذامی

(متی ۱:۸-۴؛ لوقا ۱۲:۵-۱۶)

۴۰ و يك جذامی^۴ بسوی او آمده تمناكنان به زانو در آمده و به او گفت: «اگر تو بخواهی

می توانی مرا پاك گردانی.» ۴۱ و او به ~~او~~ آمده، دست خود را دراز کرده و او را لمس کرد و به او

این موضوع امکان دارد. اگر بطوری که مفسران تصور

می کنند بایستی «تاراحت شده» خوانیده شود می توان

را تعبیر نمود که مرد جذامی با نزدیک

شدن به او قوانین ~~یهود~~ را نقض کرده (لا ۱۳:۴۵-۴۶؛

ولی عیسی ~~نیز~~ با لمس کردن مرد جذامی آنها را نقض

می نماید) ~~تا آنکه عیسی~~ می خواسته است با احتراز از

ازدحام جمعیت به ~~گفتار~~ بپردازد (پدهای ۳۵-۳۹، ۴۵)

بدون اینکه بعنوان مسیح موعود و پسر خدا ظاهر شده

باشد (پدهای ۳۴، ۴۳، ۴۴) لازم به یادآوری است

جذامیان ناپاك و موجب ناپاکی بشمار می آمدند و آنان

را محكوم به کیفر الهی تصور کرده و از اجتماع اخراج

می نمودند. عیسی با ~~عمل~~ این موضوع را انكار کرده

با این همه جذامی شفا یافته را به نزد کاهن می فرستد تا

مجدداً در جامعه مذهبی پذیرفته و وارد شود.

(پند ۴۴)

ضمناً معالجه بیماری جذام همچون عمل دوباره زنده

کردن مردگان بشمار می رفت و فقط به قدرت خدا

بستگی داشت. این عمل نشانه نزدیک شدن ملكوت خدا

بوده و با رستاخیز مردگان جزو ~~نمی~~ دوران مسیح

q - ترجمه تحت اللفظی: ~~فقط همین فعل~~

در المجیل مرقس کافی است طنین خبر خوش و «نوید»

را تعبیر نماید. ۱:۳۹؛ ۳:۱۴؛ چنانکه در ۱:۱۴؛

۱۳:۱۱؛ ۱۴:۹ تصریح گردیده است.

۳ - «بیرون آمده ام» از کفر ناحوم رك لوقا ۴۳:۴

۵ - در مورد فعل ندا دادن ۴:۱؛ g: ۳۸:۱ q را

ملاحظه نمایند

۴ - برابر ~~المجیل مرقس~~ وقایع «روز کفر ناحوم»

(پدهای ۳۴-۳۹) شامل چند عمل ~~مذهبی~~ است و

نخستین ~~تلاش~~ عیسی بشمار می روند. مرقس

از ادامه و توسعه اقدامات او در جلیل (پدهای ۳۵-۳۹)

فقط يك مثال نمونه آورده است و آن عمل «پاك کردن»

می باشد که نظیر پیروزیهای او بر ارواح ناپاك است

(رك ۱۲:۲۳) زیرا بیماری جذام بعنوان ناپاکی بشمار

می رفت و موجب اخراج بیمار از جامعه مذهبی

می گردید. رك مت ۲۸:۴

۱۱ - در نسخه های دیگری بجای «به رحم آمده»

«تاراحت شده» می باشد ولی این کلمه را نمی توان بعنوان

تصحیح «به رحم آمده» تصور نمود در صورتیکه عکس

مت ۳۶:۹
 ۲۷:۱۸ : ۲۰:۳۴
 مر ۸:۲
 لو ۷:۱۳
 ۱۵:۲۰ : ۳۳:۱۰

(متى ٩: ١-٨؛ لوقا ٥: ١٧-٢٦)

(متی ۹: ۱-۸؛ لوقا ۵: ۱۷-۲۶)

موجود بود. (مت ۱۰: ۸؛ ۱۱: ۵ /) بهمین دلیل دستور

V - مورد دیگری که دستور حفظ سکوت داده شده و

مثلاً : مرد و زن ها . ك و معن : ۴۳:۵ ، ۳۶:۷

۱۶:۸. در اینجا دستور حفظ سکوت رعایت نشده است

چنانکه گویی از درخشندگی قدرت پسر خدا نمی توان

W - ر.ک لا، ۱۴:۲-۳۲ شخص حاضره که درمان

پایافته بود می توانست مجدداً در جامعه مذهبی وارد شود.

بوده گواهی و تایید گردد.

که ارزش قضایه دارد و بر علیه کسی (۱۱:۶) و یا در

برابر کسی داده می شود (۱۱:۱۶) چنین بنظر می رسد که

مستهم کردن باشد بر حسب اینکه چگونه پذیرفته شود. در

صدق قانونی ~~و~~ بیمار به این شهادت قدرت

می باشد. تطبیق دادن و کنار هم این موضوع ۹ دستور

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا نَالِ الْغَاثِ وَالْفَاطِ

۴: ۱۴-۲۶، ۳۳ در مورد سخن خدا بکار رفته است.

مورد المجیل می آید (ر.ک ۱: g⁴) چندی درک و استنباط

المجلس است. ١٩:٥٠ - ٢٠:٧:٣٦

در اینجا يك رشته مباحثات بين عيسى و

در کفرناحوم ذکر کرده است. ۱:۲-۳:۶ موضوع مورد

بنام خداوند بخشنده مهربان

۱۱ - البته بایستی فکر کرد «در خانه شمعون» است

ست (ضمناً مفهوم عباراتی که در ۱-قرن ۱۱: ۳۴؛

1

لاوی و پذیرفتن گناهکاران

۱۳ (باز به ساحل دریا بیرون^h شد و همه جمعیت بسوی او آمدند و وی بفرمان آنان آموزش

۳۵:۱۴ آمده بهمین گونه است) در صورتیکه در ۷:۷؛
 ۲۸:۹ و شاید ۲۰:۳ مفهوم دیگری دارد و «در خانه‌ای»
 می‌باشد. سخن
 b - اعلام کردن ~~کلمه~~ اصطلاحی است که مختص
~~کلمه~~ موعظه مسیحی است (اع ۴:۲۹، ۳۱؛ ۸:۲۵)
 و در اینجا به ~~تفسیر~~ این اصطلاح مرقس تأکید
 می‌کند که ~~تفسیر~~ عیسی ادامه می‌یابد.
 c - بایستی يك خانه را در فلسطین مجسم کرد که
 فقط يك طبقه دارد و سقف آن با تیرهای چوبی و گاه گل
 پوشیده شده است. در مورد بستر بیمار که در بعضی
 زبانهای غربی «برانگار» ترجمه شده مرقس کلمه‌ای بکار
 برده است که معنی «تختخواب ~~نارواخت~~» می‌باشد ولی به
 ترجمه بدیسم شیطانی احتمالاً تشبیه و طعنه بوده و کلمه

فراہ گران

مت ۹:۱۱
لو ۳۴:۷

پیرماں کا لہجہ و نو

محمد زاهد

27 July 1910

۱- ~~در دعوت از لای که روایت شد است عیسی~~
~~او را بلند چهار شاگرد دیگر خواند است.~~ (۱۶: ۱۶)
بحث و جدل دیگری بوجود می آورد که مربوط به طرز
رفتار عیسی نسبت به گناهکاران است.

n - روجه فتح الفتح: کاتبان فرسیان است و بصورت دیگر چنین آمده: «زیرا مردم بسیاری بودند حتی کاتبان فرسیان بدنهال او می آمدند و با دیدن او که غذا می خورد...» بیشتر کاتبان به فرقه فرسیان تعلق داشتند که سعی داشتند قوانین و احادیث را بخوبی شناخته و بتوانند برای دقت آنها نظارت نمایند. (بدین طریق خود را از کسانی که قوانین را مراعات نکرده و بیایاک بشمار می آمدند جدا کرده بودند و شاید مفهوم این نیز از اینجا ناشی شده است.)

نام فریڈین

o - رك مت ۹: ۱۱۱
p - این عبارت نمونه‌ای از سخنان مختص عیسی دربارهٔ رسالتی است که از سوی خدا دارد. رك ۱۰: ۴۵؛ ۹: ۱؛ دربارهٔ الیاس ۹: ۱۱-۱۳
q - رك مت ۹: ۱۴. مباحثه دربارهٔ روزه بهمان طرز و

شاگردان يعيسى و شاگردان فرسيان روزه مى گيرند ولى شاگردان تو روزه نمى گيرند؟^{١٩} و عيسى به آنان گفت: «آيا دوستان داماد^{٢٠} وقتى داماد بهمراه ايشان است مى توانند روزه بگيرند؟ تا وقتى كه داماد^{٢١} را با خود دارند نمى توانند روزه بگيرند. روزهانى خواهد رسيد كه داماد از ميان ايشان بر داشته خواهد شد و نگاه در آن روز ايشان روزه خواهند گرفت. ^{٢٢} و هيچكس شراب تازه را در مشكهاى كه نه نمى ريزد چنگك شراب مشكها را مى درد و شراب و مشكها از بين مى رود بلكه شراب تازه و مشكهاى نو مى آيد»^{٢٣}

خوشه چينى و مراعات شبت

(متى ١٠:١٢-٨؛ لوقا ١٠:٦-٥)

٢٣ باري يك روز شبت^{٢٤} در موسم^{٢٥} درو مى گذشت و شاگردانش ضمن راه پيمودن، ^{٢٦} كندن خوشه ها كردند. و فرسيان به او مى گفتند: «ببين! چرا بيم شبت آن مى كنيد كه جايز^{٢٧} نيست؟» و او به آنان گفت: «مگر هرگز نخوانده ايد كه داود وقتى احتياج داشت و گرسنه بود او و همراهانش، چه كردند. چگونه^{٢٨} زمان^{٢٩} ابياتار^{٣٠} كاهن اعظم وارد خانه خدا شد، نانهاى تقدسى را كه خوردن آنها جز براى كاهنان مجاز نبود، خورد و از آن به همراهانش نيز داد؟»^{٣١} و او به آنان مى گفت: «شبت^{٣٢} براى انسان است و نه انسان براى شبت،^{٣٣} بطورى كه پسر انسان حتى

تنبه ٢٦:٢٣

خروج ١٠-٨:٢٠
تث ١٢:٥-١٣

يعنى انجيل يکى را انتخاب کرد.

W - بازهم روايتى به همان گونه است (١٨:٩ q) كه بنظر نشان دادن ارزش^{١٨:٩} پاسخ عيسى است (٢٥-٢٦) و با اظهاراتى كه در^{٢٧-٢٨} شده است^{٢٩} توسعه يافته است.

X - مت ٢:١٢ h

Y - در ١-سمو ٢:٢١-٧ كاهنى بنام اخيملك پدر ابياتار است. مرقس نام ابياتار را ذكر کرده كه شهرت بيشترى دارد و در دوران سلطنت داود كاهن اعظم بوده است. مگر اينكه از احاديث ديگرى پيروي کرده باشد كه ابياتار را پدر اخيملك دانسته اند. (٢-سمو ٨:١٧ عبرى) Z - اين نظريه در بين يهوديان آن دوران عجيب نبوده و تازگى نداشت بدین معنى كه اگر رعايت مقررات روز شنبه موجب صدمه و زيان مهمى به انسان بود رعايت

گونه قبلى انجام شده است بدین معنى كه درباره يك واقعۀ مسئله اى مطرح گردیده (١٨:٩) و موجب پاسخ قاطع عيسى شده است. (٢٠-٢١) بندهاى ٢٢-٢١ نزديك باين پاسخ بوده و موضوع آموزش را^{٢٣} توسعه مى دهند.

Z - ترجمۀ تحت اللفظى: «پسران^{٢٤} شبت» كه اصطلاحى در بين ملت هاى سامى است و مفهوم دوستانى است كه داماد به جشن عروسى خود دعوت مى كند.^{٢٥}

S - رك مت ١٥:٩ z

T - رك مت ١٥:٩ a, b

U - كلمه اى كه «نشسته» ترجمه شده است تحت اللفظى: «خام، پانخورده» است. V - بايستى بين «كهنه» (كهنه) منظور رسوم قديمى و كهنه يهود است رك ٣:٧-١٥. و «نو»

داود (١٨:٩) شبتى كه ابياتار
است كه داماد را دعوت مى كند
طرح عروسى هم به همراه
آطر را است.

خداوند
ثبت است. ^a

کتابخانه در روز شنبه
(مئی ۱۲-۹، لوقا ۶: ۶-۱۱)

۱ و باز^۲ وارد کشی شد و در آنجا مردی بود با دستی خشکیده.^۳ و مترصد وی
 می بودند [که ببینند] آیا ^۴ روز شبت شفا^۵ می دهد ^۶ متهم ^۷ که
 دست خشکیده داشت گفت: «در میان برخیز.»^۸ و به آنان گفت: «آیا ^۹ روز شبت کار نیکو کردن
 مجاز است یا کار بد کردن، یک زندگی را نجات دادن یا کشتن ^{۱۰} آنان خاموش ماندند.^{۱۱} و
 نگاههای^{۱۲} خود را خشمگین به طرف آنان برگردانده ^{۱۳} از سنگدلی آنان ^{۱۴} به ^{۱۵} گفت: «دست را دراز کن» و او ^{۱۶} را دراز کرد که بحال اول برگشت. و همینکه خارج شدند،
 ۱۷:۸: ۵۲:۶
 ۱۸:۱۶: ۵۰:۱۰
 ۱۹:۱۱: ۵۰:۲۵
 ۲۰:۴: ۱۸:۴
 ۲۱:۳: ۸:۳

تسکین داد مگر اینکه در خطر مسرگ باشید بنابراین موضوع مرد افلیج آزمایشی بشمار می‌رفت تا طرز رفتار عیسی را در این باره قضاوت نمایند.

e - عیسی عملی را که انجام می دهد (نیکی کردن،
معالجه بيماران،
عمل رحيماني بدي کردن، کشتن رنك بدمه) که با سوء
نیت مترصد او بودند قرار داده و مقایسه می نماید. تفسیر
دیگر اینست: اگر زندگی کسی در معرض خطر قرار
می گرفت نقض مقررات روز شنبه مجاز بود و در اینجا
موضوع خطر مرگ وجود نداشت در صورتیکه عیسی این
اصل را بهمه شفا دهنها و بتمام کارهای نیکی که در
روز شنبه انجام شود. تسری می داد زیرا معالجه نکردن
برابر کشتن است و نیکی نکردن همچون بدی کردن
می باشد. در هر دو مورد طرز رفتار عیسی در مورد
مقررات روز شنبه آنست که مقررات مذکور در راه نیکی
و خدمت به زندگی گذاشته شود. رنك بدمه: ۱۷-۱۸

۴ - مرقس غالباً این «نگاه» عیسی به اطراف خود را ذکر کرده است. ۳: ۴۳؛ ۵: ۳۲؛ ۱۰: ۲۳؛ ۱۱: ۱۱؛ رک ۱۰: ۶

آنها منتفی می‌گردد. رک ۱-مک: ۳۹-۴۱ و این سخن که ~~نفس~~ درباره خروج ۱۴:۳۱ گفته است: «روز شبیه بشما ~~نفسه~~ شده است ولی شما به روز شبیه ~~نفسه~~ نشده اید.» همچنین رک مر۳:۴؛ مت ۱۱:۱۲؛ لو ۱۴:۵.

۲- البته بنظر مرقس «پسر انسان» عیسی است (رک مت ۲۰:۴) که قدرت و اختیارات خود را بر مقرارت الهی روز شبیه تأیید می‌نماید. این سخن با آنچه در ~~بهد~~ ۱۰ گفته شده از نظر اهمیت برابر است و در اینجا فقط از مفاد ~~بهد~~ ۲۷ نتیجه‌گیری نشده بلکه اصولی را که از طرز رفتار عیسی در ~~بهد~~ ۲۳-۲۷ مستفاد می‌شود بیان می‌کند.

b - کلمه «پاز» مراجعه به ~~بند ۲۱:۱~~ است. در این روایت از نمونه معمولی روایت معجزه‌ها پیروی نشده بدین معنی که موضوع شفا دادن مورد توجه نیست ولی نکته در اینست که شفا دادن موجب ~~میل و محبت~~ جدل دربارهٔ مقررات روز شنبه است (بندهای ۴/۲) و شامل پاسخ عیسی باین مباحثه‌ها است.

c - در بعضی ترجمه‌ها «دست فلج شده» آمده و کلمه «خشکیده» معنی تحت‌اللفظی می‌باشد.

d - بنظر ~~کاملان~~ در روز شنبه نبایستی بیماری را

- نفس دارند

عیسی و ازدحام جمعیت

(متی ۲۵: ۴؛ ۱۲: ۱۵-۱۶؛ لوقا ۶: ۱۷-۱۹) لکھنؤ

و عیسی با شاگردان خود بسوی دریا^۷ بلورگشت و جمعیتی کثیر از جلیل^۸ آمدند
 به^۹ و از یهودیه،^{۱۰} و از اورشلیم و ادمیه و از ماوراء اردن و از اطراف صور و صیدون،^{۱۱}
 جمعیتی کثیر که از آنچه می کرد شنیده بودند بسوی او آمدند. و به شاگردان خود گفت، بخاطر
 جمعیت، برای اینکه بهم فشار نیاورند، قایقی در اختیار وی قرار دهند.^{۱۲} زیرا بسیاری از مردمان
 را شفا داده بود به طوری که همه کسانی که به^{۱۳} برای لمس کردن او بر^{۱۴} می افتادند.
 و ارواح ناپاک هر بار که وی را می دیدند در برابرش افتاده و فریاد می کشیدند: «تو پسر^{۱۵}
 خدا^{۱۶}!» و آنان را به شدت ملزم می کرد او را نشناسند.^{۱۷}

لعین ~~تشرکین~~ دوازده تن

(متی ۱۰: ۱-۴: لوقا ۱۲: ۱۶)

۱۳ و به کوشش بالا می رود^m و هر که را می خواست به خود فرامی خواندⁿ و ایشان بسوی او

جاذبه‌ای که بر تودهٔ مردمان دارد، ارائه کرده و اختلاف آن را با عناد و کینه توزی دشمنانش نشان داده است (۳: ۱-۲)؛ ضمناً تجمع همهٔ قوم اسرائیل را (پندهای ۷-۸) در پیرامون پسر خدا (پند ۱۱) توصیه نموده و تشکیل هیئت دوازده نفری رسولان را آماده می‌کند. (پندهای ۱۳-۲۰)

۳ - جمعیت نه فقط از جبلیل بلکه از تمام مناطق مسکونی یهودیان می‌آیند. این مورد را با ۵:۱ مقایسه کنید که در آنجا مردم فقط از اورشلیم و اورشلیم بسوی یحیی روی می‌آوردند.

V: 5: 34. 24: 12: C 1: 1 0, - k

۱ - ترجمہ تحت اللفظی : «اورا (یعنی عیسیٰ را) آشکارا نہ کنند» رک ۱: ۳۴ p

m - در انجیل مرقس عیسی توده مردم را در کنار دریا ملاقات کرده و به آنان آموزش می دهد. (۲: ۱۳؛ ۷: ۳-۸؛ ۴: ۱-۲؛ ۵: ۲۱) و به کورنلیوس بالا می رود

g - هیرودیان دوستان یا طرفداران هیرود آنتی پائس هستند که حکمران جلیل و پره بوده است (از سال ۴ پیش از میلاد تا سال ۳۹ میلادی) بدون پشتیبانی او نمی توانستند اقدامی علیه عیسی بعمل آورند. هم او بود که بحی تعمد دهنده را به زندان انداخت (۱۷: ۶) و بنا به نوشته لوقا ۳۱: مخالف عیسی بوده است (رك امر: ۱۵) در زند ۱۲: ۱۳ هیرودیان مجدداً با فرسیان هستند.

h - جمله پنهان این صورت: «تا به چه وسایلی او را از بین ببرد» نیز **جمله پنهان** است. در اینجا منظور از شوری مسلماً جلسه‌ای پنهانی برای توطئه می‌باشد و مجلس رسمی نبوده است. **بند ۶** که **پایان** نتیجه‌گیری مجموع بندهای ۲ تا ۶: ۳-۶ می‌باشد موضوع رنجها و مصائب و مصلوب شدن را اعلام کرده و مخاطرات مبارزه عیسی و اهمیت دامنه اظهارات او را تأیید می‌کند.

می لند

رفتند. ۱۴ و او دوازده تن^{۱۵} را تعیین کرد تا با وی باشند^{۱۶} و تا آنان را برای ندا دادن بفرستد. ۱۵ با قدرت راندن شیاطین، ۱۶ پس دوازده تن^{۱۷} را تعیین کرد: شمعون^{۱۸} که بر وی نام پطرس نهاد، ۱۷ و یعقوب [یسر] زیدی^{۱۹} و یوحنا برادر یعقوب که بر آنها نام «یوانرجس» نهاد یعنی پسران تندرست، ۱۸ و آندریاس و فیلیپس و برتولما و متی و توما و یعقوب [یسر] حلفی و تَدی و شمعون کنعانی، ۱۹ و یهودای اسخریوطی^{۲۰}، همان کسی که او را تسلیم کرد.

عیسی و بعزبول

(متی ۲۴:۱۲-۳۴، لوقا ۱۱:۱۵-۲۳ و ۴۴:۱)

۲۰ و به منزل خویش آمد و باز جمعیت گرد آمدند بطوری که حتی آنان نمی توانستند ~~عزبول~~ خود را بخورند. ۲۱ با ~~عزبول~~ کسان وی برای اینکه او را در ~~عزبول~~ بیرون آمدند زیرا می گفتند: «از خود بیخود شده است!» ۲۰:۱۰ خود بیخود شده است! ۲۲ و کاتبان که از اورشلیم فرود آمده بودند می گفتند: «او بعزبول لا دارد.» لا شیاطین را

است. رک ۱۹:۱ e: ۱۴:۲

۷ - کلمه «کنعانی» از ریشه کلمه آرامی و یعنی «غیریه» می باشد و نام «غیره» است (رک لوقا ۱۵:۶؛ مت ۲۳:۱۰) غیریه اعضای حزب سیاسی- مذهبی بودند که هدفشان استقلال یهود بوده و در این راه از اعمال روز و قدرت ابایی نداشتند.

۸ - رک مت ۱۰:۴ u. برابر یو. ۷۱:۶؛ ۲۶:۱۳ «اسخریوطی» لقب پدر یهودا است.

۹ - رک ۱:۲ a. مرقس مباحثه با کاتبان را که از اورشلیم آمده بودند. بندهای ۲۲-۳۰ در بین صحنه ای که عیسی با خانواده اش برخورد ~~عزبول~~ دارد بندهای ۲۰-۲۱ و ۳۱-۳۵ گنجانیده است (همین روش در ۲۱:۵-۴۳؛ ۷:۶-۳۳؛ ۱۱:۱۱-۴۱؛ ۱۴:۱-۱۱) در هر دو مورد بدخواهانه به او اتهام هایی وارد می کنند و چنین می نمایند که بستگانش و همچنین مقامات مذهبی اورشلیم او را نفی کرده و نفی پذیرند.

۱۰ - یکی از نامهای رئیس دیوها است (رک ۱۳:۲؛ مت ۱۲:۲۴).

تا بدور از مردم نیایش کند (۴۶:۶) ه با برای اعمال مهمی بخاطر شاگردانش. (۱۳:۳؛ ۲:۹)

n - در اینجا ابتکار عیسی و همچنین آسادی شاگردانش نشان داده شده چنانکه در بندهای ۱-۱۶-۲۰ نیز بهمین گونه است.

o - در بعضی نسخه ها چنین است: «دوازده نفری که آنان را رسول خوانده است» و بعنوان فرستادگان عیسی در ۳۰:۶ به این نام خوانده شده اند (رک مت ۱۰:۲۰؛ لوقا ۱۳:۶ c)

p - این جنبه از زندگی رسولان را فقط مرقس تایید کرده است؛ رک ۵:۱۸

q - این کلمات در بسیاری از نسخه ها حذف شده است
r - ترجمه تحت اللفظی: «به شمعون نام پطرس داده است» در بعضی نسخه ها پیش از این جمله «قبلاً شمعون» ذکر شده است. لوقا ۱۴:۶ d

s - رک ۱۹:۱ e

t - رک لوقا ۹:۵۴

u - یا «برادر»، ترجمه تحت اللفظی «یعقوب حلفی»

شکل ها

بوسیله رئیس شیاطین، می راند. ^{۲۳} با فراخواندن آنان به نزد خویش با ~~دشمنان~~ ^ز به آنان می گفت: «چگونه شیطان می تواند شیطان را براند؟ ^{۲۴} اگر مملکتی به ضد خود تجزیه شود این مملکت نمی تواند دوام بیاورد، ^{۲۵} و اگر ~~خاک~~ ^ب به ضد خود تجزیه گردد این ~~خاک~~ نخواهد توانست بر ~~پای~~ ^ب بماند. ^{۲۶} و اگر شیطان به ضد خود برخاسته و تجزیه گردیده است ~~باید~~ ^ب نتواند بلکه (کارش) ~~تمام~~ ^ب است. ^{۲۷} همچنین هیچ کس نمی تواند بمنزل کسی که ~~نیست~~ ^ب است وارد شود و ~~نمی تواند~~ ^ب را تاراج کند، مگر آنکه آنکس ~~که~~ ^ب است اول بسته باشد و آنگاه ~~نمی تواند~~ ^ب خواهد توانست خانه اش را تاراج کند.

بنا

روام باری

اگر

نمی تواند دوام بیاورد

نراند

نراند

کفر گونی علیه روح القدس

(متی ۱۲:۳۱-۳۲؛ لوقا ۱۲:۱۰)

^{۲۸} آمین بشما می گویم که هر پسران انسانها همه چیز از گناهان و کفر گفتن هر قدر که کفر ^{۲۹} بگویند بخشیده خواهد شد؛ اما هر کس علیه روح القدس ^{۳۰} کفر گوید، ابداً بر او بخشیده نخواهد گردید و ~~باید~~ ^ب گناهی ابدی است ^{۳۱} «^{۳۰} ~~باید~~ ^ب می گفتند: «و روحی نا پاک دارد.»

رتلب

باید

او

شکل ها

z - نخستین باری که کلمه «دشمنان قبلی» با «قتیل» در انجيل مرقس بکار می رود. بنظر مرقس برای «کسانیکه در خارج هستند» ~~قتل~~ ^ب راز نهفته ای در بر دارند که همان راز ملکوت خدا است (۱۱:۴)؛ (۱۷:۷) گفتگوهای عیسی که در اینجا آورده شده ~~قتل~~ ^ب هستند نه تنها به سبب اینکه شکل مجازی و استعاره ای دارند بلکه برای کسانیکه آنها را درک کنند نشان می دهند ملکوت خدا هم اکنون ~~بکار~~ ^ب است و پایان فرمانروایی شیطان را تسریع می نماید. ^{۳۱} - ترجمه تحت اللفظی این کلمه «~~بکار~~ ^ب» است ولی ممکن است مفهوم یک خانواده، یک طایفه و یا یک ساختمان باشد (رک ۲-سمو ۱۶:۵۰)

شکل ها

بنا

c - کلمه «کفر گفتن» یعنی دقیق بزبان آوردن کلمات توهین آمیز ~~بکار~~ ^ب نسبت به خدا و توهین ~~بکار~~ ^ب «نام» او (خروج ۲۲:۲۷؛ لا ۱۱:۲۴-۱۶) یا به طبع قدرت و امتیازات او می باشد. (رک مر ۷:۷)؛ (۶۴:۱۴) // یو ۱۰:۳۳-۳۶) کفر گفتن ممکن است ^{۳۱} ضد کسی باشد که مأموریت خدایی داشته (اع ۱۱:۶) یا برضد مؤسسه مقدسی باشد (حزق ۱۲:۳۵)؛ (۳۸:۷) بنا براین در هر مورد که به عیسی، فرستاده خدا و حامل ~~بکار~~ ^ب او نسبت داده می شود انجيلها می توانند آن را کفر گفتن بشمار آورند. مر ۲۹:۱۵ // لوقا ۲۲:۶۴-۶۵؛ ۲۳:۳۹.

بنا

d - برابر مطالبی که بلافاصله بعداً آمده است این گناه عبارت از آنست منکر قدرتی شوند که بوسیله عیسی عمل می کند و کارهایی را که بوسیله روح القدس انجام می دهد به شیطان نسبت دهند. نپذیرفتن چنین گواهی ~~بکار~~ ^ب با بخشایش است. رک مت ۱۲:۳۲ c

b - رک اش ۲۴:۲۴-۲۵؛ ۱۲:۵۳. در اینجا عیسی بعنوان نیرومندترین فرد نشان داده شده است که بنیان سلطنت شیطان یعنی مرد نیرومند را در هم ریخته و منهدم می سازد. رک ۱۷:۱

بسی نرم

خویشان راستین عیسی

(متی ۱۲:۴۶-۵۰؛ لوقا ۸:۱۹-۲۱) می آید

۳۱ و مادرش و برادرانش ^{۳۰} در بیرون ایستاده برای صدا کردن وی کس فرستادند.
 ۳۲ و جمعیتی در گرداگرد او نشسته بود. و به او گفتند: «اینک مادرت و برادرانت ^{۳۱} و خواهرانت در بیرون در جستجوی تو هستند.» ^{۳۳} و در پاسخ به آنان گفت: «مادرم کیست؟ و برادرانم؟» و با گرداندن نگاه خود بر کسانی که دایره وار دور او نشسته بودند گفت: «اینک مادرم و برادرانم ^{۳۴} هر کس خواست خدای را بجا آورد او برادرم و خواهرم و مادرم است.»

دانشان عیسی بزرگتر

(متی ۱۳:۹-۱۰؛ لوقا ۸:۴-۸)

۱ و باز در کنار دریا ^۲ آغاز به آموزش کرد و جمعیت بسیار زیادی ^۳ نزد او جمع شدند.
 ۴ بطوری که در دریا به قایقی سوار شده و در آن ^۵ تمام جمعیت در نزدیکی دریا، بر خشکی ^۶ و بسیار چیزها را با ^۷ به آنان می آموخت و در آموزش خود می گفت:
 «کوش ^۸ اینک بذرافشان برای بذرافشانی بیرون شد. ^۹ باری هنگامی که بذر می افشاند،
 بخشی ^{۱۰} در راه افتاد و پرندگان آمده و آنها را ^{۱۱} و دیگری بر سنگلاخ افتاد که در آنجا خاک زیاد ^{۱۲} و همان دم ^{۱۳} زیرا خاک عمق نداشت: ^{۱۴} و ^{۱۵} حورشید ^{۱۶} آن حورخفته شده ^{۱۷} و چون ریشه نداشت، خشکید ^{۱۸}.
 و دیگری در خارها افتاد ^{۱۹} و خارها بر آمده و آن را خفه کرد ^{۲۰} و ^{۲۱} و ^{۲۲} و ^{۲۳} و ^{۲۴} و ^{۲۵} و ^{۲۶} و ^{۲۷} و ^{۲۸} و ^{۲۹} و ^{۳۰} و ^{۳۱} و ^{۳۲} و ^{۳۳} و ^{۳۴} و ^{۳۵} و ^{۳۶} و ^{۳۷} و ^{۳۸} و ^{۳۹} و ^{۴۰} و ^{۴۱} و ^{۴۲} و ^{۴۳} و ^{۴۴} و ^{۴۵} و ^{۴۶} و ^{۴۷} و ^{۴۸} و ^{۴۹} و ^{۵۰} و ^{۵۱} و ^{۵۲} و ^{۵۳} و ^{۵۴} و ^{۵۵} و ^{۵۶} و ^{۵۷} و ^{۵۸} و ^{۵۹} و ^{۶۰} و ^{۶۱} و ^{۶۲} و ^{۶۳} و ^{۶۴} و ^{۶۵} و ^{۶۶} و ^{۶۷} و ^{۶۸} و ^{۶۹} و ^{۷۰} و ^{۷۱} و ^{۷۲} و ^{۷۳} و ^{۷۴} و ^{۷۵} و ^{۷۶} و ^{۷۷} و ^{۷۸} و ^{۷۹} و ^{۸۰} و ^{۸۱} و ^{۸۲} و ^{۸۳} و ^{۸۴} و ^{۸۵} و ^{۸۶} و ^{۸۷} و ^{۸۸} و ^{۸۹} و ^{۹۰} و ^{۹۱} و ^{۹۲} و ^{۹۳} و ^{۹۴} و ^{۹۵} و ^{۹۶} و ^{۹۷} و ^{۹۸} و ^{۹۹} و ^{۱۰۰} و ^{۱۰۱} و ^{۱۰۲} و ^{۱۰۳} و ^{۱۰۴} و ^{۱۰۵} و ^{۱۰۶} و ^{۱۰۷} و ^{۱۰۸} و ^{۱۰۹} و ^{۱۱۰} و ^{۱۱۱} و ^{۱۱۲} و ^{۱۱۳} و ^{۱۱۴} و ^{۱۱۵} و ^{۱۱۶} و ^{۱۱۷} و ^{۱۱۸} و ^{۱۱۹} و ^{۱۲۰} و ^{۱۲۱} و ^{۱۲۲} و ^{۱۲۳} و ^{۱۲۴} و ^{۱۲۵} و ^{۱۲۶} و ^{۱۲۷} و ^{۱۲۸} و ^{۱۲۹} و ^{۱۳۰} و ^{۱۳۱} و ^{۱۳۲} و ^{۱۳۳} و ^{۱۳۴} و ^{۱۳۵} و ^{۱۳۶} و ^{۱۳۷} و ^{۱۳۸} و ^{۱۳۹} و ^{۱۴۰} و ^{۱۴۱} و ^{۱۴۲} و ^{۱۴۳} و ^{۱۴۴} و ^{۱۴۵} و ^{۱۴۶} و ^{۱۴۷} و ^{۱۴۸} و ^{۱۴۹} و ^{۱۵۰} و ^{۱۵۱} و ^{۱۵۲} و ^{۱۵۳} و ^{۱۵۴} و ^{۱۵۵} و ^{۱۵۶} و ^{۱۵۷} و ^{۱۵۸} و ^{۱۵۹} و ^{۱۶۰} و ^{۱۶۱} و ^{۱۶۲} و ^{۱۶۳} و ^{۱۶۴} و ^{۱۶۵} و ^{۱۶۶} و ^{۱۶۷} و ^{۱۶۸} و ^{۱۶۹} و ^{۱۷۰} و ^{۱۷۱} و ^{۱۷۲} و ^{۱۷۳} و ^{۱۷۴} و ^{۱۷۵} و ^{۱۷۶} و ^{۱۷۷} و ^{۱۷۸} و ^{۱۷۹} و ^{۱۸۰} و ^{۱۸۱} و ^{۱۸۲} و ^{۱۸۳} و ^{۱۸۴} و ^{۱۸۵} و ^{۱۸۶} و ^{۱۸۷} و ^{۱۸۸} و ^{۱۸۹} و ^{۱۹۰} و ^{۱۹۱} و ^{۱۹۲} و ^{۱۹۳} و ^{۱۹۴} و ^{۱۹۵} و ^{۱۹۶} و ^{۱۹۷} و ^{۱۹۸} و ^{۱۹۹} و ^{۲۰۰} و ^{۲۰۱} و ^{۲۰۲} و ^{۲۰۳} و ^{۲۰۴} و ^{۲۰۵} و ^{۲۰۶} و ^{۲۰۷} و ^{۲۰۸} و ^{۲۰۹} و ^{۲۱۰} و ^{۲۱۱} و ^{۲۱۲} و ^{۲۱۳} و ^{۲۱۴} و ^{۲۱۵} و ^{۲۱۶} و ^{۲۱۷} و ^{۲۱۸} و ^{۲۱۹} و ^{۲۲۰} و ^{۲۲۱} و ^{۲۲۲} و ^{۲۲۳} و ^{۲۲۴} و ^{۲۲۵} و ^{۲۲۶} و ^{۲۲۷} و ^{۲۲۸} و ^{۲۲۹} و ^{۲۳۰} و ^{۲۳۱} و ^{۲۳۲} و ^{۲۳۳} و ^{۲۳۴} و ^{۲۳۵} و ^{۲۳۶} و ^{۲۳۷} و ^{۲۳۸} و ^{۲۳۹} و ^{۲۴۰} و ^{۲۴۱} و ^{۲۴۲} و ^{۲۴۳} و ^{۲۴۴} و ^{۲۴۵} و ^{۲۴۶} و ^{۲۴۷} و ^{۲۴۸} و ^{۲۴۹} و ^{۲۵۰} و ^{۲۵۱} و ^{۲۵۲} و ^{۲۵۳} و ^{۲۵۴} و ^{۲۵۵} و ^{۲۵۶} و ^{۲۵۷} و ^{۲۵۸} و ^{۲۵۹} و ^{۲۶۰} و ^{۲۶۱} و ^{۲۶۲} و ^{۲۶۳} و ^{۲۶۴} و ^{۲۶۵} و ^{۲۶۶} و ^{۲۶۷} و ^{۲۶۸} و ^{۲۶۹} و ^{۲۷۰} و ^{۲۷۱} و ^{۲۷۲} و ^{۲۷۳} و ^{۲۷۴} و ^{۲۷۵} و ^{۲۷۶} و ^{۲۷۷} و ^{۲۷۸} و ^{۲۷۹} و ^{۲۸۰} و ^{۲۸۱} و ^{۲۸۲} و ^{۲۸۳} و ^{۲۸۴} و ^{۲۸۵} و ^{۲۸۶} و ^{۲۸۷} و ^{۲۸۸} و ^{۲۸۹} و ^{۲۹۰} و ^{۲۹۱} و ^{۲۹۲} و ^{۲۹۳} و ^{۲۹۴} و ^{۲۹۵} و ^{۲۹۶} و ^{۲۹۷} و ^{۲۹۸} و ^{۲۹۹} و ^{۳۰۰} و ^{۳۰۱} و ^{۳۰۲} و ^{۳۰۳} و ^{۳۰۴} و ^{۳۰۵} و ^{۳۰۶} و ^{۳۰۷} و ^{۳۰۸} و ^{۳۰۹} و ^{۳۱۰} و ^{۳۱۱} و ^{۳۱۲} و ^{۳۱۳} و ^{۳۱۴} و ^{۳۱۵} و ^{۳۱۶} و ^{۳۱۷} و ^{۳۱۸} و ^{۳۱۹} و ^{۳۲۰} و ^{۳۲۱} و ^{۳۲۲} و ^{۳۲۳} و ^{۳۲۴} و ^{۳۲۵} و ^{۳۲۶} و ^{۳۲۷} و ^{۳۲۸} و ^{۳۲۹} و ^{۳۳۰} و ^{۳۳۱} و ^{۳۳۲} و ^{۳۳۳} و ^{۳۳۴} و ^{۳۳۵} و ^{۳۳۶} و ^{۳۳۷} و ^{۳۳۸} و ^{۳۳۹} و ^{۳۴۰} و ^{۳۴۱} و ^{۳۴۲} و ^{۳۴۳} و ^{۳۴۴} و ^{۳۴۵} و ^{۳۴۶} و ^{۳۴۷} و ^{۳۴۸} و ^{۳۴۹} و ^{۳۵۰} و ^{۳۵۱} و ^{۳۵۲} و ^{۳۵۳} و ^{۳۵۴} و ^{۳۵۵} و ^{۳۵۶} و ^{۳۵۷} و ^{۳۵۸} و ^{۳۵۹} و ^{۳۶۰} و ^{۳۶۱} و ^{۳۶۲} و ^{۳۶۳} و ^{۳۶۴} و ^{۳۶۵} و ^{۳۶۶} و ^{۳۶۷} و ^{۳۶۸} و ^{۳۶۹} و ^{۳۷۰} و ^{۳۷۱} و ^{۳۷۲} و ^{۳۷۳} و ^{۳۷۴} و ^{۳۷۵} و ^{۳۷۶} و ^{۳۷۷} و ^{۳۷۸} و ^{۳۷۹} و ^{۳۸۰} و ^{۳۸۱} و ^{۳۸۲} و ^{۳۸۳} و ^{۳۸۴} و ^{۳۸۵} و ^{۳۸۶} و ^{۳۸۷} و ^{۳۸۸} و ^{۳۸۹} و ^{۳۹۰} و ^{۳۹۱} و ^{۳۹۲} و ^{۳۹۳} و ^{۳۹۴} و ^{۳۹۵} و ^{۳۹۶} و ^{۳۹۷} و ^{۳۹۸} و ^{۳۹۹} و ^{۴۰۰} و ^{۴۰۱} و ^{۴۰۲} و ^{۴۰۳} و ^{۴۰۴} و ^{۴۰۵} و ^{۴۰۶} و ^{۴۰۷} و ^{۴۰۸} و ^{۴۰۹} و ^{۴۱۰} و ^{۴۱۱} و ^{۴۱۲} و ^{۴۱۳} و ^{۴۱۴} و ^{۴۱۵} و ^{۴۱۶} و ^{۴۱۷} و ^{۴۱۸} و ^{۴۱۹} و ^{۴۲۰} و ^{۴۲۱} و ^{۴۲۲} و ^{۴۲۳} و ^{۴۲۴} و ^{۴۲۵} و ^{۴۲۶} و ^{۴۲۷} و ^{۴۲۸} و ^{۴۲۹} و ^{۴۳۰} و ^{۴۳۱} و ^{۴۳۲} و ^{۴۳۳} و ^{۴۳۴} و ^{۴۳۵} و ^{۴۳۶} و ^{۴۳۷} و ^{۴۳۸} و ^{۴۳۹} و ^{۴۴۰} و ^{۴۴۱} و ^{۴۴۲} و ^{۴۴۳} و ^{۴۴۴} و ^{۴۴۵} و ^{۴۴۶} و ^{۴۴۷} و ^{۴۴۸} و ^{۴۴۹} و ^{۴۵۰} و ^{۴۵۱} و ^{۴۵۲} و ^{۴۵۳} و ^{۴۵۴} و ^{۴۵۵} و ^{۴۵۶} و ^{۴۵۷} و ^{۴۵۸} و ^{۴۵۹} و ^{۴۶۰} و ^{۴۶۱} و ^{۴۶۲} و ^{۴۶۳} و ^{۴۶۴} و ^{۴۶۵} و ^{۴۶۶} و ^{۴۶۷} و ^{۴۶۸} و ^{۴۶۹} و ^{۴۷۰} و ^{۴۷۱} و ^{۴۷۲} و ^{۴۷۳} و ^{۴۷۴} و ^{۴۷۵} و ^{۴۷۶} و ^{۴۷۷} و ^{۴۷۸} و ^{۴۷۹} و ^{۴۸۰} و ^{۴۸۱} و ^{۴۸۲} و ^{۴۸۳} و ^{۴۸۴} و ^{۴۸۵} و ^{۴۸۶} و ^{۴۸۷} و ^{۴۸۸} و ^{۴۸۹} و ^{۴۹۰} و ^{۴۹۱} و ^{۴۹۲} و ^{۴۹۳} و ^{۴۹۴} و ^{۴۹۵} و ^{۴۹۶} و ^{۴۹۷} و ^{۴۹۸} و ^{۴۹۹} و ^{۵۰۰} و ^{۵۰۱} و ^{۵۰۲} و ^{۵۰۳} و ^{۵۰۴} و ^{۵۰۵} و ^{۵۰۶} و ^{۵۰۷} و ^{۵۰۸} و ^{۵۰۹} و ^{۵۱۰} و ^{۵۱۱} و ^{۵۱۲} و ^{۵۱۳} و ^{۵۱۴} و ^{۵۱۵} و ^{۵۱۶} و ^{۵۱۷} و ^{۵۱۸} و ^{۵۱۹} و ^{۵۲۰} و ^{۵۲۱} و ^{۵۲۲} و ^{۵۲۳} و ^{۵۲۴} و ^{۵۲۵} و ^{۵۲۶} و ^{۵۲۷} و ^{۵۲۸} و ^{۵۲۹} و ^{۵۳۰} و ^{۵۳۱} و ^{۵۳۲} و ^{۵۳۳} و ^{۵۳۴} و ^{۵۳۵} و ^{۵۳۶} و ^{۵۳۷} و ^{۵۳۸} و ^{۵۳۹} و ^{۵۴۰} و ^{۵۴۱} و ^{۵۴۲} و ^{۵۴۳} و ^{۵۴۴} و ^{۵۴۵} و ^{۵۴۶} و ^{۵۴۷} و ^{۵۴۸} و ^{۵۴۹} و ^{۵۵۰} و ^{۵۵۱} و ^{۵۵۲} و ^{۵۵۳} و ^{۵۵۴} و ^{۵۵۵} و ^{۵۵۶} و ^{۵۵۷} و ^{۵۵۸} و ^{۵۵۹} و ^{۵۶۰} و ^{۵۶۱} و ^{۵۶۲} و ^{۵۶۳} و ^{۵۶۴} و ^{۵۶۵} و ^{۵۶۶} و ^{۵۶۷} و ^{۵۶۸} و ^{۵۶۹} و ^{۵۷۰} و ^{۵۷۱} و ^{۵۷۲} و ^{۵۷۳} و ^{۵۷۴} و ^{۵۷۵} و ^{۵۷۶} و ^{۵۷۷} و ^{۵۷۸} و ^{۵۷۹} و ^{۵۸۰} و ^{۵۸۱} و ^{۵۸۲} و ^{۵۸۳} و ^{۵۸۴} و ^{۵۸۵} و ^{۵۸۶} و ^{۵۸۷} و ^{۵۸۸} و ^{۵۸۹} و ^{۵۹۰} و ^{۵۹۱} و ^{۵۹۲} و ^{۵۹۳} و ^{۵۹۴} و ^{۵۹۵} و ^{۵۹۶} و ^{۵۹۷} و ^{۵۹۸} و ^{۵۹۹} و ^{۶۰۰} و ^{۶۰۱} و ^{۶۰۲} و ^{۶۰۳} و ^{۶۰۴} و ^{۶۰۵} و ^{۶۰۶} و ^{۶۰۷} و ^{۶۰۸} و ^{۶۰۹} و ^{۶۱۰} و ^{۶۱۱} و ^{۶۱۲} و ^{۶۱۳} و ^{۶۱۴} و ^{۶۱۵} و ^{۶۱۶} و ^{۶۱۷} و ^{۶۱۸} و ^{۶۱۹} و ^{۶۲۰} و ^{۶۲۱} و ^{۶۲۲} و ^{۶۲۳} و ^{۶۲۴} و ^{۶۲۵} و ^{۶۲۶} و ^{۶۲۷} و ^{۶۲۸} و ^{۶۲۹} و ^{۶۳۰} و ^{۶۳۱} و ^{۶۳۲} و ^{۶۳۳} و ^{۶۳۴} و ^{۶۳۵} و ^{۶۳۶} و ^{۶۳۷} و ^{۶۳۸} و ^{۶۳۹} و ^{۶۴۰} و ^{۶۴۱} و ^{۶۴۲} و ^{۶۴۳} و ^{۶۴۴} و ^{۶۴۵} و ^{۶۴۶} و ^{۶۴۷} و ^{۶۴۸} و ^{۶۴۹} و ^{۶۵۰} و ^{۶۵۱} و ^{۶۵۲} و ^{۶۵۳} و ^{۶۵۴} و ^{۶۵۵} و ^{۶۵۶} و ^{۶۵۷} و ^{۶۵۸} و ^{۶۵۹} و ^{۶۶۰} و ^{۶۶۱} و ^{۶۶۲} و ^{۶۶۳} و ^{۶۶۴} و ^{۶۶۵} و ^{۶۶۶} و ^{۶۶۷} و ^{۶۶۸} و ^{۶۶۹} و ^{۶۷۰} و ^{۶۷۱} و ^{۶۷۲} و ^{۶۷۳} و ^{۶۷۴} و ^{۶۷۵} و ^{۶۷۶} و ^{۶۷۷} و ^{۶۷۸} و ^{۶۷۹} و ^{۶۸۰} و ^{۶۸۱} و ^{۶۸۲} و ^{۶۸۳} و ^{۶۸۴} و ^{۶۸۵} و ^{۶۸۶} و ^{۶۸۷} و ^{۶۸۸} و ^{۶۸۹} و ^{۶۹۰} و ^{۶۹۱} و ^{۶۹۲} و ^{۶۹۳} و ^{۶۹۴} و ^{۶۹۵} و ^{۶۹۶} و ^{۶۹۷} و ^{۶۹۸} و ^{۶۹۹} و ^{۷۰۰} و ^{۷۰۱} و ^{۷۰۲} و ^{۷۰۳} و ^{۷۰۴} و ^{۷۰۵} و ^{۷۰۶} و ^{۷۰۷} و ^{۷۰۸} و ^{۷۰۹} و ^{۷۱۰} و ^{۷۱۱} و ^{۷۱۲} و ^{۷۱۳} و ^{۷۱۴} و ^{۷۱۵} و ^{۷۱۶} و ^{۷۱۷} و ^{۷۱۸} و ^{۷۱۹} و ^{۷۲۰} و ^{۷۲۱} و ^{۷۲۲} و ^{۷۲۳} و ^{۷۲۴} و ^{۷۲۵} و ^{۷۲۶} و ^{۷۲۷} و ^{۷۲۸} و ^{۷۲۹} و ^{۷۳۰} و ^{۷۳۱} و ^{۷۳۲} و ^{۷۳۳} و ^{۷۳۴} و ^{۷۳۵} و ^{۷۳۶} و ^{۷۳۷} و ^{۷۳۸} و ^{۷۳۹} و ^{۷۴۰} و ^{۷۴۱} و ^{۷۴۲} و ^{۷۴۳} و ^{۷۴۴} و ^{۷۴۵} و ^{۷۴۶} و ^{۷۴۷} و ^{۷۴۸} و ^{۷۴۹} و ^{۷۵۰} و ^{۷۵۱} و ^{۷۵۲} و ^{۷۵۳} و ^{۷۵۴} و ^{۷۵۵} و ^{۷۵۶} و ^{۷۵۷} و ^{۷۵۸} و ^{۷۵۹} و ^{۷۶۰} و ^{۷۶۱} و ^{۷۶۲} و ^{۷۶۳} و ^{۷۶۴} و ^{۷۶۵} و ^{۷۶۶} و ^{۷۶۷} و ^{۷۶۸} و ^{۷۶۹} و ^{۷۷۰} و ^{۷۷۱} و ^{۷۷۲} و ^{۷۷۳} و ^{۷۷۴} و ^{۷۷۵} و ^{۷۷۶} و ^{۷۷۷} و ^{۷۷۸} و ^{۷۷۹} و ^{۷۸۰} و ^{۷۸۱} و ^{۷۸۲} و ^{۷۸۳} و ^{۷۸۴} و ^{۷۸۵} و ^{۷۸۶} و ^{۷۸۷} و ^{۷۸۸} و ^{۷۸۹} و ^{۷۹۰} و ^{۷۹۱} و ^{۷۹۲} و ^{۷۹۳} و ^{۷۹۴} و ^{۷۹۵} و ^{۷۹۶} و ^{۷۹۷} و ^{۷۹۸} و ^{۷۹۹} و ^{۸۰۰} و ^{۸۰۱} و ^{۸۰۲} و ^{۸۰۳} و ^{۸۰۴} و ^{۸۰۵} و ^{۸۰۶} و ^{۸۰۷} و ^{۸۰۸} و ^{۸۰۹} و ^{۸۱۰} و ^{۸۱۱} و ^{۸۱۲} و ^{۸۱۳} و ^{۸۱۴} و ^{۸۱۵} و ^{۸۱۶} و ^{۸۱۷} و ^{۸۱۸} و ^{۸۱۹} و ^{۸۲۰} و ^{۸۲۱} و ^{۸۲۲} و ^{۸۲۳} و ^{۸۲۴} و ^{۸۲۵} و ^{۸۲۶} و ^{۸۲۷} و ^{۸۲۸} و ^{۸۲۹} و ^{۸۳۰} و ^{۸۳۱} و ^{۸۳۲} و ^{۸۳۳} و ^{۸۳۴} و ^{۸۳۵} و ^{۸۳۶} و ^{۸۳۷} و ^{۸۳۸} و ^{۸۳۹} و ^{۸۴۰} و ^{۸۴۱} و ^{۸۴۲} و ^{۸۴۳} و ^{۸۴۴} و ^{۸۴۵} و ^{۸۴۶} و ^{۸۴۷} و ^{۸۴۸} و ^{۸۴۹} و ^{۸۵۰} و ^{۸۵۱} و ^{۸۵۲} و ^{۸۵۳} و ^{۸۵۴} و ^{۸۵۵} و ^{۸۵۶} و ^{۸۵۷} و ^{۸۵۸} و ^{۸۵۹} و ^{۸۶۰} و ^{۸۶۱} و ^{۸۶۲} و ^{۸۶۳} و ^{۸۶۴} و ^{۸۶۵} و ^{۸۶۶} و ^{۸۶۷} و ^{۸۶۸} و ^{۸۶۹} و ^{۸۷۰} و ^{۸۷۱} و ^{۸۷۲} و ^{۸۷۳} و ^{۸۷۴} و ^{۸۷۵} و ^{۸۷۶} و ^{۸۷۷} و ^{۸۷۸} و ^{۸۷۹} و ^{۸۸۰} و ^{۸۸۱} و ^{۸۸۲} و ^{۸۸۳} و ^{۸۸۴} و ^{۸۸۵} و ^{۸۸۶} و ^{۸۸۷} و ^{۸۸۸} و ^{۸۸۹} و ^{۸۹۰} و ^{۸۹۱} و ^{۸۹۲} و ^{۸۹۳} و ^{۸۹۴} و ^{۸۹۵} و ^{۸۹۶} و ^{۸۹۷} و ^{۸۹۸} و ^{۸۹۹} و ^{۹۰۰} و ^{۹۰۱} و ^{۹۰۲} و ^{۹۰۳} و ^{۹۰۴} و ^{۹۰۵} و ^{۹۰۶} و ^{۹۰۷} و ^{۹۰۸} و ^{۹۰۹} و ^{۹۱۰} و ^{۹۱۱} و

انجیل مرقس
کرسیت شین کوس رادر شینور

علت تعلیم دادن با ~~دانشگاه~~ ^{مکتب} ~~مکتب~~ ^{مکتب}

و تنها شد^m آنان که با آن دوازده تنⁿ در پادشاهان او بودند در مورد تهمیل ها از وی سؤال می کردند. ^{۱۱} و او به ایشان می گفت: ^o «راز ~~پادشاهان~~ خدا به شما داده شده است اما برای کسانی که از خارجند^p همه چیز با تهمیل ها می گذرد^q، ^{۱۲} ~~پس~~ اینکه با نگرستن، بنگرند و نبینند

۱۳-۲۰ توضیح داده می شود تجاوز می نماید و بنظر
مرقس این سخنان درباره مجموعه آموزشهایی است که
بوسیله قیل ها داده می شود. در این آموزشها راز و
رمزی نهفته است که فقط بهرام خدا آشکار می نماید و
آن راز عبر موشیت خدا و فرا رسیدن قطعی مسیح او
است. (رك دان: ۱۸-۱۹، ۲۲، ۲۷-۳۰؛
هنوخ: ۳: ۴۶؛ ۲: ۴۹؛ ۱۳: ۶۱؛ مقررات فرقه
قمران: ۱۸-۱۹؛ ۱۹: ۹؛ ۱۱: ۵-۶؛ سروده: ۱۳: ۳؛
۲۷-۲۸؛ روم: ۱۶: ۲۵-۲۷؛ افسس: ۹: ۱؛ ۳: ۹؛ ۱۹: ۶؛
کول: ۲۶-۲۷؛ ۲: ۳؛ ۴: ۳) «راز ملکوت خدا» که
تاکنون بر همه پنهان بوده است کلید عمال و سخنان
عیسی است و آن را به کسانی که در اطراف او هستند
بraz می نماید. رك: ۳: ۲۳ Z

I - ريك تٲ ٢٩؛ ٣: ١١٥ع. در اينكه دعوت شده است توجه و دقت بعمل آيد، ضروري مي باشد تا ارزش و اهميت آموزشي كه بصورت محلي-تعليمي داده مي شود درك گردد (٤: ٢٣؛ ١٦: ١١؛ ١٠: ١٣). ٤٣؛ لول: ٨؛ ١٤؛ ٣٥؛ ريك مكال: ٧، ١١، ١٧، ٢٩ و غيره) ضمناً اين مطالب دستوري را كه در جلد ٣ داده شده است تاكييد و تقويت مي كند زيرا تعليم بايد شونندگان را به تفكر وادارد بطوريكه خودشان مفهوم آن را درك نمايند.

m - با اینکه زمینه و محیط وقایع ظاهراً همان است که در بهد ۳۶ ذکر شده با اینهمه تغییر ناگهانی منظره نسبت به بدهای ۱-۲ نشان می‌دهد مطالبی که بطور خصوصی گفته می‌شود اهمیت دارد. این سخنان که در اینجا آغاز شده بهد ۲۵ تا بهد ۲۵ ادامه می‌یابد. کرس با شروع از این سخنان استنباط خود را از بهد ۲۵ انگیزه تحلیل‌ها بیان کرده است بهد ۲۵ به عدم موفقیت موعظه بهد ۲۵ قوم اسرائیل و تجربه کلیسای اولیه بهد ۲۵ که لازم بوده مفهوم بهد ۲۵ آثار بهد ۲۵ درجیم داده شود.

۱- «آنانکه در پیوسته بودند» (رک ۳:۳)
متنصر به دوازده تن رسولان نبوده (رک ۷:۱۷؛ ۹:۲۸؛
۱۰:۱۰؛ ۱۳:۳) بلکه در مقابل توده مردمی «که در
خارج بودند» مشهور است. از جمعیت‌های آینده
شمار می‌آمدند. P۱۱۱

0 - این سخنان عیسی که در پی‌های ۱۱-۱۲ آمده از محتوای مطالب شیل مرد پذیر افشان که در پی‌های

P - این اصطلاح در میان قوم یهود (بنی مقدمه) و همچنین کلیسای اولیه اصطلاحی شناخته شده بود (۱-قرن: ۱۲-۱۳: کول: ۴: ۵-۱-تسا: ۱۲: ۱۴) و از آن چنین بر می آید که باید جمعیتی وجود داشته باشد و بعضی اشخاص نسبت به آن جمعیت بیگانه خارجی به حساب آیند. بنظر مرقس تجربه کلیسا در ادامه این اصطلاحات عیسی است (رک ۱۰: ۱۱) و مسیحیان از الهامی برخوردار می باشند که اشخاص بی ایمان را از آن بهره و نصیبی نیست.

q - ~~تتميز اللغة العربية~~: وهو جزء
منها مشهور (نظم ابن تركيب جملة يوناني
٥٠: ٢٥؛ لؤي: ٣٢؛ ٢- قرن ١٣: ٥؛ ١- تساءل: ٢٧)

و با شنیدن، بشنوند و تفهمنند

تا مبادا بگروند و برایشان بخشیده شود. ۴

۱۳ و به ایشان گفت: «آیا این قلیل را^۵ درک نمی کنید؟ پس چگونه همه قلیل ها را خواهید فهمید؟^{۱۱}

توضیح: ^{مثلاً} (متی ۱۳: ۱۸-۲۳، لوقا ۸: ۱۱-۱۵) ^{کاف}

۱۴ بذرافشان سخن^{۱۲} را می پندارند. ۱۵ هستند کسانی که در طول راهی قرار دارند که در

نگهداشته و مانع از آن شده و کسانی که در خارج هستند، توبه کرده و برگشته و برگردند بکله عدم موفقیت او بر طبق نوشته های مقدس و برابر با طرح اسرارآمیز خدا است و دلیل نهایی این طرح داده نشده است (رک روم ۷: ۱۱-۱۶، ۲۹-۳۲) ضمناً نظریه مشیت الهی بهیچوجه مسئولیت آدمی را تخفیف نمی دهد. ۲۴ بدین گونه بهیسی عدم موفقیت خود را در یافت. مرقس این موضوع را در مورد قلیل هایی بکار می برد که شاید درک و تفاهم آنها در احادیث دشوار باشد و بایستی آن قلیل ها را با توجه به راز ملکوت خدا که در آنها متضمن است تفسیر نمود، رازی که از خلال اقدامات و فعالیت های عیسی به شاگردان و سپس به جمعیت مسیحیان آمده است. ۵ - در اینجا موضوع عدم بصیرت شاگردان عیسی برای نخستین بار ذکر شده و مرقس اکثراً این نکته را یادآوری کرده است. (۶: ۵۲، ۷: ۱۸، ۸: ۱۷-۱۸، ۲۱، ۹: ۱۰، ۱۰: ۳۲، ۱۰: ۳۸، ۱۰: ۳۲، ۱۰: ۳۲، ۱۰: ۳۲)

۱ - توضیحاتی که درباره داستان قلیلی مرد بذرافشان ۱۴-۲۰ ذکر شده است نشان می دهد که صبرم این قلیل در کلیساهای اولیه مورد استفاده بوده است (مثلاً «سخن» برابر با المجیل؛ اشاره به «شکنجه ها» تشویق بر ضد غم «شکنجه ها» امور دنیوی) در قلیل مرد بذرافشان به یاروری دانه بذر توجه شده بود در صورتیکه در اینجا استعداد و قابلیت شنوندگان مورد

در اینجا قلیل ها را که با موهبت راز تناقض دارد بایستی بفهمیم «معماً» درک کرد (در حزق ۵: ۲۱ یونانی نیز به همین گونه است؛ بنسی ۲: ۳۹-۴۰؛ در ادبیات مکاشفه ای رازهای آسمانی با قلیل هایی پوشیده شده که نیاز به توضیح دارند. رک هنوخ ۱: ۶۸، ۴: ۴۰) مرقس با این سخن روشن می کند به چه سبب موعظه عیسی و سپس اقلیم کلیسا در مورد بسیاری از مردمان با عدم موفقیت روبرو گردید. همچنین تاکید می نماید بهیسی در مردمان قلیل ها، عیسی را که بصیرت و حقایق آسمانی را می شنود آیه ۲۳ و برای اینکه معنی آنها را دریابند بایستی تشخیص دهند که فعالیت عیسی در بین مردم بوسیله نیروی خدا و برای استقرار ملکوت اومی باشد ولی راز این اقلیم برای بسیاری از مردمان متفکر نهفته و مسدود مانده است. ۲ - اینجملات که از متن آرامی (۹: ۱۰-۱۱) ترجمه شده است (نقل شده است عدم موفقیت آن پیامبر را اعلام می نماید زیرا موعظه او گناه مردمان سنگدل را تشدید کرده بود. کلیسای اولیه همین متن را در مورد عدم موفقیت مبلغان مسیحی در نزد قوم یهود بکار می برد قومی که پیامبران بصیرت قلب آنان را اعلام کرده و در مشیت الهی منظور شده بود (پرو ۳۹: ۱۲-۱۳، ۲۸: ۲۶-۲۸) در اینجا نقل قول با کلمه «برای اینکه» آغاز شده است که نشان می دهد عیسی بهیچوجه اراده نداشته است پیام خود را مخفی

آن نشانده شده و چون آنان شنیده اند

آن

آنجا سخن می شنود و آنان می شنوند، همان دم شیطان آمده و سخن آن را که در آنان پراکنده شده است بر می دارد. ۱۶ و همچنین کسانی که بذر را بر سنگلاخها دریافت می کنند، سخن را می شنوند همان دم آن را با شادی می پذیرند، ۱۷ و آنان در خودشان ریشه ندارند، بلکه مردان بی پایه هستند، سپس مصیبتی یا شکنجه ای بخاطر سخن فرامی رسد، همان دم می لغزند. ۱۸ و دیگر کسانی هستند که بذر را در خارها دریافت می دارند اینان کسانی هستند که سخن را شنیده اند، ۱۹ و گرفتاریهای این جهان، فریب ثروت و دیگر هوی و هوسها در آنها راه یافته سخن را خفه می کنند و بی می می گردد. ۲۰ و هستند کسانی که بذر را بر خاک خوب دریافت می دارند، اینان سخن را می شنوند و می بینند و می آورند، یکی سی و دیگری شصت و دیگری صد.

مت ۲۲:۱۳
لو ۲۳:۱۹
لو ۲۱:۱۵:۱۲

چراغ و پیمانه

(متی ۱۵:۵، ۱۰:۲۶؛ لوقا ۸:۱۶-۱۸؛ ۱۱:۳۳ و ۶:۳۸)

۲۱ و به ایشان می گفت: «آنها چراغ می باشند و پیمانه می باشند و چراغ را نباید در زیر کوب گذاشت و پیمانه را نباید در زیر کوب گذاشت. ۲۲ چرا هیچ چیز پنهان وجود ندارد. ۲۳ چرا هیچ چیز مخفی وجود ندارد و هیچ چیز مخفی وجود ندارد. ۲۴ و به ایشان می گفت: «چرا هیچ چیز پنهان وجود ندارد. ۲۵ زیرا آن کس که دارد به وی داده خواهد شد و آن کس که ندارد، حتی آنچه در وی گرفته خواهد شد.»

لو ۲:۱۲
مت ۱۵:۱۱
مر ۹:۴
مت ۱۲:۷
مت ۱۲:۱۳

تمثیل

- ۷ - ترجمه فعلی فعلی است. بکار بردن فعل «آمدن» ممکن است عجیب بنظر برسد و می تواند یادآوری آمدن مسیح باشد. (۷:۱۱؛ ۱۷:۲؛ ۴۵:۱۰)
- ۸ - بنابر نوشته مرقس سخنانی که در پی این جمله آمده خطاب به شاگردان است (و به آنها می گفت) (۲۴:۲۱) و انگیزه از سخنان عیسی را روشن می کند. تصویر چراغ و پیمانه دارای مختصات تحلیل های ۲۶-۲۹، ۳۰-۳۲ و ۳۳-۳۴ است. در این تصویر چراغ و پیمانه است که در آنجا ذکر شده چنین استنباط می شود که بنظر مرقس مسیح باطنی برداشته شود.
- ۹ - بعقیده مرقس موضوع تعلیمات عیسی و سبک زندگی که در آنها نهفته است مستلزم دقت و توجه شنوندگان است. (لو ۸:۱۸)
- ۱۰ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۱۱ - بنابر نوشته مرقس سخنانی که در پی این جمله آمده خطاب به شاگردان است (و به آنها می گفت) (۲۴:۲۱) و انگیزه از سخنان عیسی را روشن می کند. تصویر چراغ و پیمانه دارای مختصات تحلیل های ۲۶-۲۹، ۳۰-۳۲ و ۳۳-۳۴ است. در این تصویر چراغ و پیمانه است که در آنجا ذکر شده چنین استنباط می شود که بنظر مرقس مسیح باطنی برداشته شود.
- ۱۲ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۱۳ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۱۴ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۱۵ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۱۶ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۱۷ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۱۸ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۱۹ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۰ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۱ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۲ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۳ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۴ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۵ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۶ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۷ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۸ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۲۹ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۳۰ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۳۱ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۳۲ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۳۳ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.
- ۳۴ - در این فصل که بصورت کلی می باشد هر يك از جزئیات معنایی پنهانی دارند و این توضیح آنها را آشکار می کند.

است بر صحنه مرقس
از آنجا که

۲۶:۴-۲۴

انجیل مرقس

افانده باس

بذر خود رو

۲۶ و می گفت: «ملکوت خدا مانند مردی است که بذر بر خاک افکند. ۲۷ چه بخوابد چه بیدار باشد شب روز بذر نمو می کند و می روید، و او آن را نمی داند. ۲۸ خاک خود می برد می آورد، نخست گیاه، بعد خوشه، و بالاخره خوشه پر از گندم. ۲۹ و غنیمت می برد آن چه بار آمد، همان دم داس^۲ بر آن می نهد، زیرا درو^۳ است.»

دانه خردل (متی ۱۳:۳۱-۳۲؛ لوقا ۱۳:۱۸-۱۹)

۳۰ و می گفت: «ملکوت خدا را به چه تشبیه کنیم، یا در چه شبلی می توانیم قرار دهیم؟ ۳۱ مانند دانه خردلی^۱ است: وقتی بر خاک پراکنده شده است، کوچکترین بذری است که بر زمین می افتد. ۳۲ و بزرگتر می شود، بالا آمده از همه میوه ها بزرگتر می گردد و شاخه های بزرگ بوجود می آورد بطوری که پرندگان آسمان می توانند به زیر سایه اش پناه برند.»

نتیجه انجیل ها

(متی ۱۳:۳۴-۵)

۳۳ و با انجیل های بسیاری از این قبیل به آنان سخن می گفت، مطابق آنچه می توانستند بشنوند: ۳۴ بدون انجیل به آنان (هیچ) نمی گفت اما جداگانه به شاگردان خود همه چیز را توضیح می داد.^۵

مل

۱ - در دو دهه^۱ قبلی که از این پس می آید بمانند ۲ - مقایسه بذر کبک و حقیری که در خاک نهفته با عظمت و گسترش درخت که پیاپی رشد خود رسید و نیروی مقاومت ناپذیر^۲ خدا را بیاد می آورد که بوسیله اعمال و آموزشهای عیسی مخفیانه عمل می نماید. ۳ - در حالی که از ۳۳ بر می آید انجیل ها منظور تعلیم و توبه مردم است (رک ۲۵) ولی در ۳۴ منظور مرقس را درباره انجیل ها می توان تشخیص داد. رک ۱۰-۱۲. بدین معنی که با ۴ - تصویر از تصویر بذر استفاده شده است. ۵ - بنا بر نوشته مرقس این دو دهه نیز در مورد راز ملکوت خدا گفته شده است، رازی نهفته که در دوران فعالیت عیسی فقط به شاگردان^۳ در دیده است. ضمناً بذری که بخودی خود می روید شبلی است که مختص به انجیل مرقس بوده و اشاره به نیروی پنهانی این راز است که تا استقرار قطعی ملکوت خدا ادامه دارد و در انجیل بصورت برداشت محصول ارائه گردیده است. همچنین باید توجه داشت در این انجیل مرد بذر افشان همان کسی است که محصول را درو می کند. رک ۱۵: ۶ - تصویری از دهه^۴ داوری است. رک

(متی ۱۸:۸؛ لوقا ۲۲:۸-۲۵)

۳۵ و آن روز هنگامی که غروب فرارسید^d به ایشان گفت: «به اولاد برویم.»^e و جمعیت را ترک کرده او را همانگونه که در قایق بهره^f با خود برده^g و قایقهای دیگری نیز با هم^h بود.
۳۶. کندهادی شدیدⁱ برخاست و امواج بدون قایق می ریخت بطوری که قایق داشت پر می شد.^j و او در عقب [قایق] بر بالش^k درین موضع^l خوابیده^m می گویند: «ای استاد ترا باکی نیست که ما هلاک شویم!»ⁿ و برخاسته باد را تهدید کرده و به دریا گفت: «خاموش! ساکت باش!»^o و باد فرو نشست و آرامشی بزرگ پدید آمد.^p و به ایشان گفت: «چرا این قدر ترسیده است؟ ایمان ندارد!»^q و ایشان را ترسی بزرگ فرا گرفت و در میان خود می گفتند: «این کیست که حتی باد و دریا از او اطاعت می کنند!»^r

(متی ۸: ۲۸-۳۴؛ لوقا ۸: ۲۶-۳۹) عمران

۵ ۱ و بکنند دریا، به سرزمین ^۱ ~~عجم~~ ^۲ آمدند و چون از قایق خارج می شدند همان

h - نشیمنگاه عقب قایق معمولاً مخصوص ملوان

مراقب حرکت قایق بوده و تشکجه‌ای بر روی آن قرار

داشت، از کلمه‌ای که در متن یونانی، بکار رفته است چنین

مر. آید که عیسای تشکبه را زیر سر گذاشته بود.

۱- جنب: به مرآد که آشفته گردد و تلاطم در با جمله‌ای.

شیطان است و عیسای با سخن خود آن را زمین و ناتوان

۲۵:۱ نیز دو شهر و آبادی

طیابہ شریعتی و فاضلہ فی حقہ

سید ابراہیم کہ وبرا (۱) بروی

ل شورت سیکری اور این جمنہ پنیں است: و شورت سیکری

این سبب است که در اینجا منظور مرقس ایحان به عیسی و

ایمان به قدرت الهی است که بوسیله او عمل می کند.

k - رك ۱: ۲۷ ارواح ناپاك از او اطاعت می کنند.

تسلط بر دریای خروشان و خشمگین که نمونه نیروهای

سخالف خدا است مختص قدرت الهی است. رك

ز ۸۹: ۱۰: ۹۳: ۳-۴: ۱۰۷: ۲۳-۲۲
ع حسان

1- در نسخه‌های دیگر «جسوس» آمده است (برای

تطبیق با مت ۸: ۲۸) و یا جرجزنیان (بنا به حدس و

دم مردی با روح ناپاک از دخمه ها ^۱ بیرون ^۲ آمد. ^۳ مسکن او دخمه ها بود و هیچ کس نمی توانست حتی با زنجیر او را ببندد. ^۴ در واقع، اغلب او را با غل و زنجیر بسته بودند و او زنجیرها را پاره کرده و غلها را شکسته بود و هیچ کس قادر به رام کردن او نمی شد. ^۵ و همواره روز و شب در دخمه ها و در کوهستانها فریاد کشیده و خود را با سنگها مجروح می کرد. ^۶ با دیدن عیسی از دور، پیش رویده در برابر وی بخاک افتاد ^۷ و با صدائی بلند فریاد کشیده گفت: «ای عیسی، پسر ^۸ خدای ^۹ یسوع از من ^{۱۰} چه می خواهی؟ ^{۱۱} خدا ^{۱۲} مرا سوگند می دهد مرا عذاب ندهد! ^{۱۳} زیرا او می گفت: «ای روح ناپاک از این مرد خارج شو. ^{۱۴} و از او می پرسید: «نام تو چیست؟» و او گفت: «نام من لژیون ^{۱۵} است زیرا ما بسیاریم. ^{۱۶} و او با اصرار درخواست می کرد آنها را به خارج از آن سرزمین ^{۱۷} بفرستد. ^{۱۸} باری، در آنجا، بر بالای کوه، گله بزرگی از خوکان ^{۱۹} در حال چریدن بود. ^{۲۰} و [ارواح ناپاک] ^{۲۱} از وی درخواست کرده گفتند: «ما را به درون خوکان بفرست که بدانها داخل شویم. ^{۲۲} و او ^{۲۳} آن را اجازه داد و ^{۲۴} ارواح ناپاک ^{۲۵} خارج شده به درون خوکان رفتند و گله حدود دو هزار از بالای پرتگاه ^{۲۶} به دریا پریدند و در دریا خفه شدند. ^{۲۷} و

مجبور کرده نامش را بگوید. از کلمه لژیون بر می آید که فرجی از دیوها در اینجا مستقر شده اند (لژیون رومی شامل شش هزار تن بوده است ضمناً تعداد زیاد دیوها نشان می دهد وضعیت این مرد که گرفتار ارواح ناپاک است وخیم می باشد (رک مت ۱۲: ۴۵ // لو ۲: ۸؛ ۲۷: ۸) این روایت از موضوع مرد بیمار فراتر رفته و پیروزی عیسی را بر سلطنت شیطان نشان می دهد. رک ۲۳: ۲-۲۷

q - این نکته نمایانگر ریشه عامیانه این روایت است بدین معنی که تصور می کردند دیوی که به بیرون رانده می شود سعی می نماید پناهگاه دیگری پیدا کند. رک مت ۱۲: ۴۳ // ضمناً توجه کنید در مورد کلمه لژیون گاهی ^۱ مفرد و گاهی جمع بکار برده شده است

r - وجود خوکان یعنی حیواناتی که در نظر یهودیان نجس هستند در اینجا معرفی ناپاکی و ^۱ سرزمین مشرکان است.

s - کلمه «ارواح ناپاک» ^۱ فاعل جمله است. ^۲ اصل ^۳ ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} ^{۹۵۱} ^{۹۵۲}

دم مردی با روح ناپاک از دخمه‌ها بیرون آمد. در برابر وی آمد. مسکن او دخمه‌ها بود و هیچ کس نمی توانست حتی با زنجیر او را ببندد. در واقع، اغلب او را با غل و زنجیر بسته بودند و او زنجیرها را پاره کرده و غلها را شکسته بود و هیچ کس قادر به رام کردن او نمی شد. و همواره روز و شب در دخمه‌ها و در کوهستانها فریاد کشیده و خود را با سنگها مجروح می کرد. و با دیدن عیسی از دور، پیش رویده در برابر وی بخاک افتاد. و با صدائی بلند فریاد کشیده گفت: «ای عیسی، پسر خدا، از من چه می خواهی؟» خدا سؤگند می دهد مرا عذاب نده! «زیرا او می گفت: «ای روح ناپاک از این مرد خارج شو.» و از او می پرسید: «نام تو چیست؟» و او گفت: «نام من لژیون^{۱۰} است زیرا ما بسیاریم.» و او با اصرار در خواست می کرد آنها را به خارج از آن سرزمین نفرستند. باری، در آنجا، بر بالای کوه، گله بزرگی از خوکان^{۱۲} در حال چریدن بود. و ارواح ناپاک^{۱۳} از وی در خواست کرده گفتند: «ما را به درون خوکان بفرست که بدانها داخل شویم.» و او^{۱۴} آن را اجازه داد و ارواح ناپاک خارج شده به درون خوکان رفتند و گله حدود دو هزار از بالای پرتگاه^{۱۵} به دریا پریدند و دریا خفه شدند. و

مجبور کرده نامش را بگوید. از کلمه لژیون بر می آید که فرجی از دیوها در اینجا مستقر شده اند (لژیون رومی شامل شش هزار تن بوده است ضمناً تعداد زیاد دیوها نشان می دهد وضعیت این مرد که گرفتار ارواح ناپاک است وخیم می باشد (رک مت ۴۵:۱۲ // لو ۲:۸۰: p ۲۷:۸) این روایت از موضوع مرد بیمار فراتر رفته و پیروزی عیسی را بر سلطنت شیطان نشان می دهد. رک ۲۳:۲۷-۲۷

q - این نکته نمایانگر ریشه عامیانه این روایت است بدین معنی که تصور می کردند دیوی که به بیرون رانده می شود سعی می نماید پناهگاه دیگری پیدا کند. رک مت ۴۳:۱۲ // ضمناً توجه کنید در مورد کلمه لژیون گاهی مفرد و گاهی جمع بکار برده شده است
r - وجود خوکان یعنی حیواناتی که در نظر یهودیان نجس هستند در اینجا معرفی ناپاکی و سرزمین مشرکان است.

s - کلمه «ارواح ناپاک» فاعل جمله است. در حقیقت این جمله از ۱۳ بدیها^{۱۶} گرفته شده است.
t - غرق شدن خوکان در اینجا بمفهوم پایان قدرت

تصور اورژن) اصولاً سرزمین جزایر با فاصله زیادی از دریاچه قرار دارد و بنا براین با شهری که در بد ۱۴ ذکر شده تطبیق نمی کند. شاید در نظر مرقس تمام نواحی شرقی دریاچه سرزمین مشرکان بوده است. در این روایت نشان داده شده که عیسی حتی در سرزمین مشرکان بر دیوها تسلط او اقتدار دارد (بد ۳۱:۱ بند ۲۰: ۷۲) m - این قبریها در داخل صخره ها حفر شده و یا غارهای طبیعی بودند و ممکن بود بعنوان پناهگاه از آنها استفاده شود. در اینجا همچون مکانی ناپاک و پلید بشمار می آیند (رک اش ۴:۶۵)

n - رک ۲۴:۱ i
o - رک ۲۴:۱ j: p ۳۴:۱ ۱۱:۳ رفتار مردی که روحی ناپاک داشت و در برابر عیسی بخاک افتاد اقتدار غیر قابل مقاومت پسر خدا را نشان می دهد. در اینجا عیسی دستور حفظ سکوت نداده کسی غیر از دوازده تن در آنجا حاضر نبوده است.

p - بر طبق عقیده کسانیکه در آن دوران ارواح پلید را دور می کردند هرگاه کسی «نام» دیوی را می دانست بر او قدرت و تسلط می یافت. در اینجا عیسی دشمن را

زنگ

سوی

نمایان مرقس می باشد و

(و نام عیسی را ندیده و زبان نداشت)
(۱۷:۱۶)

۴۸

جمعیّت ^{از ایشان} و ردای او را لمس کرد. ۲۸. زیرا می گفت: «اگر ^{حق} جامه هایش را لمس کنم

درمان یافته است. ۳۰ و عیسی، همان دم دانست نیرویی از او برخاسته بود.

«جمعیت را می بیند که از هر سو بتوفشار می آورد و تو می گویی: چه کسی مرا لمس کرده

و لرزان که می دانست چه روی داده است آمده و در برابر او افتاده و همه حقیقت را گفت. ۳۴ وی به

داشت سخن می گفت که از خانه رئیس گفتند افرادی آمده گفتند: «دخترت مرده است، چرا باز

گفت: «نترس فقط ایمان را از دست نده». ۳۷ و گذاشت هیچ کس جز بطرس و یعقوب و یوحنا را در

کشمیر (۱) کشمیر (۱)

و است دیگر نه بحد ۲۰:۳۰ X مراجعه شود در این دو راوست

که مربوط به معجزه‌ها هستند مرقس دربارهٔ ایمان

(شماره ۳۴-۳۶) در باره فحش (شماره ۲۳-۲۸) که

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۷-۳۰. (۴۱) تاکید و اصرار نموده است. از سوی دیگر

...میں نے یہ سب کچھ دیکھا ہے۔

این دو معجزه محرمانه هستند زیرا موضوع معجزه اولی

محرمانه است و دومی به اراده ~~و~~ عیسی محرمانه

می ماند.

b - این اندیشه متضمن قبول نظریه‌ای است که

نمونه‌ها بر اثر تماس مستقیم است و عمل می‌نماید. زک

4. 7. 17-11.19.10.05-11.9-106.9-11.3

[illegible]

روایت در مورد زن ناشناسی است که لباس عیسی را لمس

کرده و ارزش ~~این~~ این تماس یادآوری گردیده است که

البته با قماش جمعیتی که بر عیسی فشار می آوردند

خیلم تفاوت دارد بندهای ۳۰-۳۲، زیرا تماس آن زن از

امان ناکشہ میں شدہ ۲۴ درجہ و حدود عسکریہ قدرت

امتیاز می‌دهد

درمانی

عیسی در ناصره ۳۲۶

(متی ۱۳: ۵۸، ۵۴؛ لوقا ۴: ۱۶، ۲۴)

۱ و از آنجا بیرون شد و به وطن خود آمد و شاگردانش بدنیاال او می آمدند^۱. و چون سبب فرا رسید به آموزش در کائنات پرداخت^۲ و اکثراً با شنیدن او، شکفت زده بودند و می گفتند: «اینها از کجا به او می رسد؟ و کدام حکمت است که به او داده شده است؟. . . و این معجزات بزرگی که از دست ^{فرا} او بر می آید؟^۳ مگر او آن دروغگو، پسر مریم^۴ و برادر^۵ یعقوب و

h - در همین کتاب مقدس اکثراً مرگ با تصویر خواب ذکر شده است (مت ۲۷: ۵۲-۱: ۳۰-۱۱: ۳۰).
فی توانستند درك كنند/ پس از اینکه عیسی از میان مردگان برخاست.

ی/ا/ان هم و صبا و ص

۱۵:۶-۱-تسا:۴۱۳-۱۵). ۱- در این روایت عیسی با من و الهی گریه کرد.

۱ - این عبارت که بزبان آرامی نقل شده نشان می‌دهد اصل روایت مربوط به محافل است که باین زبان سخن می‌گفتند و دراینکه برای خوانندگان یونانی به‌همین صورت حفظ شده است توجه آنان را به جنبه موثر و قاطع

۱- ترجمه دیگر از این کلمه «قیام کن» است. البته کلمه سخن عیسی جلب می نماید رک ۲۴:۷

m - صورت دیگری از این قسمت چنین است: «شنوندگان زیادی...»

پیدار شوا» با آنچه قبل در بند ۳۹ گفته شده «خوابیده است» نقطه مرز فایده در زبان آرامی «قدوم» معنی

ii - صورت دیگری از این عبارت: «و چنان معصوم‌های نازکی که به دست‌های او انجم می‌شود»

۰ - در بسیاری از نسخه ها، این قسمت مانند انجیل

کلمه‌ای که در یونانی آمده و «دوچرخ» ترجمه شده است

۳۸) و این راز بخوبی نشان می‌دهد که آن را واقعاً

inf

لو ۴: ۲۴
یو ۴: ۴۴

میفرماید

و روستاهای اطراف را طی کرده آموزش می داد. ^۷ و آن دوازده تن ^۸ را بسوی خویش فراخواند و آنان را ^۹ دو به دو به هر یک از ده ^{۱۰} و به ایشان قدرت بر ارواح ^{۱۱} ناپاک عطا فرمود. ^{۱۲} و به ایشان سفارش کرد برای راه هیچ ^{۱۳} بر ندارند مگر يك عصا ^{۱۴}، نه نان، نه خورجین و نه پول خرد در کمربند، ^{۱۵} بلکه چاقو به پا کرده ^{۱۶} و «دو پیران ^{۱۷} بفرستند». ^{۱۸} و به آنان می گفت: «هر جا

الرجوع من ارض اليونان الى مصر

معجزه ها رك. ۵: ۲ d و بالاخره لازم به یادآوری است قدرت ایمان محدود به معالجه و شفای بیماران نیست. (۱۱-۲۲-۲۴) رك. مت ۵۸: ۱۳. y.

کرد کسی است که خانه بنا می‌کند. ضمناً در اینجا صحبتی از پدر نشده و با توجه به رسوم و روش یهودیان این نکته عجیب می‌نماید ولی باید توجه نمود در اینجا و در ۳۱:۳-۳۶:۱۴ مرقس کلمه پدر را حذف نموده زیرا استدلال می‌نماید خدا پدر عیسی است (۳۶:۱۴؛ ۳۲:۱۳؛ ۳۸:۸) ~~پس~~ ~~خدا~~ ~~پدر~~ ~~شما~~ ~~گرددان~~ عیسی نیز می‌باشد (۱۱: ۲۳؛ ۱۰: ۴۲؛ ۱۰: ۴۱؛ ۱۰: ۴۰؛ ۱۰: ۳۹؛ ۱۰: ۳۸؛ ۱۰: ۳۷؛ ۱۰: ۳۶؛ ۱۰: ۳۵؛ ۱۰: ۳۴؛ ۱۰: ۳۳؛ ۱۰: ۳۲؛ ۱۰: ۳۱؛ ۱۰: ۳۰؛ ۱۰: ۲۹؛ ۱۰: ۲۸؛ ۱۰: ۲۷؛ ۱۰: ۲۶؛ ۱۰: ۲۵؛ ۱۰: ۲۴؛ ۱۰: ۲۳؛ ۱۰: ۲۲؛ ۱۰: ۲۱؛ ۱۰: ۲۰؛ ۱۰: ۱۹؛ ۱۰: ۱۸؛ ۱۰: ۱۷؛ ۱۰: ۱۶؛ ۱۰: ۱۵؛ ۱۰: ۱۴؛ ۱۰: ۱۳؛ ۱۰: ۱۲؛ ۱۰: ۱۱؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۰: ۹؛ ۱۰: ۸؛ ۱۰: ۷؛ ۱۰: ۶؛ ۱۰: ۵؛ ۱۰: ۴؛ ۱۰: ۳؛ ۱۰: ۲؛ ۱۰: ۱؛ ۱۰: ۰؛ ۱۰: -۱؛ ۱۰: -۲؛ ۱۰: -۳؛ ۱۰: -۴؛ ۱۰: -۵؛ ۱۰: -۶؛ ۱۰: -۷؛ ۱۰: -۸؛ ۱۰: -۹؛ ۱۰: -۱۰؛ ۱۰: -۱۱؛ ۱۰: -۱۲؛ ۱۰: -۱۳؛ ۱۰: -۱۴؛ ۱۰: -۱۵؛ ۱۰: -۱۶؛ ۱۰: -۱۷؛ ۱۰: -۱۸؛ ۱۰: -۱۹؛ ۱۰: -۲۰؛ ۱۰: -۲۱؛ ۱۰: -۲۲؛ ۱۰: -۲۳؛ ۱۰: -۲۴؛ ۱۰: -۲۵؛ ۱۰: -۲۶؛ ۱۰: -۲۷؛ ۱۰: -۲۸؛ ۱۰: -۲۹؛ ۱۰: -۳۰؛ ۱۰: -۳۱؛ ۱۰: -۳۲؛ ۱۰: -۳۳؛ ۱۰: -۳۴؛ ۱۰: -۳۵؛ ۱۰: -۳۶؛ ۱۰: -۳۷؛ ۱۰: -۳۸؛ ۱۰: -۳۹؛ ۱۰: -۴۰؛ ۱۰: -۴۱؛ ۱۰: -۴۲؛ ۱۰: -۴۳؛ ۱۰: -۴۴؛ ۱۰: -۴۵؛ ۱۰: -۴۶؛ ۱۰: -۴۷؛ ۱۰: -۴۸؛ ۱۰: -۴۹؛ ۱۰: -۵۰؛ ۱۰: -۵۱؛ ۱۰: -۵۲؛ ۱۰: -۵۳؛ ۱۰: -۵۴؛ ۱۰: -۵۵؛ ۱۰: -۵۶؛ ۱۰: -۵۷؛ ۱۰: -۵۸؛ ۱۰: -۵۹؛ ۱۰: -۶۰؛ ۱۰: -۶۱؛ ۱۰: -۶۲؛ ۱۰: -۶۳؛ ۱۰: -۶۴؛ ۱۰: -۶۵؛ ۱۰: -۶۶؛ ۱۰: -۶۷؛ ۱۰: -۶۸؛ ۱۰: -۶۹؛ ۱۰: -۷۰؛ ۱۰: -۷۱؛ ۱۰: -۷۲؛ ۱۰: -۷۳؛ ۱۰: -۷۴؛ ۱۰: -۷۵؛ ۱۰: -۷۶؛ ۱۰: -۷۷؛ ۱۰: -۷۸؛ ۱۰: -۷۹؛ ۱۰: -۸۰؛ ۱۰: -۸۱؛ ۱۰: -۸۲؛ ۱۰: -۸۳؛ ۱۰: -۸۴؛ ۱۰: -۸۵؛ ۱۰: -۸۶؛ ۱۰: -۸۷؛ ۱۰: -۸۸؛ ۱۰: -۸۹؛ ۱۰: -۹۰؛ ۱۰: -۹۱؛ ۱۰: -۹۲؛ ۱۰: -۹۳؛ ۱۰: -۹۴؛ ۱۰: -۹۵؛ ۱۰: -۹۶؛ ۱۰: -۹۷؛ ۱۰: -۹۸؛ ۱۰: -۹۹؛ ۱۰: -۱۰۰؛ ۱۰: -۱۰۱؛ ۱۰: -۱۰۲؛ ۱۰: -۱۰۳؛ ۱۰: -۱۰۴؛ ۱۰: -۱۰۵؛ ۱۰: -۱۰۶؛ ۱۰: -۱۰۷؛ ۱۰: -۱۰۸؛ ۱۰: -۱۰۹؛ ۱۰: -۱۱۰؛ ۱۰: -۱۱۱؛ ۱۰: -۱۱۲؛ ۱۰: -۱۱۳؛ ۱۰: -۱۱۴؛ ۱۰: -۱۱۵؛ ۱۰: -۱۱۶؛ ۱۰: -۱۱۷؛ ۱۰: -۱۱۸؛ ۱۰: -۱۱۹؛ ۱۰: -۱۲۰؛ ۱۰: -۱۲۱؛ ۱۰: -۱۲۲؛ ۱۰: -۱۲۳؛ ۱۰: -۱۲۴؛ ۱۰: -۱۲۵؛ ۱۰: -۱۲۶؛ ۱۰: -۱۲۷؛ ۱۰: -۱۲۸؛ ۱۰: -۱۲۹؛ ۱۰: -۱۳۰؛ ۱۰: -۱۳۱؛ ۱۰: -۱۳۲؛ ۱۰: -۱۳۳؛ ۱۰: -۱۳۴؛ ۱۰: -۱۳۵؛ ۱۰: -۱۳۶؛ ۱۰: -۱۳۷؛ ۱۰: -۱۳۸؛ ۱۰: -۱۳۹؛ ۱۰: -۱۴۰؛ ۱۰: -۱۴۱؛ ۱۰: -۱۴۲؛ ۱۰: -۱۴۳؛ ۱۰: -۱۴۴؛ ۱۰: -۱۴۵؛ ۱۰: -۱۴۶؛ ۱۰: -۱۴۷؛ ۱۰: -۱۴۸؛ ۱۰: -۱۴۹؛ ۱۰: -۱۵۰؛ ۱۰: -۱۵۱؛ ۱۰: -۱۵۲؛ ۱۰: -۱۵۳؛ ۱۰: -۱۵۴؛ ۱۰: -۱۵۵؛ ۱۰: -۱۵۶؛ ۱۰: -۱۵۷؛ ۱۰: -۱۵۸؛ ۱۰: -۱۵۹؛ ۱۰: -۱۶۰؛ ۱۰: -۱۶۱؛ ۱۰: -۱۶۲؛ ۱۰: -۱۶۳؛ ۱۰: -۱۶۴؛ ۱۰: -۱۶۵؛ ۱۰: -۱۶۶؛ ۱۰: -۱۶۷؛ ۱۰: -۱۶۸؛ ۱۰: -۱۶۹؛ ۱۰: -۱۷۰؛ ۱۰: -۱۷۱؛ ۱۰: -۱۷۲؛ ۱۰: -۱۷۳؛ ۱۰: -۱۷۴؛ ۱۰: -۱۷۵؛ ۱۰: -۱۷۶؛ ۱۰: -۱۷۷؛ ۱۰: -۱۷۸؛ ۱۰: -۱۷۹؛ ۱۰: -۱۸۰؛ ۱۰: -۱۸۱؛ ۱۰: -۱۸۲؛ ۱۰: -۱۸۳؛ ۱۰: -۱۸۴؛ ۱۰: -۱۸۵؛ ۱۰: -۱۸۶؛ ۱۰: -۱۸۷؛ ۱۰: -۱۸۸؛ ۱۰: -۱۸۹؛ ۱۰: -۱۹۰؛ ۱۰: -۱۹۱؛ ۱۰: -۱۹۲؛ ۱۰: -۱۹۳؛ ۱۰: -۱۹۴؛ ۱۰: -۱۹۵؛ ۱۰: -۱۹۶؛ ۱۰: -۱۹۷؛ ۱۰: -۱۹۸؛ ۱۰: -۱۹۹؛ ۱۰: -۲۰۰؛ ۱۰: -۲۰۱؛ ۱۰: -۲۰۲؛ ۱۰: -۲۰۳؛ ۱۰: -۲۰۴؛ ۱۰: -۲۰۵؛ ۱۰: -۲۰۶؛ ۱۰: -۲۰۷؛ ۱۰: -۲۰۸؛ ۱۰: -۲۰۹؛ ۱۰: -۲۱۰؛ ۱۰: -۲۱۱؛ ۱۰: -۲۱۲؛ ۱۰: -۲۱۳؛ ۱۰: -۲۱۴؛ ۱۰: -۲۱۵؛ ۱۰: -۲۱۶؛ ۱۰: -۲۱۷؛ ۱۰: -۲۱۸؛ ۱۰: -۲۱۹؛ ۱۰: -۲۲۰؛ ۱۰: -۲۲۱؛ ۱۰: -۲۲۲؛ ۱۰: -۲۲۳؛ ۱۰: -۲۲۴؛ ۱۰: -۲۲۵؛ ۱۰: -۲۲۶؛ ۱۰: -۲۲۷؛ ۱۰: -۲۲۸؛ ۱۰: -۲۲۹؛ ۱۰: -۲۳۰؛ ۱۰: -۲۳۱؛ ۱۰: -۲۳۲؛ ۱۰: -۲۳۳؛ ۱۰: -۲۳۴؛ ۱۰: -۲۳۵؛ ۱۰: -۲۳۶؛ ۱۰: -۲۳۷؛ ۱۰: -۲۳۸؛ ۱۰: -۲۳۹؛ ۱۰: -۲۴۰؛ ۱۰: -۲۴۱؛ ۱۰: -۲۴۲؛ ۱۰: -۲۴۳؛ ۱۰: -۲۴۴؛ ۱۰: -۲۴۵؛ ۱۰: -۲۴۶؛ ۱۰: -۲۴۷؛ ۱۰: -۲۴۸؛ ۱۰: -۲۴۹؛ ۱۰: -۲۵۰؛ ۱۰: -۲۵۱؛ ۱۰: -۲۵۲؛ ۱۰: -۲۵۳؛ ۱۰: -۲۵۴؛ ۱۰: -۲۵۵؛ ۱۰: -۲۵۶؛ ۱۰: -۲۵۷؛ ۱۰: -۲۵۸؛ ۱۰: -۲۵۹؛ ۱۰: -

۱۱ - در قسمت اول انجیل مرقس در جاهای مختلف روایت‌هایی دربارهٔ دوازده رسول وجود دارد. ر.ک. ۱۶:۱-۲۰:۳؛ ۱۳-۱۹. در تفسیر انجیل به‌لایه‌های ۷-۱۳ و سپس مراجعت و گزارش فعالیت عیسی آنان است. ۳۰. این تفسیر وقایعی هستند که در تفسیر مرقس نشان خواهد داد رسولان در تشخیص و دریافت راز عیسی بی‌بصیرت هستند (۶:۳۰-۸:۲۱).

q - در اینجا تنها موردی است که از خواهران عیسی یاد شده است. البته به استثنای **۳: ۳۲** که در بعضی از مدارك مربوط به این متن ذکر گردیده است.

۲ - ~~جواب~~ ~~تعلیل~~ ~~و~~ ~~پاسان~~ ~~بر~~ ~~سبیل~~ ~~او~~ ~~یا~~ ~~در~~
مورد او چهار لغزش شده ~~بر~~ ~~خود~~ (زیرا خیال می کردند او
را می شناسند در صورتی که بی ایمان می ماندند (بعد ۶)
عیسی برای آنان سنگی در جلو راه بود که بآن برخورد
می کردند. (گوشی ۲۹: ۲۵ تفسیر ۳۶: ۲۱ تفسیر) ~~و~~
S - ر. ک. مت ۵۷: ۱۳ x

۴ - عدم امکان معجزه در این مورد مربوط به نبودن ایمان می باشد بعد ۶. و این ایمان اولی است و غیره و ایمان نیست نظر امتداد بر کتب و غیره

۷ - عصا و چارق (پد ۹) در مت ۱۰:۱۰؛ لو ۹:۳؛ ۱۰:۴ وجود ندارد. سخنانی عیسی با اوضاع و شرایط جدید زندگی ~~و چارق~~ در خارج از فلسطین تطبیق داده شده است زیرا امکان داشت در مناطق مذکور عصا و چارق ضروری باشد بدون اینکه وضعیت فقر ~~و چارق~~ ~~چاق~~ نقض شود.

المجلد ۱۰ - شرط طاعت

به خانه ای^۷ وارد شوید/زمانیکه از آنجا حرکت کنید، همانجا بمانید. ^{۱۱} اگر در جایی شما را پذیرا نشوند و به شما گوش ندهند، ^{۱۲} و ایشان را بتکانید. ^{۱۳} و ایشان برانگیخته و ندا دادند که توبه کنند. ^{۱۴} و بسیاری از شیاطین را^{۱۵} راندند و بسیاری از بیماران را با روغن تدهین کرده^{۱۶} و آنان را شفا دادند.

تعمید هیرودیس پسر هرودیس عیسی

(متی ۱۴: ۱-۱۲؛ لوقا ۹: ۷-۱۹)
 ۱۴ و هیرودیس پسر هرودیس نام وی مشهور شده بود^۱ و می گفتند: «این یحیی تعمیدگر است که از میان مردگان برخاسته» و برای اینست که از او معجزات بظهور می رسد^۲؛
 ۱۵ و دیگران می گفتند: «این الیاس^۳ است» دیگران می گفتند: «این یک پیامبر بمانند دیگر پیامبران^۴ است.»
 ۱۶ اما هیرودیس پسر هرودیس می گفت: «این که من می بینم در زندان است»
 را بریده اند، یحیی^۵ یحیی^۶ می گویند که «اینست»
 تمام کرد

قتل یحیی تعمیددهنده

(متی ۱۴: ۳-۱۲؛ لوقا ۹: ۳-۲۰)

۱۷ زیرا هیرودیس پسر هرودیس که فرستاده بود یحیی^۸ را دستگیر کنند و او را در زندان به بند کشیده بود،

۲۰:۳ - مرقس که نظریات مختلف درباره عیسی را برمی شمارد بدهای ۱۴-۱۶ در موضوع مطالب مربوط به شخصیت عیسی و رسالت او را نشان دهد همانگونه که در مطالب ۳۱:۶-۳۰:۸ آشکار خواهد شد.

d - ترجمه تحت اللفظی: «بدین سبب قدرتها در او عمل نمی کنند.»

e - ر.ک ۱۱:۹؛ مت ۱۳:۷-۱۱

f - تصور می کردند از مدتها پیش دیگر «پیامبری» وجود نداشته است (ر.ک. ^{۱۱} و از اقتدار ^{۱۲} عیسی چنین استنباط می کردند ^{۱۳} پس ^{۱۴} پسر هرودیس (ر.ک. تث ۱۸-۱۵:۱۸؛ یو ۱۴:۶؛ اع ۲۲:۳-۲۳) ظهور کرده است. (لو ۹:۸) مترجمه شد: یکی از پیامبران کهن دوباره زنده شده است

g - این روایت (بدهای ۱۷-۱۹) در اینجا خیلی مفصل تر از روایت انجيل متى است می توان آن را با

۷ - منظور پذیرایی است که از میزبان بعمل می آوردند. (ر.ک. ۲۴:۷)
 x - ر.ک. مت ۱۰: ۱۰-۱۴؛ لوقا ۱۰: ۱۰-۱۴
 y - ر.ک. ۴۴:۱
 z - منظور توبه ای است که با آمدن ملکوت خدا ضروری است ر.ک ۱۵:۱.
 a - تدهین که با روغن انجام می شود، در اینجا بعنوان دارویی پزشکی نیست. (ر.ک. لو ۱۰: ۳۴) بلکه عملی با نیروی معجزه آسا است چنانکه لمس کردن یا دست گذاشتن بر روی کسی نیز چنین است.
 b - ر.ک. لو ۱۳: ۳؛ مرقس ۱۳: ۳۱؛ یحیی ۱۳: ۳۱
 مرقس او را پادشاه می خواند در صورتیکه عنوان رسمی او «تیتبارک» بوده که «مکمل و برتر»
 c - در مورد گنجاینیدن روایت های مربوط به هیرودیس بدهای ۱۴-۲۹ در روایت مأموریت دوازده تن ر.ک

۱۶:۱۸:۷

استر ۵: ۳-۶:
۷: ۲

فلا ولس

گزارش مورخ یهودی ^{سپید} ژوزف مقایسه کرد. بنا
به گفته مورخ مذکور ^{سپید} هیرود آنتی پاس یحیی را که در دژ
ماخرون زندانی بود از بین برد. ضمناً ^{سپید} هیرود که دختر
سلطان نباطیه را طلاق داده و هیرودیا را به زنی اختیار
کرده بود در جنگی که بدین سبب با سلطان نباطیه کرد
شکست خورد و مردم این شکست را به سبب قتل یحیی
بنام ^{سپید} کیفی ^{سپید} تعبیر می کردند. روایت مرقس با
اینکه ^{سپید} ^{سپید} گزارش فلوریوس ژوزف ^{سپید}

فلا بد از نظر شرح جزئیات مبهم است (همین کند یادداشت h) ولی از طرف مذکور خلاصه شده است.

ضمناً این مورد تنها قسمتی از انجیل مرقس است که مربوط به عیسی نیست ولی با هدف و منظور کتاب مابینتی ندارد بدین معنی که با آمدن یحیی موضوع بازگشت الیاس بعنوان **مسیح** پیشگام مسیح موعود به تحقق پیوسته و **مسیح** پیشایش **العیسی**

29

باز گشت رسولان، گوشه نشین عیسی و نخستین تکثیران

۳۰. و رسولان^۱ به نزد عیسی^م گرد آمده و آن^ج آنچه کرده و همه آنچه را آموزش داده بودند^ن به وی باز گفتند. ۳۱. و وی به ایشان گفت: «شما به کلی رفته، درجانی خلوت آندکی بیاسانید.»

۲۰:۳ زیرا افراد بیشماری می آمدند و می رفتند و آنان حتی وقت غذا خوردن نداشتند. ۳۲ و با قایق به کشتی به جانی خلوت رفتند. ۳۳ و دیدند که آنجا کشتی دیگری بود و بسیار [ایشان] را باز شناختند و پیاده از همه شهرها به آنجا شتافتند و بسیار ایشان رسیدند. ۳۴ و هنگام پیاده شدن از قایق جمعیت کشتیری را دید و بر آنان دلبسته شدند زیرا چون گوسفندان بی شبان^{۳۵} بودند، و به آموختن بسیاری چیزها به آنان پرداخت. ۳۵ و چون ساعت دیر وقت بود، شاگردانش به نزد وی آمده

۱- دوازده تن بنام رسول خوانده می‌شوند (در المجمل مرقس فقط در اینجا و در بعضی نسخه‌ها در پند ۱۴:۳) این افراد بعنوان فصل‌های عیسی بوده و نتیجه مأموریت رسالت خود را به او گزارش می‌کنند. رک. ۷:۱۳؛ مت ۱۰:۴؛ لوقا ۱۳:۶.

m - در قسمتی از این انجیل که بعداً می‌آید (۲۶:۸-۳۰) به دو روایت توجه معطوف می‌شود که موضوع آنها غذا دادن عیسی به انبوه جمعیت می‌باشد. (۲۶:۸-۳۰:۱۴) این روایت نوعی مشابه بوده است.

وقایعی که پس از هر يك از آنها رخ می دهد عجله
از عبور از دریاچه (۴۵:۶-۵۶:۸:۱۰) جدل با
فریسیان (۷:۲۳-۸:۱۱-۱۳) مباحثه با ~~فریسیان~~
درباره نان (۷:۲۴-۸:۳۰:۱۴-۲۱) و شفای بیمار
(۷:۳۱-۸:۲۲-۲۶) ریشه این دو روایت هر
چه باشد ~~مرقس~~ یا ~~مسیح~~ مقدم بر او، این مورد را با
سلسله وقایعی که در فصل ۶ انجیل یوحنا آمده است
مقایسه نمایید: زیاد شدن نانها، عبور از دریاچه و راه
رفتن بر روی آب؛ بحث ~~مسیح~~ درباره نان، بیان ایمان
بطرس) از نظر اصول علم الهی که مرقس بیان نموده است
می توان گفت به موضوع افشای راز مسیح به شاگردان
توجه داشته و بیش از پیش درباره عدم بصیرت آنان
تأکید کرده است. ضمناً بر روابط با فریسیان و با
عبرانیان توجه داشته است.

۱۱ - ارتباط قسمت بعدی مطالب (به یادداشت قبلی مراجعه نمایید) با قرین آموزشی که رسولان برای رسالت آینده خود انجام داده‌اند نشان می‌دهد که عیسی به آنان خواهد گفت و اتمام پذیرد و وظیفه‌ای دارد که و از نهضت اقلیمات ووش خصیت خود را به آنان ابراز می‌نماید. بهر حال مرقس پلاگراکوس را تأکید می‌کند و از دستگیری رسولان با عیسی نسبت به سایر مردمان بیشتر است (بندهای ۲۱-۳۳) فعالیت در آموزش او شرکت می‌کنند (بندهای ۲۰ و ۳۴) و خطبه مردم را به انجام می‌رسانند (بندهای ۳۵-۴۴)

h ۱۲:۱۴ - 0 ر.ك. مت

۲۸:۲) به سبب بی‌سویی مردم است و تشبیه آنان به گله بی‌چوپان که تصویری از کتاب مقدس است نشانه شرم آور ^{۱۱} ~~و~~ بی‌توجهی و افعال مستولان می‌باشد (ر.ک. مت. ۹:۳۶) این موضوع یادآوری می‌کند که عیسی همچون مسیح موعود در نقش شبان عمل می‌نماید (حزق ۳۴:۲۳-۳۷:۲۴) یا مانند موسی (اعد ۲۷:۱۵-۱۷:۷۷) یا داود (مز ۷۸:۷۰-۷۲) و یا خدا که در صحرا شبان ^{۱۲} ~~و~~ خود بود. (مز ۷۸:۵۲-۵۳:۲۳:۱:۷۴:۱:۸۰: حزق ۳۴:۱۵)

۹ - تنها مرفس تا به این اندازه آموزش عیسی، ابرار است
ظهار ترجم و نقش شبانی او را

5/2/02

ساخته است (ر.ك. مت ۱۴: ۱۴)

۲- در پدهای ۳۵-۴۴ موضوعهایی که با مطالب

شبهات های **مجاذبه** برجسته گواه بر این است که در

بزرگ خدا و مسیح موعود در پایان روزگار می خواندند.

S - مرقس مخصوصاً تلاميذ مي دهد چگونه عيسى

شاگردانش را وادار به فعالیت کرده بدهای ۳۸، ۳۹، ۴۱

و آنان را برای همکاری در انجام رسالتش آماده می‌نماید.

ك. ١٤: ١٥ - ١٢: ٦، ١٣ - ١٢: ٣.

عيسى بر دریا راه می رود

14:3:30:1
2:9

۷ - سبدهای محکمی که با تکه‌های پیزد بافته شده و به‌بودیان در آنها آذوقه حمل می‌کردند. دوازده سبید به خمداد رسولان است (پند ۲۰) که نقش فعال آنان در این روایت ذکر شده است. موضوع تکه‌های باقیمانده نشان دهندهٔ وفور نعمت (۲۶-پاد ۴۳:۴-۴۴) بوده و جمع آوری آنها اشاره به آن است که برای شرکت کنندگان دیگر نیز بوسیلهٔ رسولان غذا فراهم خواهد بود.

بیدار شدند

لو ۳۷:۲۴ ۴۹ ایشان با دیدن وی که بر دریا راه می رود ~~تصور کردند~~ که شبی ~~بسیار~~ و فریادهای کشیدند؛
 ۵۰ زیرا همه او را دیده و هراسان شده بودند، اما وی همان دم با ایشان حرف زده و به ایشان گفت:
 «شجاعت داشته باشید، من هستم^۴ نفرسید.»^{۵۱} و به نزد ایشان به قایق سوار شده و باد
 ۳۹:۴ فرونشست و ایشان در درون خود در شگفتی کامل بودند؛^{۵۲} زیرا از موضوع آنها^{۵۳} هیچ چیز
 نفهمیده بودند، بلکه قلبشان سخت ~~بسیار~~ ^{بسیار} سخت شده بود!

درمانهای جنیسارت

(متی ۱۴:۳۴-۳۶)

۵۳ پس از گذشتن از [دریا] در جنیسارت^{۵۴} به خشکی رسیدند و پهلوی گرفتند. ۵۴ و همین که از
 قایق ~~خارج~~ شدند، همان دم وی را باز شناختند. ۵۵ مردم همه ناحیه را در نور دیدند و کسانی را که
 بر روی بسترشان حمل می کردند^{۵۶} به جایی که شنیده بودند در آنجاست می آوردند. ۵۶ و
 هر جا که وی بدان جا وارد می شد، چه در روستاها و چه در شهرها یا در دهکدهها، بیماران را در
 میدانهای عمومی می گذاشتند و از وی درخواست می کردند ~~و~~ ^و حاشیه ردای^{۵۷} وی را لمس کنند

از مقابل

خدا را ~~موسی و الیاس~~ ^{موسی و الیاس} بیاد می آورد (خروج ۶:۲۴؛ ۲۲:۱۹؛ ۱۱:۱۹ یونانی).
 ولی ر.ک. لو ۲۸:۲۴

۴ - ترجمه ~~تفسیر~~ ^{تفسیر} «من هستم» که کلام وحی
 خدایی است (خروج ۳:۱۴؛ تث ۲۹:۳۲؛ اش ۴:۴۱؛
 ۱۳:۱۰؛ ۱۴:۸ و در یو ۵۸، ۲۸، ۲۴:۸ عیسی آن را در
 مسود خود بکار می برد. مرقس بدون اینکه به این
 صراحت گفته باشد این روایت را بعنوان تجلی راز وجود
 عیسی، پسر خدا درک می نماید بدین سبب در روایت های
 الهام های مافوق طبیعی توصیه های: «مترسید»،
 و ~~توصیه~~ ^{توصیه} داشته باشید آمده است. (که فقط در انجیل
 مرقس و در اینجا است. ر.ک. یو ۳۳:۱۶) این توصیه ها
 اثر حضور عیسی را در میان مخاطرات بیان می کنند و
 در اینجا مخاطرات بصورت دریا نشان داده شده است.

۵ - مرقس دو روایت قبلی را کاملاً بیکدیگر ~~پیوند~~ ^{پیوند}
 مربوط ساخته و آنها را بمانند نشانه هایی می داند که
 حاوی وحی ~~مافوق طبیعی~~ ^{مافوق طبیعی} هستند ولی شاگردان هنوز آن

را درک نمی کنند (۲۱-۱۷:۸) در وجود عیسی قدرت
 خدا تجلی می کند که قوم خود را در صحرا سیر کرده و بر
 دریا تسلط دارد. (۱۷:۸؛ ۱۸:۱۸؛ ۱۹:۱۸)
 ۵ - این طعنه و و ملامت به فرستیان خطاب شده
 است. دلی که به سبب تقابل بد و ناپسند درونی سخت
 شده است. برای درک اعمال و ~~تفسیر~~ ^{تفسیر} خدا مسدود
 می گردد. ر.ک. روم ۲۵:۱۱؛ اش ۶:۹-۱۰.

۱ - جنیسارت جلگه ای حاصلخیز در جنوب غربی
 کفرناحوم می باشد. بدشکلی می توان محل دقیق آن را
 تعیین نمود و با آنچه در ۴:۴۵ و ۵:۱۰ بیان شده آمده
 است ~~تفسیر~~ ^{تفسیر} خدا. امکان دارد مرقس این مطالب را از
 منابع مختلفی گرفته باشد.

۲ - منظره عمومی شفا دادن بیماران که عیسی انجام
 می دهد و شور و هیجان مردم را در دو مورد ۱:۳۲-۳۴ و
 ۲:۳-۱۲ مقایسه کنید.

۳ - ذکر «حاشیه ردایش» که نکته ای جزئی است
 نشان می دهد عیسی قوانین یهود را رعایت می کرده

افس ۲:۶

W - خروج ۷:۲۱ المارک. لاو ۹:۲۰

X - کلمه «قریان» بزبان آرامی معنی «~~مهر و محبت~~ تقدیمی» مخصوصاً به خدا است ر.ک. مت ۶:۱۵
اشخاص می توانستند از خدمت ~~والله~~ به پدر و مادر خود معاف شوند هرگاه نذر می کردند آنچه برای کمک به آنان ضروری بود به خزانه معبد تقدیم نمایند.

y - ترجمه ~~متن~~ «عاطف حیث شما که منتقل کرده اید» فرسیان و کاتبان بمانند حلقه های زنجیر ~~اصطلاح~~ سنت هایی هستند که آنها را دریافت کرده و بنویسه خود منتقل می سازند. ~~درازا دارند نه ای~~

Z - در بعضی از نسخه های دست نوشته: «اگر کسی گوش شنوا دارد بشنود.» عهد عتیق

a - این کلمه در زبان یونانی بمعنی «قمشیل» است ولی در عهد عتیق عبری که بزبان یونانی ترجمه شده این کلمه را می توان ~~به شکل~~ نکته مرمرز و معا ترجمه

۱۷۱

عیسی در فنیقیه، زن سوری - فنیقی

(متی ۲۱: ۲۸ - ۲۸) روانه شده

۲۴ ~~پس از آنکه~~ از آنجا به سرزمین صور^c و صیدون رفت و به خانه ای وارد شد، می خواست
کسی نداند اما نتوانست نادیده بگذرد. ۲۵ اما ~~هنگامی که~~ زنی که دخترکی با روحی ناپاک داشت
و ~~پس از آنکه~~ شنید او را ~~پس از آنکه~~ آمد به پایهای او افتاد. ۲۶ این زن یونانی^d، سوری - فنیقی زاده
بود و از او خواست تا ~~پس از آنکه~~ از دخترش بیرون براند. ۲۷ او به او گفت: «بگذار اول فرزندان سیر
شوند زیرا خوب نیست نان کودکان را ~~پس از آنکه~~ خفته و ~~پس از آنکه~~ توله سگان اندازند.» ۲۸ ~~پس از آنکه~~ در پاسخ به او
گفت: «آری خداوند ای ولی حتی توله سگان ~~پس از آنکه~~ خورده نان کودکان می خورند.» ۲۹ و به ~~پس از آنکه~~
گفت: «بخاطر این ~~پس از آنکه~~ برو. سلطان از دخترت بیرون شده است.» ۳۰ و ~~پس از آنکه~~ بخانه خود رفته، ~~پس از آنکه~~
را ~~پس از آنکه~~ در بستر آرمیده و ~~پس از آنکه~~ بیرون شده ~~پس از آنکه~~.

در کاپولیس، در میان کر و لال

۳۱ و باز از سرزمین صور بیرون شده از راه صیدون^h بسوی دریای جلیل در میان سرزمین
۲۳:۵ ~~پس از آنکه~~ آمد. ۳۲ به نزد او ~~پس از آنکه~~ از او درخواست می کنند که دست بر او

شروع شده ولی در بعضی نسخه ها این کلمه وجود ندارد.

g - ترجمه تحت اللفظی: «سلطان بیرون شده»

h - صورت دیگر از این جمله: «از صور و صیدا و

بسوی دریا برمی گردد.» در این تذکر جغرافیایی منظور

تعیین مسیر دقیق ~~پس از آنکه~~ نیست بلکه یادآوری شده

است وقایع دو روایت بعدی در سرزمین مشرق ~~پس از آنکه~~ رخ داده

است.

i - ~~پس از آنکه~~ در چند مسود با ~~پس از آنکه~~

۲۶-۲۲:۸ شباهت دارند بدین معنی که هر دو روایت

مختص به مرقس ~~پس از آنکه~~ و هر يك از آنها در آخر يك رشته

وقایع مربوط به ~~پس از آنکه~~ ذکر شده است (ر.ك).

m ۳۰:۶ چنین بنظر می رسد که این دو قسمت در الحجیل

مرقس ~~پس از آنکه~~ نشانه هایی برای تأیید آموزشهای

مذهبی هستند که از متن اشعیا گرفته شده اش ۳۵-۰-۶

و در اینجا در ~~پس از آنکه~~ نقل گردیده است. متن اشعیا

(ر.ك. مت ۱۱: ۵/۱) نه تنها درباره شفای ناشتوبان و

لالها می باشد که در روایت اولی ذکر گردیده بلکه از

c - این منطقه در حاشیه شمالی جلیل قرار داشته و

در آن مردمان مختلفی می زیستند که بیشترشان ~~پس از آنکه~~

بودند. مرقس انگیزه این مسافرت را ذکر نکرده است و

موضوع ناشناخته ماندن عیسی با قصد ~~پس از آنکه~~ رسالت

مغایر می باشد ولی مرقس روایتی را که پس از

۲۳-۱:۷ آمده است بعنوان ~~پس از آنکه~~ رسالت

~~پس از آنکه~~ ~~پس از آنکه~~ ۲۶:۸، ۸:۳، ۱۰:۵ و در

عهد عتیق ۱-پاد ۸: ۱۷-۲۴) و پذیرش آنان براساس

~~پس از آنکه~~ خداوند می داند (پادهای ۲۷-۲۸)، ضمناً به بندهای

۴۱:۶-۵۲:۷، ۶:۸، ۱۴-۲۱ تذکر درباره نان توجه

نمایند.

d - ~~پس از آنکه~~ ~~پس از آنکه~~ ~~پس از آنکه~~ یعنی

پهودی نبوده است.

e - ~~پس از آنکه~~ کلمه در مت وجود ندارد و چنین می فهماند

که الحجیل از یهودیان به یونانیان منتقل خواهد شد (روم

۱۶:۱) ~~پس از آنکه~~ ~~پس از آنکه~~ ~~پس از آنکه~~

~~پس از آنکه~~ ~~پس از آنکه~~ ~~پس از آنکه~~ «آری»

کتاب ۶: ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶

آب روان از این

زبان

6/20

لکھنؤ، ۱۲/۱۱/۱۹۴۷ء

سید

n - این روایت یعنی جدهای ۱-۱۰ شامل همان

بسوی خویش خواند و به آنان گفت: ^۱ «دلم برای این جمعیت می‌سوزد زیرا سه روز است نزد من مانده‌اند و چیزی برای خوردن ندارند.» و اگر آنان را ^۲ به خانه‌هایشان بفرستم در راه ضعف خواهند کرد و برخی از آنان از دور آمده‌اند» ^۳ و شاگردان ^۴ به او پاسخ دادند: «چگونه می‌توان اینجا در صحرا اینان را با نان ^۵ سیر کرد؟» و از ایشان می‌پرسید: «چند نان دارید؟» گفتند: «هفت» و او به جمعیت توصیه کرد روی زمین بنشینند و هفت نان را گرفته، شکر بجای آورده، آنها را شکست کرد و به شاگردان خود می‌داد تا بخشند و ایشان به جمعیت تقسیم کردند. ^۶ همچنین چند ماهی کوچک نیز داشتند با آنها تقسیم کردند. ^۷ و آنها خوردند و سیر شدند و بقیه که ها را جمع کردند: هفت سبد پر. ^۸ باری (چهار هزار نفر) بودند و آنان را روانه کرد.

درخواهی دلمانوته - فریسیان در طلب نشانی از آسمانند

(متی ۲۳: ۲۹-۳۴؛ لوقا ۱۱: ۱۶-۱۹؛ ۱۲: ۵۴-۵۶)

^{۱۰} و همان دم به کلیت سوار شده با شاگردان خود به ناحیه دلمانوته آمد. ^{۱۱} و فریسیان بیرون آمدند او به بحث پرداختند و در خواست نشانه‌ای از آسمان داشتند، تا وی را بیارسلند.

گرایان است.

می‌نماید.

S - عدد هفت (قبلاً در ۵) ممکن است بدین سبب در اینجا آمده است که عدد کامل است یا اینکه اشاره به هشت هفت نفری است که بر طبق اع ۶: ۱-۶ برخدماات خوان یونانی گرایان نظارت داشتند بالاخره اشاره به عدد هفتاد می‌باشد که بر طبق سخن قدیمی معتقد بودند دنیای متعلقان به هفتاد ملت تقسیم می‌شده است (ر.ک. لو ۱۱: ۱۰). (ر.ک. ۱۶: ۴)

O - در این روایت عیسی ابتکار را در دست دارد و نقش شاگردان فقط در پدهای ۶-۷ ظاهر می‌شود. (ر.ک. ۳۷: ۶)
P - این کلمات پوشع ۹: ۶ و اش ۴: ۶۰ را بیاد می‌آورند و در جمعیت‌هایی که هتلاکان در خداوند پذیرفته می‌شدند حتماً این مقایسه و الهام را می‌کردند.

Q - ^{۱۲} و از کجا کسی می‌تواند آنان را از خان سیر کند؟

T - در اینجا هم همان عمل در کتابان ۴۱: ۶ است و همان اختلاف لغات و کلمات بین مر ۱۴: ۲۲-۲۴ مت ۲۴: ۲۶-۲۸ از يك سمو و ۱-قصرن ۱۱: ۲۳-۳۵؛ لوقا ۱۹: ۲۰-۲۲ از سوی دیگر وجود دارد. احتمالاً منبع روایت اولی از مسیحیانی است که قبلاً یهودی بوده‌اند در صورتی که روایت دومی از احادیث منابع یونانی

۴ - محلی ناشناخته است نظیر مجدل که از آن در مت ۲۹: ۱۵ نام برده شده است. ^{۱۳} و فریسیان می‌گویند: «زناکاران منزل او را برای اقامت گزینید»
U - ^{۱۴} و از کجا کسی می‌تواند آنان را از خان سیر کند؟
V - ر.ک. ۱۸: ۲۰-۲۲؛ اش ۱۰: ۷-۱۴ پس از «نشانه‌هایی» که عیسی انجام داده بود این تقاضا کوردلی فریسیان و نشان می‌داد و به همین سبب عیسی از آنها عجب می‌کرد که در ۱۳ ذکر شده است.

در میان سیدان و کهنه‌پوشان کثرت می‌کرد
تپه‌ای آید و دکن است رکن در این ایام و کم‌کم
از حوای سنا و در هت منا که از آسمان برآید و به
از ره سنا که (ر.ک. ۱۶: ۴) - ۱۸: ۱۱-۱۹
۱۵: ۱۵ - ۱۵: ۱۵ اعداد ۱۵: ۱۱-۱۵: ۱۱ در انجيل
در سینه نگینان (ر.ک. ۳: ۳) و به سبب سیر سنا
۱۵: ۱۵ - ۱۵: ۱۵

٢١-٢٢:٨

مت ۳۸:۱۲
لر ۱۶:۱۱
یو ۳۰:۶
۱-قرن ۲۲:۱
اش ۷:۱۰-۱۲

مت ۳۸:۱۲
لر ۱۶:۱۱
یو ۳۰:۶
۱-قرن ۲۲:۱
اش ۷:۱۰-۱۲

مت ۳۸:۱۲
لر ۱۶:۱۱
یو ۳۰:۶
۱-قرن ۲۲:۱
اش ۷:۱۰-۱۲

مت ۳۸:۱۲
لر ۱۶:۱۱
یو ۳۰:۶
۱-قرن ۲۲:۱
اش ۷:۱۰-۱۲

مت ۳۸:۱۲
لر ۱۶:۱۱
یو ۳۰:۶
۱-قرن ۲۲:۱
اش ۷:۱۰-۱۲

مت ۳۸:۱۲
لر ۱۶:۱۱
یو ۳۰:۶
۱-قرن ۲۲:۱
اش ۷:۱۰-۱۲

مت ۳۸:۱۲
لر ۱۶:۱۱
یو ۳۰:۶
۱-قرن ۲۲:۱
اش ۷:۱۰-۱۲

مت ۳۸:۱۲
لر ۱۶:۱۱
یو ۳۰:۶
۱-قرن ۲۲:۱
اش ۷:۱۰-۱۲

شفای کور بیت صیدا

۲۲ و ایشان به بیت صیدا آمدند و کوری را به نزد او آورده و از او درخواست کردند او را لمس کند. ۲۳ و دست کور را گرفته او را به بیرون از روستا برد و با افتاختن آب دهان بر چشمانش [و] دهان دستها بر او از او پرسید: «آیا چیزی می بینی؟» ۲۴ و او به شهادت کورده می گفت: «حیثم را می بینم» مثل درختان هستند که می بینم همراه می روند. ۲۵ سپس، باز دستها را بر چشمان او نهاد و آن مرد روشن شد و همه چیز را به وضوح می دید. ۲۶ و او را به خانه اش فرستاده گفت: «حتی وارد روستا نشو.»

دور آمدن فیلیپس ایمان پطرس به عیسی مسیح

(متی ۱۶: ۱۳-۲۰؛ لوقا ۹: ۱۸-۲۱)

۲۷ و عیسی و همچنین شاگردانش^f بسوی روستاهای فیصریه فیلیپس^g بیرون شدند و در راه از شاگردان خود پرسیده به ایشان می گفت: «به گفته مرکم من که هستم؟» ۲۸ ایشان به او گفتند: «یحیی تعمید دهنده، برای دیگران الیاس برای دیگران تو یکی از پیامبرانی.» ۲۹ و از ایشان می پرسید: «برای شما من که هستم؟» پطرس سخن را به عیسی گفت: «تو مسیح هستی.»^h ۳۰ و با آنکه عیسی از وی به کسی چیزی نگویند.ⁱ

آن زمان در ایسازرد

ترجمه

۴ - این روایت، پندهای ۲۷-۳۰ که از پندهای ۱۴:۶-۱۶ آمده شده است (به یاد داشته باشید مراجعه شود) نشان می دهد چگونه شاگردان عیسی که ایمانشان بوسیله پطرس بیان شده به سؤالی که درباره فعالیت عیسی مطرح گردیده است از پاسخهای نارضا فراتر می روند بدین معنی که او نیامده است تا آمدن کس دیگری را آماده سازد بلکه نجات دهنده قطعی و حتمی است.

g - ر.ک. مت ۱۶: ۱۳

h - منظور مسیح موعودی است که پیامبران و از جمله یحیی تعمید دهنده اعلام نموده و راه او را آماده می کردند. در هنگامی که مرقس انجیل را می نوشت این عنوان ~~کلیسا~~ ایمان کلیسا به عیسی بود. ر.ک. ۱: ۹ b
i - بنظر مرقس واکنش عیسی در این مورد به هیچ وجه متضمن رد کردن ~~ایمان~~ عنوان «مسیح» نیست

فقط يك واقعه برده است باید قبول کرد مرقس بخود اجازه داده است سخنان عیسی را بنوعی با آموزشهای مذهبی منطق سازد که همان تصور می رود یکی از اظهارات عیسی به صورتهای مختلفی در انجیلها آمده است.

d - ر.ک. ۳۲:۷ i پس از سرزنشهایی که به شاگردان خطاب شده پندهای ۱۴-۲۱ و پیش از آنکه نخستین بار ایمان خود را بیان کنند. پندهای ۲۷-۳۰ شفای مرد نابینای بدشواری و تدریجی انجام می شود و بنظر مرقس این واقعه قدرت روشنی بخش و کوششهای عیسی را برای باز کردن چشمان شاگردانش نشان می دهد. شفای نابینای دیگری در پایان آموزش او راجع به رسالتش در ۴۶:۱۰-۵۲ روی خواهد داد.

e - ترجمه های دیگری: «با بلند کردن چشمان خود»، «با باز یافتن بینایی»

عیسی رنج و سوزش را از آزار و سوزش مسیح
نخستین خبر از آزار و سوزش مسیح

(متی ۲۱:۱۶ - ۲۳؛ لوقا ۹:۲۲)

۳۱ و به آموزش^۱ ایشان پرداخت که پسر انسان^k باید زیاد رنج بکشد و بوسیله^۲ و کاهنان اعظم و کاتبان^۱ طرد شده و کشته شود و پس از سه روز از مرگ برخیزد.^m ۳۲ و این چیزها را با صراحت می گفت و پطرس او را به کناری کشیده به او نهیب زد.ⁿ ۳۳ او روی برگردانده و ایشان را شاگردان خود، پطرس را نهیب زده گفت: «ای شیطان! زیرا اندیشه هایت از خدا نیست بلکه از انسان است.»^۱

متشکل از ۷۱ نفر بوده و بر قوم یهود حکومت می کرد. این مجمع از نمایندگان طبقه اشراف غیر مذهبی (مشایخ)، نمایندگان خانواده های بزرگ مذهبی (کاهنان اعظم) که از بین آنها کاهن اعظم انتخاب می شد و بالاخره کاتبان یا مفسران تورات (که بیشتر اوقات فریسیان بودند) تشکیل می گردید. ضمناً کسی که شاغل مقام کاهن اعظم بود ریاست سانهترین را بر عهده داشت (قیافا).

m - این عبارت قومه مختص مرقس است (ر.ک. ۳۴:۱۰). و موصوفین را عیسی می گویند (ر.ک. مت ۲۱:۱۶).
n - واکنش پطرس بخوبی نشان می دهد که به دشواری می توان عنوان مسیح را با منظره رنجها و مصائب و صلیب عیسی ارتباط داد. شاید همین نکته سبب شده است که در انجیل مرقس این عنوان (و عنوانهای «مسیح» و «پسر خدا») پیش از قسمت مربوط به رنجها و مصائب عیسی بکنار گذاشته شود.

o - وقتی که پطرس با موضوع رنجها و مصائب عیسی مخالفت می نماید نقش شیطان را بر عهده می گیرد که سعی دارد عیسی را از اطاعت خدا منحرف سازد. بنابراین جای خود را بعنوان شاگرد ترک می کند و بایستی «پشت سر» عیسی راه برود (ر.ک. ۱۷:۱، ۲۰:۱۳). (۳۴:۸)

چنانکه در ۶۲:۱۴ آن را می پذیرد. بلکه در مورد این عنوان دستور سکوت داده شده است بهمان گونه که در مورد عنوان «پسر خدا» و عناوین دیگری که در بیان ایمان کلیسا وجود دارد (ر.ک. ۳۴:۱؛ p ۳۴:۱).
بنظر مرقس تا وقتی که رسالت عیسی با مرگ و رستاخیز او پایان یافته موقع اعلام این عناوین نرسیده است (ر.ک. ۲۲:۴؛ w ۹:۹). برای اینکه اصرار مرقس را در مورد «عیسی» درک کنیم باید دانست عناوینی که یهودیان برای مسیح موعود بکار می بردند چه بوده و برای توصیف رسالت عیسی نارضا بودند. ضمناً بایستی پیشرفت ایمان کلیسای اولیه را در نظر داشته و توجه کنیم مرقس نام یکی از عیسی را سید خوانده و آن را در پرتو آیه ۱۰:۴۲ و ۱۶:۶ و ۱۶:۷ و ۱۶:۸ و ۱۶:۹ و ۱۶:۱۰ و ۱۶:۱۱ و ۱۶:۱۲ و ۱۶:۱۳ و ۱۶:۱۴ و ۱۶:۱۵ و ۱۶:۱۶ و ۱۶:۱۷ و ۱۶:۱۸ و ۱۶:۱۹ و ۱۶:۲۰ و ۱۶:۲۱ و ۱۶:۲۲ و ۱۶:۲۳ و ۱۶:۲۴ و ۱۶:۲۵ و ۱۶:۲۶ و ۱۶:۲۷ و ۱۶:۲۸ و ۱۶:۲۹ و ۱۶:۳۰ و ۱۶:۳۱ و ۱۶:۳۲ و ۱۶:۳۳ و ۱۶:۳۴ و ۱۶:۳۵ و ۱۶:۳۶ و ۱۶:۳۷ و ۱۶:۳۸ و ۱۶:۳۹ و ۱۶:۴۰ و ۱۶:۴۱ و ۱۶:۴۲ و ۱۶:۴۳ و ۱۶:۴۴ و ۱۶:۴۵ و ۱۶:۴۶ و ۱۶:۴۷ و ۱۶:۴۸ و ۱۶:۴۹ و ۱۶:۵۰ و ۱۶:۵۱ و ۱۶:۵۲ و ۱۶:۵۳ و ۱۶:۵۴ و ۱۶:۵۵ و ۱۶:۵۶ و ۱۶:۵۷ و ۱۶:۵۸ و ۱۶:۵۹ و ۱۶:۶۰ و ۱۶:۶۱ و ۱۶:۶۲ و ۱۶:۶۳ و ۱۶:۶۴ و ۱۶:۶۵ و ۱۶:۶۶ و ۱۶:۶۷ و ۱۶:۶۸ و ۱۶:۶۹ و ۱۶:۷۰ و ۱۶:۷۱ و ۱۶:۷۲ و ۱۶:۷۳ و ۱۶:۷۴ و ۱۶:۷۵ و ۱۶:۷۶ و ۱۶:۷۷ و ۱۶:۷۸ و ۱۶:۷۹ و ۱۶:۸۰ و ۱۶:۸۱ و ۱۶:۸۲ و ۱۶:۸۳ و ۱۶:۸۴ و ۱۶:۸۵ و ۱۶:۸۶ و ۱۶:۸۷ و ۱۶:۸۸ و ۱۶:۸۹ و ۱۶:۹۰ و ۱۶:۹۱ و ۱۶:۹۲ و ۱۶:۹۳ و ۱۶:۹۴ و ۱۶:۹۵ و ۱۶:۹۶ و ۱۶:۹۷ و ۱۶:۹۸ و ۱۶:۹۹ و ۱۶:۱۰۰ و ۱۶:۱۰۱ و ۱۶:۱۰۲ و ۱۶:۱۰۳ و ۱۶:۱۰۴ و ۱۶:۱۰۵ و ۱۶:۱۰۶ و ۱۶:۱۰۷ و ۱۶:۱۰۸ و ۱۶:۱۰۹ و ۱۶:۱۱۰ و ۱۶:۱۱۱ و ۱۶:۱۱۲ و ۱۶:۱۱۳ و ۱۶:۱۱۴ و ۱۶:۱۱۵ و ۱۶:۱۱۶ و ۱۶:۱۱۷ و ۱۶:۱۱۸ و ۱۶:۱۱۹ و ۱۶:۱۲۰ و ۱۶:۱۲۱ و ۱۶:۱۲۲ و ۱۶:۱۲۳ و ۱۶:۱۲۴ و ۱۶:۱۲۵ و ۱۶:۱۲۶ و ۱۶:۱۲۷ و ۱۶:۱۲۸ و ۱۶:۱۲۹ و ۱۶:۱۳۰ و ۱۶:۱۳۱ و ۱۶:۱۳۲ و ۱۶:۱۳۳ و ۱۶:۱۳۴ و ۱۶:۱۳۵ و ۱۶:۱۳۶ و ۱۶:۱۳۷ و ۱۶:۱۳۸ و ۱۶:۱۳۹ و ۱۶:۱۴۰ و ۱۶:۱۴۱ و ۱۶:۱۴۲ و ۱۶:۱۴۳ و ۱۶:۱۴۴ و ۱۶:۱۴۵ و ۱۶:۱۴۶ و ۱۶:۱۴۷ و ۱۶:۱۴۸ و ۱۶:۱۴۹ و ۱۶:۱۵۰ و ۱۶:۱۵۱ و ۱۶:۱۵۲ و ۱۶:۱۵۳ و ۱۶:۱۵۴ و ۱۶:۱۵۵ و ۱۶:۱۵۶ و ۱۶:۱۵۷ و ۱۶:۱۵۸ و ۱۶:۱۵۹ و ۱۶:۱۶۰ و ۱۶:۱۶۱ و ۱۶:۱۶۲ و ۱۶:۱۶۳ و ۱۶:۱۶۴ و ۱۶:۱۶۵ و ۱۶:۱۶۶ و ۱۶:۱۶۷ و ۱۶:۱۶۸ و ۱۶:۱۶۹ و ۱۶:۱۷۰ و ۱۶:۱۷۱ و ۱۶:۱۷۲ و ۱۶:۱۷۳ و ۱۶:۱۷۴ و ۱۶:۱۷۵ و ۱۶:۱۷۶ و ۱۶:۱۷۷ و ۱۶:۱۷۸ و ۱۶:۱۷۹ و ۱۶:۱۸۰ و ۱۶:۱۸۱ و ۱۶:۱۸۲ و ۱۶:۱۸۳ و ۱۶:۱۸۴ و ۱۶:۱۸۵ و ۱۶:۱۸۶ و ۱۶:۱۸۷ و ۱۶:۱۸۸ و ۱۶:۱۸۹ و ۱۶:۱۹۰ و ۱۶:۱۹۱ و ۱۶:۱۹۲ و ۱۶:۱۹۳ و ۱۶:۱۹۴ و ۱۶:۱۹۵ و ۱۶:۱۹۶ و ۱۶:۱۹۷ و ۱۶:۱۹۸ و ۱۶:۱۹۹ و ۱۶:۲۰۰ و ۱۶:۲۰۱ و ۱۶:۲۰۲ و ۱۶:۲۰۳ و ۱۶:۲۰۴ و ۱۶:۲۰۵ و ۱۶:۲۰۶ و ۱۶:۲۰۷ و ۱۶:۲۰۸ و ۱۶:۲۰۹ و ۱۶:۲۱۰ و ۱۶:۲۱۱ و ۱۶:۲۱۲ و ۱۶:۲۱۳ و ۱۶:۲۱۴ و ۱۶:۲۱۵ و ۱۶:۲۱۶ و ۱۶:۲۱۷ و ۱۶:۲۱۸ و ۱۶:۲۱۹ و ۱۶:۲۲۰ و ۱۶:۲۲۱ و ۱۶:۲۲۲ و ۱۶:۲۲۳ و ۱۶:۲۲۴ و ۱۶:۲۲۵ و ۱۶:۲۲۶ و ۱۶:۲۲۷ و ۱۶:۲۲۸ و ۱۶:۲۲۹ و ۱۶:۲۳۰ و ۱۶:۲۳۱ و ۱۶:۲۳۲ و ۱۶:۲۳۳ و ۱۶:۲۳۴ و ۱۶:۲۳۵ و ۱۶:۲۳۶ و ۱۶:۲۳۷ و ۱۶:۲۳۸ و ۱۶:۲۳۹ و ۱۶:۲۴۰ و ۱۶:۲۴۱ و ۱۶:۲۴۲ و ۱۶:۲۴۳ و ۱۶:۲۴۴ و ۱۶:۲۴۵ و ۱۶:۲۴۶ و ۱۶:۲۴۷ و ۱۶:۲۴۸ و ۱۶:۲۴۹ و ۱۶:۲۵۰ و ۱۶:۲۵۱ و ۱۶:۲۵۲ و ۱۶:۲۵۳ و ۱۶:۲۵۴ و ۱۶:۲۵۵ و ۱۶:۲۵۶ و ۱۶:۲۵۷ و ۱۶:۲۵۸ و ۱۶:۲۵۹ و ۱۶:۲۶۰ و ۱۶:۲۶۱ و ۱۶:۲۶۲ و ۱۶:۲۶۳ و ۱۶:۲۶۴ و ۱۶:۲۶۵ و ۱۶:۲۶۶ و ۱۶:۲۶۷ و ۱۶:۲۶۸ و ۱۶:۲۶۹ و ۱۶:۲۷۰ و ۱۶:۲۷۱ و ۱۶:۲۷۲ و ۱۶:۲۷۳ و ۱۶:۲۷۴ و ۱۶:۲۷۵ و ۱۶:۲۷۶ و ۱۶:۲۷۷ و ۱۶:۲۷۸ و ۱۶:۲۷۹ و ۱۶:۲۸۰ و ۱۶:۲۸۱ و ۱۶:۲۸۲ و ۱۶:۲۸۳ و ۱۶:۲۸۴ و ۱۶:۲۸۵ و ۱۶:۲۸۶ و ۱۶:۲۸۷ و ۱۶:۲۸۸ و ۱۶:۲۸۹ و ۱۶:۲۹۰ و ۱۶:۲۹۱ و ۱۶:۲۹۲ و ۱۶:۲۹۳ و ۱۶:۲۹۴ و ۱۶:۲۹۵ و ۱۶:۲۹۶ و ۱۶:۲۹۷ و ۱۶:۲۹۸ و ۱۶:۲۹۹ و ۱۶:۳۰۰ و ۱۶:۳۰۱ و ۱۶:۳۰۲ و ۱۶:۳۰۳ و ۱۶:۳۰۴ و ۱۶:۳۰۵ و ۱۶:۳۰۶ و ۱۶:۳۰۷ و ۱۶:۳۰۸ و ۱۶:۳۰۹ و ۱۶:۳۱۰ و ۱۶:۳۱۱ و ۱۶:۳۱۲ و ۱۶:۳۱۳ و ۱۶:۳۱۴ و ۱۶:۳۱۵ و ۱۶:۳۱۶ و ۱۶:۳۱۷ و ۱۶:۳۱۸ و ۱۶:۳۱۹ و ۱۶:۳۲۰ و ۱۶:۳۲۱ و ۱۶:۳۲۲ و ۱۶:۳۲۳ و ۱۶:۳۲۴ و ۱۶:۳۲۵ و ۱۶:۳۲۶ و ۱۶:۳۲۷ و ۱۶:۳۲۸ و ۱۶:۳۲۹ و ۱۶:۳۳۰ و ۱۶:۳۳۱ و ۱۶:۳۳۲ و ۱۶:۳۳۳ و ۱۶:۳۳۴ و ۱۶:۳۳۵ و ۱۶:۳۳۶ و ۱۶:۳۳۷ و ۱۶:۳۳۸ و ۱۶:۳۳۹ و ۱۶:۳۴۰ و ۱۶:۳۴۱ و ۱۶:۳۴۲ و ۱۶:۳۴۳ و ۱۶:۳۴۴ و ۱۶:۳۴۵ و ۱۶:۳۴۶ و ۱۶:۳۴۷ و ۱۶:۳۴۸ و ۱۶:۳۴۹ و ۱۶:۳۵۰ و ۱۶:۳۵۱ و ۱۶:۳۵۲ و ۱۶:۳۵۳ و ۱۶:۳۵۴ و ۱۶:۳۵۵ و ۱۶:۳۵۶ و ۱۶:۳۵۷ و ۱۶:۳۵۸ و ۱۶:۳۵۹ و ۱۶:۳۶۰ و ۱۶:۳۶۱ و ۱۶:۳۶۲ و ۱۶:۳۶۳ و ۱۶:۳۶۴ و ۱۶:۳۶۵ و ۱۶:۳۶۶ و ۱۶:۳۶۷ و ۱۶:۳۶۸ و ۱۶:۳۶۹ و ۱۶:۳۷۰ و ۱۶:۳۷۱ و ۱۶:۳۷۲ و ۱۶:۳۷۳ و ۱۶:۳۷۴ و ۱۶:۳۷۵ و ۱۶:۳۷۶ و ۱۶:۳۷۷ و ۱۶:۳۷۸ و ۱۶:۳۷۹ و ۱۶:۳۸۰ و ۱۶:۳۸۱ و ۱۶:۳۸۲ و ۱۶:۳۸۳ و ۱۶:۳۸۴ و ۱۶:۳۸۵ و ۱۶:۳۸۶ و ۱۶:۳۸۷ و ۱۶:۳۸۸ و ۱۶:۳۸۹ و ۱۶:۳۹۰ و ۱۶:۳۹۱ و ۱۶:۳۹۲ و ۱۶:۳۹۳ و ۱۶:۳۹۴ و ۱۶:۳۹۵ و ۱۶:۳۹۶ و ۱۶:۳۹۷ و ۱۶:۳۹۸ و ۱۶:۳۹۹ و ۱۶:۴۰۰ و ۱۶:۴۰۱ و ۱۶:۴۰۲ و ۱۶:۴۰۳ و ۱۶:۴۰۴ و ۱۶:۴۰۵ و ۱۶:۴۰۶ و ۱۶:۴۰۷ و ۱۶:۴۰۸ و ۱۶:۴۰۹ و ۱۶:۴۱۰ و ۱۶:۴۱۱ و ۱۶:۴۱۲ و ۱۶:۴۱۳ و ۱۶:۴۱۴ و ۱۶:۴۱۵ و ۱۶:۴۱۶ و ۱۶:۴۱۷ و ۱۶:۴۱۸ و ۱۶:۴۱۹ و ۱۶:۴۲۰ و ۱۶:۴۲۱ و ۱۶:۴۲۲ و ۱۶:۴۲۳ و ۱۶:۴۲۴ و ۱۶:۴۲۵ و ۱۶:۴۲۶ و ۱۶:۴۲۷ و ۱۶:۴۲۸ و ۱۶:۴۲۹ و ۱۶:۴۳۰ و ۱۶:۴۳۱ و ۱۶:۴۳۲ و ۱۶:۴۳۳ و ۱۶:۴۳۴ و ۱۶:۴۳۵ و ۱۶:۴۳۶ و ۱۶:۴۳۷ و ۱۶:۴۳۸ و ۱۶:۴۳۹ و ۱۶:۴۴۰ و ۱۶:۴۴۱ و ۱۶:۴۴۲ و ۱۶:۴۴۳ و ۱۶:۴۴۴ و ۱۶:۴۴۵ و ۱۶:۴۴۶ و ۱۶:۴۴۷ و ۱۶:۴۴۸ و ۱۶:۴۴۹ و ۱۶:۴۵۰ و ۱۶:۴۵۱ و ۱۶:۴۵۲ و ۱۶:۴۵۳ و ۱۶:۴۵۴ و ۱۶:۴۵۵ و ۱۶:۴۵۶ و ۱۶:۴۵۷ و ۱۶:۴۵۸ و ۱۶:۴۵۹ و ۱۶:۴۶۰ و ۱۶:۴۶۱ و ۱۶:۴۶۲ و ۱۶:۴۶۳ و ۱۶:۴۶۴ و ۱۶:۴۶۵ و ۱۶:۴۶۶ و ۱۶:۴۶۷ و ۱۶:۴۶۸ و ۱۶:۴۶۹ و ۱۶:۴۷۰ و ۱۶:۴۷۱ و ۱۶:۴۷۲ و ۱۶:۴۷۳ و ۱۶:۴۷۴ و ۱۶:۴۷۵ و ۱۶:۴۷۶ و ۱۶:۴۷۷ و ۱۶:۴۷۸ و ۱۶:۴۷۹ و ۱۶:۴۸۰ و ۱۶:۴۸۱ و ۱۶:۴۸۲ و ۱۶:۴۸۳ و ۱۶:۴۸۴ و ۱۶:۴۸۵ و ۱۶:۴۸۶ و ۱۶:۴۸۷ و ۱۶:۴۸۸ و ۱۶:۴۸۹ و ۱۶:۴۹۰ و ۱۶:۴۹۱ و ۱۶:۴۹۲ و ۱۶:۴۹۳ و ۱۶:۴۹۴ و ۱۶:۴۹۵ و ۱۶:۴۹۶ و ۱۶:۴۹۷ و ۱۶:۴۹۸ و ۱۶:۴۹۹ و ۱۶:۵۰۰ و ۱۶:۵۰۱ و ۱۶:۵۰۲ و ۱۶:۵۰۳ و ۱۶:۵۰۴ و ۱۶:۵۰۵ و ۱۶:۵۰۶ و ۱۶:۵۰۷ و ۱۶:۵۰۸ و ۱۶:۵۰۹ و ۱۶:۵۱۰ و ۱۶:۵۱۱ و ۱۶:۵۱۲ و ۱۶:۵۱۳ و ۱۶:۵۱۴ و ۱۶:۵۱۵ و ۱۶:۵۱۶ و ۱۶:۵۱۷ و ۱۶:۵۱۸ و ۱۶:۵۱۹ و ۱۶:۵۲۰ و ۱۶:۵۲۱ و ۱۶:۵۲۲ و ۱۶:۵۲۳ و ۱۶:۵۲۴ و ۱۶:۵۲۵ و ۱۶:۵۲۶ و ۱۶:۵۲۷ و ۱۶:۵۲۸ و ۱۶:۵۲۹ و ۱۶:۵۳۰ و ۱۶:۵۳۱ و ۱۶:۵۳۲ و ۱۶:۵۳۳ و ۱۶:۵۳۴ و ۱۶:۵۳۵ و ۱۶:۵۳۶ و ۱۶:۵۳۷ و ۱۶:۵۳۸ و ۱۶:۵۳۹ و ۱۶:۵۴۰ و ۱۶:۵۴۱ و ۱۶:۵۴۲ و ۱۶:۵۴۳ و ۱۶:۵۴۴ و ۱۶:۵۴۵ و ۱۶:۵۴۶ و ۱۶:۵۴۷ و ۱۶:۵۴۸ و ۱۶:۵۴۹ و ۱۶:۵۵۰ و ۱۶:۵۵۱ و ۱۶:۵۵۲ و ۱۶:۵۵۳ و ۱۶:۵۵۴ و ۱۶:۵۵۵ و ۱۶:۵۵۶ و ۱۶:۵۵۷ و ۱۶:۵۵۸ و ۱۶:۵۵۹ و ۱۶:۵۶۰ و ۱۶:۵۶۱ و ۱۶:۵۶۲ و ۱۶:۵۶۳ و ۱۶:۵۶۴ و ۱۶:۵۶۵ و ۱۶:۵۶۶ و ۱۶:۵۶۷ و ۱۶:۵۶۸ و ۱۶:۵۶۹ و ۱۶:۵۷۰ و ۱۶:۵۷۱ و ۱۶:۵۷۲ و ۱۶:۵۷۳ و ۱۶:۵۷۴ و ۱۶:۵۷۵ و ۱۶:۵۷۶ و ۱۶:۵۷۷ و ۱۶:۵۷۸ و ۱۶:۵۷۹ و ۱۶:۵۸۰ و ۱۶:۵۸۱ و ۱۶:۵۸۲ و ۱۶:۵۸۳ و ۱۶:۵۸۴ و ۱۶:۵۸۵ و ۱۶:۵۸۶ و ۱۶:۵۸۷ و ۱۶:۵۸۸ و ۱۶:۵۸۹ و ۱۶:۵۹۰ و ۱۶:۵۹۱ و ۱۶:۵۹۲ و ۱۶:۵۹۳ و ۱۶:۵۹۴ و ۱۶:۵۹۵ و ۱۶:۵۹۶ و ۱۶:۵۹۷ و ۱۶:۵۹۸ و ۱۶:۵۹۹ و ۱۶:۶۰۰ و ۱۶:۶۰۱ و ۱۶:۶۰۲ و ۱۶:۶۰۳ و ۱۶:۶۰۴ و ۱۶:۶۰۵ و ۱۶:۶۰۶ و ۱۶:۶۰۷ و ۱۶:۶۰۸ و ۱۶:۶۰۹ و ۱۶:۶۱۰ و ۱۶:۶۱۱ و ۱۶:۶۱۲ و ۱۶:۶۱۳ و ۱۶:۶۱۴ و ۱۶:۶۱۵ و ۱۶:۶۱۶ و ۱۶:۶۱۷ و ۱۶:۶۱۸ و ۱۶:۶۱۹ و ۱۶:۶۲۰ و ۱۶:۶۲۱ و ۱۶:۶۲۲ و ۱۶:۶۲۳ و ۱۶:۶۲۴ و ۱۶:۶۲۵ و ۱۶:۶۲۶ و ۱۶:۶۲۷ و ۱۶:۶۲۸ و ۱۶:۶۲۹ و ۱۶:۶۳۰ و ۱۶:۶۳۱ و ۱۶:۶۳۲ و ۱۶:۶۳۳ و ۱۶:۶۳۴ و ۱۶:۶۳۵ و ۱۶:۶۳۶ و ۱۶:۶۳۷ و ۱۶:۶۳۸ و ۱۶:۶۳۹ و ۱۶:۶۴۰ و ۱۶:۶۴۱ و ۱۶:۶۴۲ و ۱۶:۶۴۳ و ۱۶:۶۴۴ و ۱۶:۶۴۵ و ۱۶:۶۴۶ و ۱۶:۶۴۷ و ۱۶:۶۴۸ و ۱۶:۶۴۹ و ۱۶:۶۵۰ و ۱۶:۶۵۱ و ۱۶:۶۵۲ و ۱۶:۶۵۳ و ۱۶:۶۵۴ و ۱۶:۶۵۵ و ۱۶:۶۵۶ و ۱۶:۶۵۷ و ۱۶:۶۵۸ و ۱۶:۶۵۹ و ۱۶:۶۶۰ و ۱۶:۶۶۱ و ۱۶:۶۶۲ و ۱۶:۶۶۳ و ۱۶:۶۶۴ و ۱۶:۶۶۵ و ۱۶:۶۶۶ و ۱۶:۶۶۷ و ۱۶:۶۶۸ و ۱۶:۶۶۹ و ۱۶:۶۷۰ و ۱۶:۶۷۱ و ۱۶:۶۷۲ و ۱۶:۶۷۳ و ۱۶:۶۷۴ و ۱۶:۶۷۵ و ۱۶:۶۷۶ و ۱۶:۶۷۷ و ۱۶:۶۷۸ و ۱۶:۶۷۹ و ۱۶:۶۸۰ و ۱۶:۶۸۱ و ۱۶:۶۸۲ و ۱۶:۶۸۳ و ۱۶:۶۸۴ و ۱۶:۶۸۵ و ۱۶:۶۸۶ و ۱۶:۶۸۷ و ۱۶:۶۸۸ و ۱۶:۶۸۹ و ۱۶:۶۹۰ و ۱۶:۶۹۱ و ۱۶:۶۹۲ و ۱۶:۶۹۳ و ۱۶:۶۹۴ و ۱۶:۶۹۵ و ۱۶:۶۹۶ و ۱۶:۶۹۷ و ۱۶:۶۹۸ و ۱۶:۶۹۹ و ۱۶:۷۰۰ و ۱۶:۷۰۱ و ۱۶:۷۰۲ و ۱۶:۷۰۳ و ۱۶:۷۰۴ و ۱۶:۷۰۵ و ۱۶:۷۰۶ و ۱۶:۷۰۷ و ۱۶:۷۰۸ و ۱۶:۷۰۹ و ۱۶:۷۱۰ و ۱۶:۷۱۱ و ۱۶:۷۱۲ و ۱۶:۷۱۳ و ۱۶:۷۱۴ و ۱۶:۷۱۵ و ۱۶:۷۱۶ و ۱۶:۷۱۷ و ۱۶:۷۱۸ و ۱۶:۷۱۹ و ۱۶:۷۲۰ و ۱۶:۷۲۱ و ۱۶:۷۲۲ و ۱۶:۷۲۳ و ۱۶:۷۲۴ و ۱۶:۷۲۵ و ۱۶:۷۲۶ و ۱۶:۷۲۷ و ۱۶:۷۲۸ و ۱۶:۷۲۹ و ۱۶:۷۳۰ و ۱۶:۷۳۱ و ۱۶:۷۳۲ و ۱۶:۷۳۳ و ۱۶:۷۳۴ و ۱۶:۷۳۵ و ۱۶:۷۳۶ و ۱۶:۷۳۷ و ۱۶:۷۳۸ و ۱۶:۷۳۹ و ۱۶:۷۴۰ و ۱۶:۷۴۱ و ۱۶:۷۴۲ و ۱۶:۷۴۳ و ۱۶:۷۴۴ و ۱۶:۷۴۵ و ۱۶:۷۴۶ و ۱۶:۷۴۷ و ۱۶:۷۴۸ و ۱۶:۷۴۹ و ۱۶:۷۵۰ و ۱۶:۷۵۱ و ۱۶:۷۵۲ و ۱۶:۷۵۳ و ۱۶:۷۵۴ و ۱۶:۷۵۵ و ۱۶:۷۵۶ و ۱۶:۷۵۷ و ۱۶:۷۵۸ و ۱۶:۷۵۹ و ۱۶:۷۶۰ و ۱۶:۷۶۱ و ۱۶:۷۶۲ و ۱۶:۷۶۳ و ۱۶:۷۶۴ و ۱۶:۷۶۵ و ۱۶:۷۶۶ و ۱۶:۷۶۷ و ۱۶:۷۶۸ و ۱۶:۷۶۹ و ۱۶:۷۷۰ و ۱۶:۷۷۱ و ۱۶:۷۷۲ و ۱۶:۷۷۳ و ۱۶:۷۷۴ و ۱۶:۷۷۵ و ۱۶:۷۷۶ و ۱۶:۷۷۷ و ۱۶:۷۷۸ و ۱۶:۷۷۹ و ۱۶:۷۸۰ و ۱۶:۷۸۱ و ۱۶:۷۸۲ و ۱۶:۷۸۳ و ۱۶:۷۸۴ و ۱۶:۷۸۵ و ۱۶:۷۸۶ و ۱۶:۷۸۷ و ۱۶:۷۸۸ و ۱۶:۷۸۹ و ۱۶:۷۹۰ و ۱۶:۷۹۱ و ۱۶:۷۹۲ و ۱۶:۷۹۳ و ۱۶:۷۹۴ و ۱۶:۷۹۵ و ۱۶:۷۹۶ و ۱۶:۷۹۷ و ۱۶:۷۹۸ و ۱۶:۷۹۹ و ۱۶:۸۰۰ و ۱۶:۸۰۱ و ۱۶:۸۰۲ و ۱۶:۸۰۳ و ۱۶:۸۰۴ و ۱۶:۸۰۵ و ۱۶:۸۰۶ و ۱۶:۸۰۷ و ۱۶:۸۰۸ و ۱۶:۸۰۹ و ۱۶:۸۱۰ و ۱۶:۸۱۱ و ۱۶:۸۱۲ و ۱۶:۸۱۳ و ۱۶:۸۱۴ و ۱۶:۸۱۵ و ۱۶:۸۱۶ و ۱۶:۸۱۷ و ۱۶:۸۱۸ و ۱۶:۸۱۹ و ۱۶:۸۲۰ و ۱۶:۸۲۱ و ۱۶:۸۲۲ و ۱۶:۸۲۳ و ۱۶:۸۲۴ و ۱۶:۸۲۵ و ۱۶:۸۲۶ و ۱۶:۸۲۷ و ۱۶:۸۲۸ و ۱۶:۸۲۹ و ۱۶:۸۳۰ و ۱۶:۸۳۱ و ۱۶:۸۳۲ و ۱۶:۸۳۳ و ۱۶:۸۳۴ و ۱۶:۸۳۵ و ۱۶:۸۳۶ و ۱۶:۸۳۷ و ۱۶:۸۳۸ و ۱۶:۸۳۹ و ۱۶:۸۴۰ و ۱۶:۸۴۱ و ۱۶:۸۴۲ و ۱۶:۸۴۳ و ۱۶:۸۴۴ و ۱۶:۸۴۵ و ۱۶:۸۴۶ و ۱۶:۸۴۷ و ۱۶:۸۴۸ و ۱۶:۸۴۹ و ۱۶:۸۵۰ و ۱۶:۸۵۱ و ۱۶:۸۵۲ و ۱۶:۸۵۳ و ۱۶:۸۵۴ و ۱۶:۸۵۵ و ۱۶:۸۵۶ و ۱۶:۸۵۷ و ۱۶:۸۵۸ و ۱۶:۸۵۹ و ۱۶:۸۶۰ و ۱۶:۸۶۱ و ۱۶:۸۶۲ و ۱۶:۸۶۳ و ۱۶:۸۶۴ و ۱۶:۸۶۵ و ۱۶:۸۶۶ و ۱۶:۸۶۷ و ۱۶:۸۶۸ و ۱۶:۸۶۹ و ۱۶:۸۷۰ و ۱۶:۸۷۱ و ۱۶:۸۷۲ و ۱۶:۸۷۳ و ۱۶:۸۷۴ و ۱۶:۸۷۵ و ۱۶:۸۷۶ و ۱۶:۸۷۷ و ۱۶:۸۷۸ و ۱۶:۸۷۹ و

شرط پیروی از عیسی

(متی ۲۴:۱۶ - ۲۸:۲۸؛ لوقا ۲۳:۹ - ۲۴:۷)

۳۴ و جمعیت را با شاگردان به خود فراخوانده و آنان گفت: «اگر کسی ^{بخواهد} بدنبال من بیايد، باید خود را انکار کند و صلیبش را گرفته و مرا دنبال کند. ۳۵ زیرا کسی که می خواهد جان خود را نجات دهد آن را از دست خواهد داد اما کسی که جان خود را بخاطر من و انجيل از دست دهد، آن را نجات خواهد داد. ۳۶ هر کسی که بخواهد پیروی من را بدست آورده و زندگی خود را تباه سازد؟ ۳۷ يك انسان به عوض جان خود چه می تواند بدهد؟ ۳۸ زیرا کسی که از من و سخنان من در این نسل زناکار و گناهکار شرمندۀ باشد، پسر انسان نیز هنگامی که در شکوه پدر با فرشتگان مقدس بیايد از او شرمندۀ خواهد بود.»

مت ۲۸:۱۰
لو ۲۷:۱۴

لو ۹:۱۲
۲- تیمو ۱:۲

۱ و به ایشان می گفت: «آمین به شما می گویم در اینجا کسانی حاضرند پیش از ^{اینکه} ملکوت خدا ^{آید} که با قدرت می آید، مرگ را نخواهند چشید.»

۹

۳۰:۱۳

p - هر بار که موضوع رنجها و مشاكت اعلام می شود بدنبال آن سخنان عیسی می آید که برای شاگردانش نتیجه گیری می نماید. ایندهای ۳۴-۳۸؛ ۳۸-۴۱؛ ۳۵-۴۰؛ ۴۵-۴۰؛ ر.ک. لو ۲۳:۹.

q - این سخن که بدینگونه بیان شده است ایجاب می کند زندگانی شاگرد واقعی بر مبنای زندگی عیسی باشد. پذیرفتن صلیب عبارت از پیروی او در فداکاری و از خود گذشتگی است و طبق ایندهای ۳۵-۳۷ به معنای بخطر انداختن زندگی بخاطر عیسی و انجيل است.

r - ر.ک. مت ۲۸:۱۰

s - «و انجيل» این کلمه در بعضی از نسخه های دست نوشته وجود ندارد ولی ر.ک. ۲۹:۱۰ به عقیده مرقس ^{انجيل} عیسی با موعظه ^{انجيل} انجيل ادامه می یابد (ر.ک. ۱:۱) و این امر ممکن است موجب شود شاگرد عیسی زندگی خود را فدا نماید چنانکه رسالت عیسی او را به صلیب کشانید.

t - ترجمه تحت اللفظی: «بعنوان قیمت خرید» و در اینجا به معنی باز یافتن زندگانی از دست رفته می باشد (ر.ک. مز ۸:۴۹-۹).

انجيل

u - ترجمه تحت اللفظی: «مرگ را نخواهند چشید».

v - «یا انجيل» که در این بند آمده است ظاهر ^{است} ظهور پیروزمندانه ملکوت خدا را در برابر ابهام و مجهول بودن آغاز آن قرار می دهد. این ^{تفسیر} ^{است}

به مسیح از هنگام رستاخیزش داده شده است. ر.ک. روم ۴:۱ این سخن عیسی بصورت های مختلفی روایت شده است ر.ک. مت ۲۸:۱۶؛ لو ۲۹:۷. کلماتی که در اینجا بکار رفته است نسل معاصر عیسی و شاگردانش را تعیین می کنند که چند نفر از آنان استقرار ملکوت خدا را خواهند دید و بدون شک در حقیقت عیسی ^{مسیح} می باشد. این سخن که با بیان ^{معمولی} پیامبران و مکاشفای گفته شده مراحل مختلفی را که در آینده پدیدار خواهد شد مشخص نمی نماید. و منظور ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} فوری و ^{این} ^{سخن} ^{است} این سخنان شونددگانی هستند که دعوت شده اند تا دیر نشده توبه نمایند (ر.ک. ۳۸:۸)

ضمناً با اینکه شامل اظهاراتی است که ظاهراً ^{از} ^{عزرا} ^{است} ^{در} ^{تفسیر} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در} ^{این} ^{مراحل} ^{مختلفی} ^{را} ^{که} ^{در} ^{آینده} ^{پدیدار} ^{خواهد} ^{شد} ^{مشخص} ^{نمی} ^{گردد} ^و ^{منظور} ^{از} ^{این} ^{سخن} ^{است} ^{که} ^{در}

تجلی

(متی ۱۷:۱-۹؛ لوقا ۹:۲۸-۳۶؛ ر.ک. ۱۷:۱۱ و ۱۸)

تفسیر

۲ و بعد از شش روز^w عیسی، پطرس و یعقوب و یوحنا را با خود برداشته ایشان را تنها جدا بر فراز کوهی^x بلند برد و در نظر ایشان^y تجلی یافت. ۳ و رختهای وی درخشان گردید، بی نهایت سفید آنچنان که گازی بر روی زمین نمی تواند آنچنان سفید گرداند. ۴ و الیاس با موسی^z بر ایشان ظاهر گردیدند و با عیسی گفتگو می کردند. ۵ و پطرس^۱ سخن را^۲ به عیسی گفت: «ری^a خوب است که اینجا باشیم، پس سه خیمه^c بر پا کنیم یکی برای تو و یکی برای موسی و یکی برای الیاس.» ۶ درواقع نمی دانست چه بگوید زیرا^۳ می بودند. ۷ و ابری رسیده ایشان را زیر سایه خود گرفت^e و صدائی از ابر در رسید: «این پسر من است به او گوش فرا دهید!» ۸ و ناگهان گرداگرد خود نگرسته هیچکس را^۴ و^۵

۲-پط ۱۷:۱

درخشان در کتابهای مکاشفه یهودیان نشانه های جلال یا^۱ آسمانی هستند که به مقدسان عطا می شود و مانند فرشتگان می شوند (ر.ک مت ۲۸:۳؛ مکا ۳:۴؛ ۴:۴). مفهوم این صحنه مسوز را فقط با توجه به رستاخیز و^۲ مسیح می توان درک کرد بنابراین انجیل مرقس در این مورد پیشی گرفته است. Z - ر.ک مت ۳:۱۷. ترتیب ذکر نامهای الیاس و موسی در انجیلهای متی و لوقا برعکس می باشد (موسی و الیاس).

a - در آن دوران عنوان «ری» را کس به معنی «خداوندگار من» است به علمای شریعت یهود و اشخاص مهم دیگر خطاب می کردند. این عنوان که به عیسی خطاب شده (۲۱:۱۱؛ ۱۴:۴۴-۳۵؛ ر.ک ۵۱:۱۰) در انجیل یوحنا «استاد» ترجمه شده است، پس از پایان قرن اول میلادی این کلمه دیگر در مورد خطاب بکار نرفته و فقط به معنی مجسمه تورات باقی مانده است.

b - ر.ک لو ۳۴:۹

c - ر.ک مت ۴:۱۷

d - همین عبارت در مر ۱۴:۴۰

e - ر.ک لو ۳۴:۹

f - این اعلام نسبت پدر فرزندی از جانب اعلام دیگری را بیاد می آورد که در هنگام تعمید عیسی اظهار

شدنهای مسیح قیام کرده (تجلی مسیح) ولی هیچیک از این تفسیرها مورد قبول عمومی قرار نگرفته است.

w - ~~تفسیر تحت اللفظی~~ «پس از شش روز» در انجیل اینگونه دقت از نظر تعبیر زمان^۱ ارزش ندارد ولی ممکن است این نکته جزئی اشاره به برگزاری جشن خیمه های یهودیان باشد که شادی^۲ و سرور برای توده مردم بوده است. این جشن شش روز پس از روز بزرگ کفاره^۳ آغاز می شد و هفت روز ادامه داشت (لاو ۲۳:۳۴-۳۶) بنابراین بر طبق^۴ که قبل از نگارش انجیل وجود داشته ممکن است این واقعه در نخستین روز جشن روی داده که عیسی بدور از دیگران و با نزدیکان خود جشن را برگزار کرده است^۵ با اینکه در آخرین روز جشن شادمانی^۶ بوده است درباره این واقعه ر.ک مت ۱۷:۱ S.

x - ر.ک مت ۱۷:۱

y - ~~تفسیر تحت اللفظی~~ «تغییر شکل» در جاهای دیگر فعلی که در اینجا بکار رفته مفهوم تغییر شکل معنوی و روحانی است (روم ۱۲:۲) - قرن ۱۸:۳. و در اینجا تغییر شکل مشهود و^۱ می باشد. متی و لوقا ذکر کرده اند چهره او نیز تغییر یافت و در سه انجیل نظیر آمده است که مشاهده کردند لباسهای او تغییر یافته است. این لباسهای نورانی و

(متی ۱۷:۱)

dascale)
بزرگ و توان

نقد

هنگامی که از کوه پائین می آمدند، به ایشان ^{۱۰} کرد که به هیچکس ^{۱۱} آنچه دیده بودند باز گو نکنند مگر زمانی که پسر انسان از میان مردگان برخاسته باشد. ^{۱۲} و ایشان این سخن را نگاه داشتند در حالی که بین خود ^{۱۳} می کردند که «از میان مردگان برخاسته باشد» چه معنی دارد؟

لقد لم یفهموا کلامه
بلا کلمه الیاس
(متی ۱۷: ۱۰-۱۳)

اول

^{۱۱} و ایشان از وی پرسیده می گفتند: «چرا کاتبان می گویند اول، الیاس باید بیاید؟» ^{۱۲} به آنان اظهار کرد: «در ^{۱۳} عیسی ^{۱۴} الیاس اول آمده همه چیز را به جای خود قرار خواهد داد. پس چگونه در باره پسر انسان نوشته شده است که باید زیاد رنج بکشد و منقور گردد؟» ^{۱۵} اما من بشما می گویم

رستاخیز بگذرد شکفت آور و ^{۱۶} حاکمان ^{۱۷} باشد.

شده بود ر.ک مت ۲۰: ۱۷.

۱ - با استاد به ملا ۲۳: ۳ می گفتند که «در ابتدا» الیاس خواهد آمد و در بسیاری از نوشته های کهن به این موضوع اشاره می شود. جامعه مذهبی قمران انتظار آمدن يك پیامبر، چند مسیح موعود، هارون و اسرائیل را داشتند (مقررات فرقه قمران ۱۱: ۱۱) ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} ^{۹۵۱} ^{۹۵۲} ^{۹۵۳} ^{۹۵۴} ^{۹۵۵} ^{۹۵۶} ^{۹۵۷} ^{۹۵۸} ^{۹۵۹} ^{۹۶۰} ^{۹۶۱} ^{۹۶۲} ^{۹۶۳} ^{۹۶۴} ^{۹۶۵} ^{۹۶۶} ^{۹۶۷} ^{۹۶۸} ^{۹۶۹} ^{۹۷۰} ^{۹۷۱} ^{۹۷۲} ^{۹۷۳} ^{۹۷۴} ^{۹۷۵} ^{۹۷۶} ^{۹۷۷} ^{۹۷۸} ^{۹۷۹} ^{۹۸۰} ^{۹۸۱} ^{۹۸۲} ^{۹۸۳} ^{۹۸۴} ^{۹۸۵} ^{۹۸۶} ^{۹۸۷} ^{۹۸۸} ^{۹۸}

که الیاس آمده است و برابر آنچه در باره او نوشته شده است هر چه خواستند با او کردند.»

درمان مرد مصرع و چگونگی طرد شیطان

(متی ۱۷: ۱۴-۲۱؛ لوقا ۹: ۳۷-۴۳)

۱۴ و به نزد شاگردان آمده، جمعیت کثیری را در اطراف ایشان دید و کاتبان که با ایشان بحث می کردند. ۱۵ و همان دم، همه جمعیت، با دیدن وی، هراسان شدند و می گفتند: «دیده به او سلام می دادند. ۱۶ و از آنان پرسید: «درباره چه چیزی با ایشان بحث می کنید؟» ۱۷ و کسی از میان جمعیت به او پاسخ داد: «ای استاد، پسر مرا که روحی گنگ^m دارد به نزدت آورده ام» و هر جا او را بگیرد او را پاره می کند، و کف برده ها می آورد و دندان قرچه می کند و [مثل چوب] خشک می شود و به شاگردانت گفته ام او را برانند و ایشان قدرتش را نداشتند. ۱۸ و او در پاسخ به آنان می گوید: «ای نسل بی ایمان تا به کی نزد شما خواهم بود؟ تا به کی شما را تحمل خواهم کرد؟... او را به نزد من آورید.» ۱۹ و او را به نزد وی آوردند و با دیدنش، روح، همان دم [کودک] را با خشونت بسیار تکان داده و بر زمین افتاده، در حالی که کف بر دهان آورده بود، می غلطید. ۲۰ و [عیسی] از پدر او پرسید: «چند وقت است که این حالت به او دست می دهد؟» آن مرد گفت: «از کودکی» ۲۱ و اغلب او را با در آتش یا در آب افکنده است تا او را از بین ببرد ولی اگر می توانی، از سر رحمت به ما کمک کن!» ۲۲ عیسی به او گفت: «آه! اگر می توانی! همه چیز برای کسی که ایمان دارد ممکن است.» ۲۳ همان دم، پدر کودک قریب کشیده گفت: «ایمان دارم. به من

لو ۱۷: ۵

m - این بیماری در بند ۲۵ نیز ذکر گردیده بدون اینکه بتوان ارتباط آن را با بیماری که در بندهای ۲۲-۲۶ تشریح شده است تشخیص داد. در این قسمت انجیل ملاحظه می شود که مت (۲۲: ۱۲) شفای مردی نابینا و لال را روایت کرده و لوقا (۱۴: ۱۱) شفای مردی لال را ذکر نموده است در صورتیکه مرقس ذکر نکرده است ضمناً صحنه وقایعی که مشروحاً در بندهای ۲۱-۲۶ آمده است مختص به انجیل مرقس می باشد.

n - شاید اشاره به مر ۲۷: ۳ (مرد نیرومند) می باشد

o - ر.ک مت ۱۷: ۱۷

p - ر.ک مت ۱۵: ۱۷

q - یا بهتر گفته شود: «به کسی که ایمان دارد» خدا قادر به همه چیز «بخاطر او» است (ر.ک ۳۶: ۵)

l - در اینجا نیز که اشاره و اشاره به نوشته های مقدس شده است مختص به مرقس است و نظریه ای که بر طبق آن الیاس پیشگام بایستی رنجهایی متحمل گردد در عهد عتیق وجود ندارد چنانکه در ادبیات یهود نیز بصراحت ذکر نگردیده است. آنچه در اینجا بایستی مورد توجه قرار گیرد بیش از اشاره احتمالی به رنجهای الیاس در دوران حیات، نظریه بایستی می باشد. بنظر او تطابق و شباهت زیادی بین الیاس و پسر انسان وجود دارد بدین معنی که هر دو بایستی گرفتار رنج و مصیبت شوند و سرنوشت یحیی تعمید دهنده (ر.ک ۱۷: ۲۹-۶) از سرنوشت مسیح است و این موضوع به اندازه ای در نظر مرقس حائز اهمیت است که موجب مراجعه به گواهی نوشته های مقدس می شود.

بی ایمان کمک کن. ^{۲۵} چون دید که جمعیت به پیش می‌دوید، عیسی، روح را [روح] نا پاک را نهیب زده گفت: «ای روح کر و لال، منم که بتو فرمان می‌دهم از این [کودک] بیرون شو و دیگر هرگز به درون او نرو!» ^{۲۶} و او با فریاد کردن و تکان دادن [کودک] با خشونت بسیار شدید، بیرون شد. [کودک] چون مرده گردید به طوری که بیشتر کسان می‌گفتند: «مرده است!» ^{۲۷} عیسی دست او را گرفته و او را برخیزاند و او برخاست. ^{۲۸} و وقتی به خانه خویش وارد شد، شاگردان در کناری از او می‌پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم [آن روح] را برانیم؟» ^{۲۹} و به ایشان گفت: «این نوع خارج نمی‌شود مگر با دعا.» ^{۳۰}

دومین خبر از آزار و رستاخیز عیسی

(متی ۱۷: ۲۲-۲۳؛ لوقا ۹: ۴۳-۴۵)

^{۳۰} و از آنجا بیرون آمده و از جلیل می‌گذشتند و او نمی‌خواست که این را بدانند. ^{۳۱} زیرا به شاگردان خود آموزش می‌داد و به ایشان می‌گفت: «پسرانسان بدست انسانها تسلیم خواهد شد و او را خواهند کشت و همینکه کشته شد، سه روز بعد رستاخیز خواهد کرد.» ^{۳۲} اما این سخنان را درک نمی‌کردند و می‌تسیدند در آن باره سؤال کنند.

چه کسی بزرگتر است

(متی ۱۸: ۱-۵؛ لوقا ۹: ۴۶-۴۸)

^{۳۳} و به کفرناحوم آمدند. و وقتی در منزل بود، از آنان می‌پرسید: «در راه درباره چه استدلال می‌کردید؟» ^{۳۴} ایشان سکوت می‌کردند زیرا در راه بین خود استدلال کرده بودند چه کسی بزرگتر است. ^{۳۵} و نشست، آن دوازده تن را فراخوانده به ایشان گفت: «اگر کسی می‌خواهد اولین باشد، بایستی آخرین همه و خادم همه باشد.» ^{۳۶} و کودکی را گرفته در میان ایشان قرار داد او را در آغوش کشیده، به ایشان گفت: ^{۳۷} «هر کس بنام من یکی از این کودکان ^{۳۸} را بپذیرد، مرا پذیرفته و هر کس مرا بپذیرد مرا پذیرا نشده بلکه کسی که مرا فرستاده است.»

(۲۲۴: ۱۱)

مفهوم رستاخیز در سرتاسر انجيل زمینه‌سازی می‌شود

(ر.ک. ۱: ۳۱؛ ۸: ۳۱؛ ۹: ۷، ۲۰-۹، ۱۰؛ ۱۰: ۳۴).

S - صورت دیگری از این عبارت: «مگر بوسیله دعا و بوسیله روزه» (ر.ک. مت ۱۷: ۲۱؛ G).

t - ر.ک. مت ۱۸: ۳۰ m

F - دو فعلی که در اینجا آمده و «برخیزاند» و «برخواست» ترجمه شده است در جاهای دیگر در مورد رستاخیز بکار برده می‌شود (ر.ک. ۵: ۴۱؛ J) مرقس با اینگونه طرز بیان مسلماً می‌خواهد بین وقایعی که روایت شده و رستاخیز عیسی رابطه‌ای برقرار سازد. بدینگونه

کسی که علیه ما نیست با ماست

(لوقا ۹: ۴۹ - ۵۰)

۳۸ یوحنا به او گفت: «ای استاد، کسی را دیده‌ایم که شیاطین را بنام تو می‌راند، و می‌خواستیم مانعش شدیم^{۱۱} چونکه از ما پیروی نمی‌کند.»^۷ عیسی گفت: «او را منع نکنید زیرا کسی نیست که معجزه‌ای بنام من بکند و بتواند فوراً در حق من بدگونی نماید؛^{۴۰} چون کسی که علیه ما نیست با ماست.^{۴۱} آری، هر کس بخاطر اینکه شما از آن مسیح هستید جام آبی بنام من برای نوشیدن به شما بدهد،^{۷۷} آمین بشما می‌گویم که او اجرش را از دست نخواهد داد.

مت ۱۲: ۳۰
لو ۱۱: ۲۳

لغزش

(متی ۱۸: ۶ - ۱۱، لوقا ۱۷: ۱-۲)

۴۲ و هر کس یکی از این کودکان را که ایمان دارند دچار لغزش کند،^x برای او بهتر آن باشد که سنگ آسیابی^y به گردنش بسته و به دریا افکنده شود.^{۴۳} و اگر دست ترا می‌لغزاند، آن را قطع کن، بهتر است که ناقص بزنگی وارد شوی^z تا اینکه با دو دست در جهنم به آتشی که خاموشی ندارد افکنده شوی.^{۴۴} [...] ^a ۴۵ و اگر پای ترا می‌لغزاند، آن را قطع کن بهتر است که لنگ بزنگی وارد شوی تا اینکه با دو پا به جهنم افکنده شوی.^{۴۶} [...] ^a ۴۷ و اگر چشم ترا می‌لغزاند، چشم ترا در پیار بهتر است که تنها با یک چشم به ملکوت خدا وارد شوی تا اینکه با دو چشم به جهنم افکنده شوی،^{۴۸} در جایی که کرم^b نمی‌میرد و آتش خاموش نمی‌شود.^{۴۹} چرا که هر کس به آتش^c نمکین گردد، ۵۰ نمک چیز خوبی است، اما اگر نمک، بی نمک گردد، آن را با چه

خاموش نمی‌شود». این بندها که در بعضی احادیث دست نوشته نامطمئن می‌باشند در چاپهای بررسی شده منظور نمی‌گردد و احتمالاً تکرار مثالهای مختلف (دست، پا و چشم) موجب تکرار این عبارت شده است و فقط در بند ۴۸ گواهی و تأیید گردیده است.

b - ترجمه تحت اللفظی: «کرم‌هایشان» نقل قول آزاد از اش ۲۴: ۶۶ است.

c - گاهی «برای آتش» یا «بوسیله آتش» ترجمه می‌کنند. در نسخه‌های دیگری: «و هر قربانی به نمک نمکین خواهد شد.»

این گفتار فقط در انجیل مرقس آمده و درک و تفسیر آن دشوار است. می‌دانیم یکی از عادات و رسوم

ii - در نسخه دیگری: «مانع او شده‌ایم».

v - بطوری که لوقا تصریح کرده است یعنی: جزو شاگردان نبوده است.

w - مت ۱۰: ۴۲ همین نکته را با اصطلاح دیگری بیان کرده است.

x - ترجمه تحت اللفظی: «به گناه وامی‌دارد» ر.ک مت ۲۹: ۵ c.

y - ترجمه تحت اللفظی: «سنگ آسیاب خر» یعنی سنگ آسیاب بزرگی که خری آن را می‌گرداند، در برابر سنگ آسیابی که می‌توان با دست بکار برد و چرخاند.

z - منظور از «زندگی» در اینجا زندگی جاویدان است

a - «درجایی که کرم نمی‌میرد و جایی که آتش

چیزی چاشنی خواهید زد؟^d در خود نمک داشته باشید و با یکدیگر در ~~میدان~~ پسر برید.^e»

پیوند ازدواج نا گسستنی است

(متی ۱۹:۱-۹، لوقا ۱۶:۱۸)

۱۰. و از آنجا رهسپار شده، به نواحی یهودیه در ماوراء [نهر] اردن^f می آید. و باز جمعیت‌هایی بسوی او براه می افتند و همانگونه که عادت او بود باز به آنان آموزش می داد.^۲ و همانگونه که پیش می آمدند، فریسیان از او پرسیدند آیا مجاز است مردی زنش را طلاق دهد: برای آن بود که او را بیازمایند.^۳ در پاسخ به آنان گفت: «موسی چه فرمانی بشما داده است؟»^۴ گفتند: «موسی اجازه داده است طلاق نامه نوشته و طلاق دهند.^h»^۵ عیسی به آنان گفت: «مراعات سنگدلی^۱ شما را کرده که این فرمان را برایتان نوشته است،^۶ اما از همان آغاز آفرینش آنان را نرینه و مادینه^۲ بیافرید؛^۷ برای اینست این مرد پدر و مادرش را ترک خواهد کرد^k و هر دو

می شود که در پایان این قسمت موضوعی که مطرح گردیده و انگیزه اظهار این مطالب بوده است یعنی: «ادعاهای رسولان بر اینکه مقام اول را حائز باشند» به نتیجه رسیده است.

f - منطقه پره که در فلسطین در مشرق نهر اردن قرار دارد

g - ر.ک مر ۸:۱۱؛ ۱۲:۱۳-۱۵.

h - مشاهده می شود که فریسیان از اجازه سخن می گویند (بندهای ۲، ۴) در صورتیکه عیسی از آنان می پرسد آیا فرمانی وجود دارد که مسلماً فریسیان برای یافتن چنین فرمانی در قوانین یهود دچار اشکال می شدند. در مت ۹:۷-۹ بر عکس فریسیان از فرمان موسی سخن می گویند و عیسی به آنان پاسخ می دهد که اجازه ای بیش نیست. عیسی سخنی را که اجازه طلاق می دهد با سخنی که پایه و مبنای ازدواج است پاسخ می دهد زیرا معافیت، قانون پایه و اساسی را لغو نمی نماید.

i - این سنگدلی به علت عدم حساسیت نیست بلکه بسبب عدم ادراک اراده و مشیت خدا است.

j - پید ۲۷:۱

k - در چندین مدرک جمله: «و به زنش خواهد پیوست» وجود ندارد.

فلسطینیان اینست که در تنوهای خود برای تسریع و تسهیل عمل آتش فک می ریزند ولی فک پس از چند سال که خواص شیمیایی خود را از دست داد آن را بدور می ریزند زیرا «بی فک» شده است (بند ۵۰). بعضی از مفسران با توجه به این نکته بند ۴۹ را توضیح داده اند بدین معنی که «هر کس باید بماند فک برای آتش باشد» ولی در متون مختلفه انجیلیهای نظیر که سخن درباره فک است آن را نشانه و علامت از خودگذشتگی شمرده اند که بدون آن شاگرد نمی تواند شاگرد واقعی باشد چنانکه در اینجا در بندهای ۴۲-۴۸ بروشنی نشان داده شده است. هرگاه آتش تصریری از تجربه و امتحان، تعقیب و شکنجه و با آتش جاودانی باشد (بند ۴۸). در این صورت چنین مفهوم می گردد: «هر کسی باید فداکاری را بپذیرد تا بتواند از تجربه و آزمایش بگذرد».

d - ر.ک مت ۵:۱۳

e - این گفتار هم نظیر بند ۴۹ فقط در انجیل مرقس آمده است. بنظر بعضی از مفسران «فک داشتن» مفهوم در صلح و سلم زندگی کردن است ولی در این صورت رمز و نشانه ای که فک علامت آن است وجود ندارد. بهتر است معنی این جمله را چنین درک کنیم: «در خودتان روح فداکاری داشته باشید» (در برابر دنیا و مردم) و «در صلح و سلم باشید» (بین خودتان) ضمناً ملاحظه

يك تن خواهند شد،^۱ بطوری که دیگر دو نیستند بلکه يك تن.^m ۹ پس آنچه را خدا پیوند داده، مبادا که انسان آن را جدا کند. «^{۱۰} و چون بخانه رسیدند شاگردان در آن باره سؤال کردند. «^{۱۱} و به ایشان گفت: «هر کس زنش را طلاق داده و با زنی دیگر ازدواج کند، نسبت به اوکی مرتکب زنا شده است؛^{۱۲} و اگر آن [زن] پس از طلاق گرفتن از شوهرش، با دیگری ازدواج نماید، او مرتکب زنا می شود.»

مت ۲۲:۵
لو ۱۸:۱۶
۱-قرن ۷:۱۰-۱۱

عیسی کودکان را برکت می دهد

(متی ۱۹:۱۳-۱۵؛ لوقا ۱۸:۱۵-۱۷)

۱۳ و کودکانیⁿ را به نزد او آوردند تا آنان را لمس کند و شاگردان آنان را نهیب زدند.^o
۱۴ عیسی [این را] دیده بر آشفت و به ایشان گفت: «بگذارید کودکان به نزد من آیند، آنان را مانع نشوید، زیرا ملکوت خدا به مانند اینان تعلق دارد. «^{۱۵} آمین به شما می گویم: هر کس ملکوت خدا را چون کودکی^p پذیرا نگردد بدان داخل نخواهد شد.»^{۱۶} و با در آغوش کشیدن، و نهادن دست بر آنان برکتشان می داد.^q

دعوت شخص ثروتمند

(متی ۱۹:۱۶-۳۰؛ لوقا ۱۸:۱۸-۳۰)

۱۷ و هنگامی که به راه می افتاد کسی پیش آمده به زانو در آمده از او پرسید: «ای استاد نیکو چه باید بکنم تا وارث زندگانی جاودانی شوم؟»^{۱۸} عیسی به او گفت: «چرا مرا نیکو می خوانی؟

حفظ شده است.

کودکان و کسانی که مانند کودکان هستند در وضعیت وابستگی و تابعیت کامل قرار دارند و در حقیقت در جامعه آن دوران وضع کودکان چنین بوده است. ضمناً کودک مظهر بیگناهی نبوده بلکه نمونۀ فرمانبرداری و آماده به خدمت بودن بشمار می رود و کسی که ملکوت خدا را در چنین شرایط و وضعیتی پذیرا می شود (بند ۱۵) بی چون و چرا، بلافاصله در ملکوت خدا وارد می گردد (بند ۱۴).

q - تنها مرقس این دعای خیر و برکت را ذکر کرده که منحصر به يك کلمه و با يك حرکت نبوده بلکه مفهوم اعطای ملکوت می باشد.

l - پید ۲۴:۲

m - یعنی: «تنها يك موجود» (ر.ک. روم ۱:۳۰)

n - ر.ک. مت ۱۸:۳۳

o - در بعضی از نسخه های دست نوشته اضافه و تصریح شده است: «کسانی که آنان را می آوردند» که البته معنی همین است.

p - «چون کودکی» ممکن است مربوط به فاعل این جمله (هرکس) باشد و یا به مفعول صریح (ملکوت خدا) نسبت داده شود. ولی با توجه به کلمات (مانند اینان) که در بند ۱۴ آمده است معلوم است مرقس معنی و مفهوم اولی را در نظر داشته یعنی بایستی «چون کودکی» بود. در مت ۳:۱۸ نیز به همین معنی تصریح گردیده در صورتیکه در لو ۱۷:۱۸ عبارت بصورت انجیل مرقس

هيچکس نيکو نيست مگر تنها خدا. ^{۱۹} تو فرمانها را مي داني: قتل مکن، مرتکب زنا مشو، دزدی منما، شهادت دروغ مده، به هيچ کس خطا مکن،^{۲۰} و به پدر و مادرت احترام بگذار. «^{۲۰} آن کس به او گفت: «ای استاد همه اينها را از آغاز جوانيم با دقت مراعات کرده ام.» ^{۲۱} عیسی در او نگرسته، احساس کرد به او محبت دارد و به او گفت: «يك كمبود داری، برو آنچه داری، بفروش و بهای آن را به فقيران بده و گنجی در آسمان خواهی داشت، سپس بدنال من بيا.» ^{۲۲} و او که از این سخن، مکدر شده بود، اندوهگین برفت زیرا املاك بسيار داشت. ^{۲۳} و عیسی به اطراف نگرسته به شاگردان خود گفت: «آنان که پول دارند، با چه دشواری وارد ملکوت خدا، خواهند شد!» ^{۲۴} شاگردان از این سخنان ~~هوليدگي~~ شده بودند، عیسی باز رشته سخن بدست گرفته به ایشان گفت: «فرزندانم ورود به ملکوت خدا چه دشوار است! ^{۲۵} برای يك شتر آسانتر است که از سوراخ سوزن خیاطی بگذرد تا اینکه ثروتمندی به ملکوت خدا وارد گردد!» ^{۲۶} ایشان بیشتر بهت زده شدند، بین خود می گفتند: «پس چه کسی می تواند نجات یابد؟» ^{۲۷} عیسی در آنان نگرسته گفت: «برای انسانها نا ممکن است، اما نه برای خدا، زیرا همه چیز برای خدا ممکن است.» ^{۲۸} پطرس به گفتار پرداخت: «اينک ما همه چیز را ترك گفته و ترا پیروی کرده ایم!» ^{۲۹} عیسی فرمود: «آمین به شما می گویم: هيچ کس، خانه یا برادران یا خواهران یا مادر یا پدر یا کودکان یا کشتزارها را بخاطر من و بخاطر انجيل^{۳۰} ترك نکرده باشد، ^{۳۰} مگر اينکه اکنون در این عصر ولو با شکنجه ها،^{۳۱} خانه ها، برادران و خواهران و مادران و کودکان و کشتزارها به صد برابر در یافت نماید و در دورانی که فرا می رسد^{۳۲} زندگانی جاودانی را. ^{۳۱} چه بسا اولين ها که آخرين خواهند شد و آخرين ها، اولين.^{۳۲}»

مت ۲۰:۶
لو ۳۳:۱۲

مر ۱۹:۴

بع ۱۲:۴۲
مر ۳۶:۱۴

مت ۱۶:۲۰
لو ۳۰:۱۳

سومين خبر از آزار و رستاخيز عیسی

(متی ۱۷:۲۰-۱۹:۱۹؛ لوقا ۱۸:۳۱-۳۴)

^{۳۲} در راه فراز آمدن به اورشليم بودند و عیسی پيشاپيش آنان راه می رفت، ^{۳۳} ایشان ~~هرامه~~ بودند و آنانکه بدنال او بودند، می ترسیدند و باز آن دوازده تن را به نزد خود خوانده و به آنان گفت

- ۲ - خروج ۱۲:۲۰-۱۶:۵ تث ۲۰:۱۶:۵ «
مرقس ذکر شده است ر.ک ۳۵:۸ S.
۷ - باز هم نکته ای که مختص به انجيل مرقس است
یعنی رفتن بدنال عیسی همیشه در معرض تعقیب و شکنجه بودن مانند «استاد» می باشد.
W - ر.ک لو ۱۸:۳۰.
X - ر.ک مت ۱۹:۲۳.
Y - این نکته فقط تذکر جزئی نیست که از نظر
J - در بعضی مدارك چنین است: «سخت است برای آنانکه به ثروت ها اعتماد می کنند».
Z - ر.ک مت ۱۶:۲۴
H - «بخاطر انجيل» نکته ای است که فقط در انجيل

چه بر سرش خواهد آمد^{۳۳} «اینک به اورشلیم فرار می‌آئیم و پسر انسان را به کاهنان اعظم و به کاتبان تسلیم خواهند کرد و آنان او را به مرگ محکوم خواهند نمود و وی را به مشرکان تسلیم خواهند کرد،^{۳۴} و او را تمسخر کرده بر وی تف خواهند انداخت و تازیانه زده و او را خواهند کشت و سه روز بعد رستاخیز خواهد کرد.»

در خواست پسران زبدي

(متی ۲۰:۲۰ - ۲۸، ر.ک لوقا ۲۲:۲۵ - ۲۷)

^{۳۵} و یعقوب و یوحنا، پسران زبدي، بسوی او متوجه شده به او گفتند: «ای استاد می‌خواهیم تا آنچه را که از تو درخواست داریم، برای ما انجام دهی.»^{۳۶} به ایشان گفت: «چه می‌خواهید که برای شما انجام دهم؟»^{۳۷} به او گفتند: در روز شکوهت به ما عطا فرما تا یکی به راست تو و دیگری به چپ تو بنشینیم.^{۳۸} عیسی به ایشان گفت: «شما نمی‌دانید چه می‌خواهید. آیا می‌توانید جامی^{۳۹} را که من سرمی‌کشم، سربکشید یا به تعمیدی که من تعمید یافته‌ام، تعمید بیابید؟»^{۴۰} به او گفتند: «می‌توانیم.» عیسی به ایشان گفت: «جامی را که من سرمی‌کشم شما خواهید نوشید و به آن تعمیدی که من تعمید می‌یابم شما تعمید خواهید یافت.^{۴۱} اما نشستن به راست یا و چپ من، اعطایش از آن من نیست: این از آن کسانی است^{۴۲} که پراشان فراهم گردیده باشند.»^{۴۳} و با شنیدن این، آن ده تن بر یعقوب و یوحنا بر آشفتنند.^{۴۴} و عیسی آنان را به نزد خود فراخوانده بایشان گفت: می‌دانید کسانی که حکام ملت‌ها شمرده می‌شوند سلطه خود را بر آنان اعمال می‌کنند و بزرگان^{۴۵}شان قدرت خود را بر آنان اعمال می‌کنند^{۴۶} باری به نزد شما این چنین نیست، بلکه آنکس که می‌خواهد در میان شما بزرگ گردد باید خادم شما شود،^{۴۷} و آنکس که بین شما

۵۱:۱۰

لو ۱۲:۵۰

اع ۱۲:۲۰

تصویر «تعمید» را می‌افزاید. زیرا رنجهایی را نشان می‌دهد که بطور کلی انسان گرفتار و مصیبت زده را غوطه‌ور می‌سازد و مخصوصاً در مرگ و شهادت غرق می‌کند.

c - ر.ک مت ۲۳:۲۰ g.

d - این فعل بصورت مجهول آمده و عمل خدا را بیان می‌کند. بایستی آن را به این صورت درک نماییم:

«بوسیله خدا فراهم گردیده باشد». چنانکه در مت

۲۳:۲۰ تصریح شده است.

e - «بزرگان^{۴۵}شان» ترجمه تحت اللفظی است و گاهی

«بزرگان» ترجمه شده است.

داستانسرای آمده باشد بلکه بنظر مرقس رفتار عیسی که در جلو راه می‌رود و به رسالت خود اطمینان دارد کاملاً برخلاف تردید و دودلی و بیم و هراس شاگردان است زیرا ایشان نمی‌دانند چه وقایعی در اورشلیم در انتظارشان است (ر.ک یو ۷:۱۱ - ۱۶).

z - ر.ک مر ۸:۳۱ - ۳۲؛ ۹:۳۱ - ۳۲ در مورد دقت و صراحت این سومین اعلام ز.ک مت ۱۹:۲۰ c.

a - ر.ک مت ۲۰:۲۱ e.

b - در عهد عتیق «جام» در اغلب موارد نشانه و مظهر درد و رنج است (مز ۹:۷۵؛ اش ۱۷:۵۱ - ۲۲؛ ار

۱۵:۲۵؛ حزق ۲۳:۳۱ - ۳۴) ر.ک مر ۱۴:۳۶. مرقس به

بلکه آنکس که می‌خواهد در میان شما بزرگ گردد باید خادم شما شود، ^{۴۴} و آنکس که بین شما می‌خواهد اولین گردد باید برده همه باشد. ^{۴۵} زیرا پسر انسان نیامده است تا به او خدمت کنند، و دادن زندگانش به فدیة برای بسیاری آمده است. ^{۴۶} ۱-تیم: ۵: ۶

کور دروازه اریحا

(متی ۲۰: ۲۹-۳۴؛ لوقا ۱۸: ۳۵-۴۳)

^{۴۶} و آنان به اریحا آمدند. و هنگامی که او و شاگردانش و جمعیت کثیری از اریحا خارج می‌شدند بارتیماس، پسر تیموتائوس که سائلی نابینا بود در کنار راه نشسته بود. ^{۴۷} و وقتی دانست که این عیسای ناصری ^h است، به فریاد کردن پرداخت و گفت: «ای پسر داود، ای عیسی، بر من رحم کن!» ^{۴۸} و بسیاری وی را نهیب می‌زدند که خاموش شود، اما او بیشتر فریاد می‌کشید: «ای پسر داود، بر من رحم کن!» ^{۴۹} عیسی ایستاده گفت: «او را صدا کنید و تا بینا را صدا کرده و به او گفتند: شجاع باش! بلند شو! ترا صدا کند!» ^{۵۰} او ردایش را انداخته با یک جست بسوی عیسی آمد. ^{۵۱} و عیسی با خطاب به او گفت: «چه می‌خواهی که برایت انجام دهم؟» کور به وی گفت: «ربّونی! بپنائیم را باز یابم.» ^{۵۲} و عیسی به او گفت: «برو، ایمانت ترا نجات داده است!» و همان دم پینائیش را باز یافت و در راه به دنبال وی آمد. مت ۲۲: ۹، مر ۱۰: ۴۶، لوقا ۱۹: ۱۷

استقبال پیروزمندانه از عیسی بر دروازه‌های اورشلیم

(متی ۲۱: ۱-۱۱؛ لوقا ۱۹: ۲۹-۴۰؛ یوحنا ۱۲: ۱۲-۱۶)

^۱ و وقتی به اورشلیم نزدیک می‌شدند در حدود بیت فاجی و بیت عنیا ^k نزدیک کوه زیتون زار دو تن از شاگردان خود را می‌فرستد ^۲ و به ایشان می‌گوید: «به روستائی که در برابر شما ۱۱-۴: ۱۲ زک، ۱۳: ۳، ۱۴: ۲۶، ۲۱: ۳۷، ۸: ۱، ۱۲: ۱۲

^f - ترجمه تحت اللفظی: «برای بشمار، برای خیلی» کلمه‌ای که در این مورد بکار رفته معنی وسیع‌تری دارد: عیسی بخاطر و بجای (برای) توده مردمان می‌میرد چنانکه خدمتگزار اشعیا برای مجموعه ملت جان خود را می‌دهد. ر.ک اش ۵۳: ۱۱-۱۲؛ مر ۱۴: ۲۴. // ^g - برابر نسخه‌های دست‌نوشته دیگر: «سائلی نابینا». ^h - ترجمه تحت اللفظی: «ناصری» که صورت معمولی در انجیل مرقس است ولی در متن یونانی این کلمه به صورتهای دیگری نیز آمده است. ر.ک لو ۱۸: ۳۷. ⁱ - عنوان رایج مسیح مسعود بوده است. ر.ک ۱۰: ۱۱؛ ۱۲: ۳۵؛ مت ۲۷: ۹. ^j - «ربّونی» نظیر «ربّی» عنوانی احترام‌آمیز است. (ر.ک ۵: ۹). و علاقه و دلبستگی بیشتری را نشان می‌دهد. متی و لوقا این کلمه را به «خداوندگار» برگردانده‌اند. ^k - نام قریه‌هایی در نزدیکی اورشلیم است. ر.ک مت

است بروید، همان دم با ورود به آنجا کره خری بسته خواهید یافت که تا کنون هیچ کس بر آن سوار نشده است، بازش کرده و بیاوریدش.^۳ و اگر کسی به شما گفت: چکار دارید می‌کنید؟ بگوئید: خداوند^m لازمش دارد و بزودی آن را به اینجا پس می‌فرستد.ⁿ و ایشان رفتند و کره خرا را به نزدیک دری، بیرون، در کوچه بسته یافتند و آن را باز می‌کنند^۵ و برخی از کسانی که آنجا بودند به ایشان می‌گفتند: «چه شده است که کره خرا باز می‌کنید؟...»^۶ و آنان آنچنان که عیسی گفته بود، پاسخ دادند و گذاشتند کارشان را بکنند.^۷ و کره خرا را به نزد عیسی می‌آوردند ردهای خود را بر روی [حیوان] می‌اندازند و او بر آن سوار شد.^۸ و بسیاری از مردم ردهای خود را بر سر راه او گسترده و دیگران شاخ و برگهایی را که از کشتزارها بریده بودند،^۹ و آنانکه در پس و پیش او بودند فریاد برمی‌آوردند: «هوشیاعانا^{۱۰} مبارک باد کسی که بنام خداوند می‌آید! P ۱۰ مبارک باد سلطنتی که می‌آید آنکه از پدرمان داود است! ۹ هوشیاعانا بر فراز آسمانها! ۱۱ و در اورشلیم به معبد وارد شد و پس از آنکه نگاههای خود را بهمه چیز گردانید،^r چون دیر وقت بود، با آن دوازده تن بسوی بیت عنیا بیرون شد.

درخت انجیر ملعون

(متی ۲۱: ۱۸-۱۹)

^{۱۲} و روز بعد بهنگامی که از بیت عنیا بیرون می‌شدند گرسنه شد. ^{۱۳} درخت انجیری از دور دید که برگ داشت، رفت تا به بیند در آنجا چیزی خواهد یافت، اما چون به آنجا رفت، چیزی بجز برگ

۲۱: m۱؛ لو ۱۹: h۲۷).

p - مر ۱۱: ۲۵-۲۶.

l - اشاره به سروش در زک ۹: ۹ می‌باشد.

q - این نوع هلله و تحسین که فقط در انجيل مرقس به این صورت آمده است بصراحت و روشنی مربوط به مسیح موعود - پادشاه می‌باشد و در مت ۹: ۲۱ (هوشیاعانا به پسر داود) و در لو ۱۹: ۳۸ (مبارک باد پادشاه) تصریح شده است.

m - این متن تنها جایی است که در انجيل مرقس و انجيل متی اصطلاح «خداوندگار» در مورد عیسی بکار رفته است. نخستین مسیحیان عیسای قیام کرده را با این عنوان می‌نامیدند (در صورتیکه در عهد عتیق این عنوان مختص به خدا و یا مسیح موعود - پادشاه می‌باشد. در بعضی ترجمه‌ها «خداوندگار» (برابر صاحبش) درک کرده‌اند.

r - این نکته جزئی صحنه بیرون راندن فروشندگان را از معبد آماده می‌کند. بندهای ۱۵-۱۹، ضمناً موضوع مربوط به مجموعه مکان مقدس یا میدانها و محوطه‌های اطراف آن است و منحصر به ساختمانی که مرکز معبد بوده و فقط کاهنان مجاز به ورود به آن بودند نمی‌باشد (ر.ک ۱۴: ۵۸؛ ۱۵: ۲۹-۳۸).

n - صورت دیگری: «و او (یعنی کسی که اعتراض می‌کند) آن را می‌فرستد (یعنی خواهد فرستاد) به اینجا بلافاصله».

o - ر.ک مت ۲۱: ۴۹.

نیافت، زیرا فصل انجیر^۵ نبود. ^{۱۴} آغاز سخن کرده به آن گفت: «مبادا که هرگز در آینده کسی میوه ترا بخورد!» و شاگردان او می شنیدند.

فروشنندگان رانده شده از معبد

(متی ۲۱: ۱۰-۱۷؛ لوقا ۱۹: ۴۵-۴۸؛ یوحنا ۲: ۱۳-۱۶)

^{۱۵} و به اورشلیم می آیند و با ورود به معبد به راندن کسانی که در معبد^۱ خرید و فروش می کردند پرداخت و دخل صرافان و جایگاه کسانی را که کبوتر می فروختند واژگون کرد. ^{۱۶} و غی گذاشت هیچکس چیزی در داخل معبد حمل کند.^{۱۷} و آنان را آموزش داده به آنان می گفت: «مگر نوشته نشده است خانه من برای همه ملتها^۷ خانه نیایش نامیده خواهد شد اما شما آن را مغارة دزدان کرده اید!»^{۱۸} و کاهنان اعظم^۸ و کاتبان شنیدند و در پی آن بودند که چگونه وی را از بین ببرند. زیرا از او می ترسیدند درحقیقت تمام جمعیت از آموزش او بهت زده بودند.

۶:۳
۱۱:۱۴
لر ۱۹:۲۰

درخت انجیر خشکیده: ایمان و دعا

(متی ۲۱: ۲۰-۲۲)

^{۱۹} همینکه دیروقت از شهر خارج شدند^{۲۰}. و بامدادان بهنگام گذشتن درخت انجیر را دیدند که

اعتنا کنند اختلال و بی نظمی ایجاد می شود از این راه استفاده می کردند.

۷ - اش ۷: ۵۶ فقط مرقس آخرین کلمات این عبارت را نقل نموده است: «برای همه ملتها» به این ترتیب پاک کرد معبد ابعاد جهانی می گیرد و میدان مشرکان (ر.ک بند ۱۵) بهمان اندازه میدان اسرائیل مقدس می باشد.

۷۷ - از ۱۱: ۷ در این فصل ارمیا اعلام می کند آمدن اهالی یهودا به معبد و انجام پرستش فایده ای ندارد مگر اینکه قبلاً رفتارشان برابر عدالت و احترام به قانون بهبود باشد.

۸ - اعضای خانواده های بزرگ کاهنان که از میانشان کاهن اعظم انتخاب می شده است.

۹ - ترجمه دیگر: «هنگامی که شب می رسید عیسی و شاگردانش از شهر خارج می شدند» این عمل فقط یک بار انجام نشده بلکه عادت بر این بوده است.

۵ - این نکته که در روایت متی وجود ندارد در انجیل مرقس یادآوری و تأکید می نماید که ارزش و اهمیت رمز و اشاره را دارد. بین دو واقعه ای که در معبد رود داد ممکن است درخت انجیر مظهر و نشانه معبد باشد که مسیح موعود در آن هیچگونه میوه و ثمری غی باید (ر.ک از ۸: ۱۳؛ هر ۹: ۱۶-۱۷؛ یول ۱: ۷؛ مسسک ۱: ۷). از سوی دیگر تأثیر سخن عیسی در بند ۱۴ قدرت ایمان و نیایش را ثابت می کند (بندهای ۲۰-۲۵).

۴ - یعنی در میدان جلو معبد که میدان مشرکان می نامیدند ر.ک مت ۲۱: ۱۲. رفتار عیسی سروش غیبی زک ۲۱: ۹۴ را تحقق می بخشد.

۱۱ - ترجمه تحت اللفظی: «غی گذاشت هیچکس چیزی را از میان معبد حمل نماید» حتماً میدان مشرکان راه میانبری بین شهر و کوه زیتون بوده و مردم بدون اینکه

از ریشه خشکیده است. ^{۲۱} و پطرس دوباره بیاد آورده باو گفت: «ری، بنگر، درخت انجیری را که لعن کردی خشکیده است!» ^{۲۲} و عیسی در پاسخ به او گفت: «به خدا ایمان داشته باشید. ^{۲۳} آمین به شما می گویم: اگر کسی به این کوه بگوید بلند شو و خود را به دریا انداز و اگر در قلبش تردید نکند بلکه ایمان داشته باشد آنچه می گوید روی خواهد داد، آن را بدست خواهد آورد. ^{۲۴} برای همین است ^{۲۵} که بشما می گویم آنچه را با نیایش درخواست کنید ایمان داشته باشید که دریافت کرده اید، و آن را بدست خواهید آورد. ^{۲۵} و وقتی به نیایش ایستاده اید، اگر چیزی برضد کسی دارید، ببخشائید تا پدر شما که در آسمانهاست ^{۲۶} خطاهای شما را نیز ببخشد. [. . .] ^b»

انس ۳۲:۴
کول ۱۳:۳

رسالت عیسی و تعمید یحیی

(متی ۲۱:۲۳-۲۷؛ لوقا ۱:۲۰-۸)

^{۲۷} و باز به اورشلیم می آیند، و در هنگامی که در معبد می گشت، کاهنان اعظم، کاتبان و مشایخ بسوی او آمدند. ^{۲۸} و به او می گفتند: «اینها را به چه اختیاری انجام می دهی ^d، یا چه کسی اختیار این کار را به تو داده است؟» ^{۲۹} عیسی به آنان گفت: «من فقط يك سوال از شما دارم: به من پاسخ دهید و من خواهم گفت با چه اختیاری اینها را انجام می دهم. ^{۳۰} آیا تعمید یحیی از آسمان بود یا از انسانها؟ به من پاسخ دهید.» ^{۳۱} و آنان بین خود چنین استدلالی می کردند: «اگر بگوئیم: از آسمان، ^e خواهد گفت: پس چرا به وی ایمان نیاورده اید؟ ^{۳۲} اما آیا بگوئیم: از انسانها؟ . . . از جمعیت می ترسند ^f زیرا همه باور داشتند که یحیی واقعاً يك پیامبر بوده است. ^{۳۳} و در پاسخ به عیسی می گویند: «نمی دانیم» و عیسی به آنان گفت: «من نیز ابدأ به شما

مت ۵:۱۴
لو ۳:۷

«ولی اگر شما نمی بخشید، پدر آسمانی شما نیز خطاهای شما را نخواهد بخشید» (ر.ک مت ۱۵:۶).

c - ر.ک لو ۲۰:۴۱.

d - بنا بنوشته مرقس این سؤال مربوط به پاک کردن معبد است زیرا، هیچ يك از کارهای دیگر عیسی چنین سؤالی بر نمی انگیزد. مت ۲۳:۲۱ تصریح می کند که عیسی آموزش می داد و لو ۱:۲۰ نوشته است نوید را اعلام می کرد بنابراین بنظر آنان ممکن است سؤال درباره قدرت و اختیار مربوط به آموزش و اندرز دادن باشد.

e - یعنی «از خدا» ر.ک لو ۱۱:۷۱۶.

f - ر.ک مر ۱۲:۱۲؛ ۱۴:۲؛ لو ۲۰:۱۹.

y - ر.ک مت ۲۰:۱۷؛ ۲۰:۱۷ در حالی که انجیل متی برای قدرت شخص ایماندار اهمیت قائل می شود (۲۰:۱۷)؛ (۲۱:۲۱) عبارتی که در انجیل مرقس آمده نیروی خدا را در پاسخ به ایمان بیاد می آورد (ر.ک ۹:۲۳q).

z - گفتار درباره نیروی ایمان (بند ۲۳) در اینجا در مورد نیروی دعا و نیایش بکار برده شده است (ر.ک مت ۱۹:۱۸).

a - ترجمه تحت اللفظی: «پدری که در آسمانها (است)» (ر.ک مت ۷۹:۶) این جمله که در انجیل مرقس غیرعادی است تأیید می کند مرقس از مجموعه ای از سخنان عیسی استفاده و تبعیت می کرده است.

b - بند ۲۶ در تمام مدارك گواهی نشده و چنین است:

نمی‌گویم با چه اختیاری اینها را انجام می‌دهم.»

داستان قمشیلی رزبانان آدمکش

(متی ۲۱:۳۳-۴۶؛ لوقا ۱۹:۲۰-۱۹)

۱۲ و با آنان بسخن گفتن با قمشیلها پرداخت: «مردی تاکستانی کاشت و آن را محصور کرده چرخستی کند و برجی بنا کرده^g سپس آن را به رزبانان اجاره داد و به مسافرت رفت. ۲ «و قتش که رسید، برده‌ای به نزد رزبانان فرستاد تا از رزبانان سهمی از محصول تاکستان بگیرد. ۳ و او را گرفته زدند و دست خالی باز گردانند. ۴ و باز برده دیگری به نزد آنان فرستاد او را هم بر سرش زدند و با خواری با او رفتار کردند. ۵ باز یکی دیگر فرستاد، و آنان او را کشتند. بسیاری دیگر که بعضی را زدند و بعضی دیگر را کشتند. ۶ او هنوز کسی را داشت، پسری محبوب^h. و آخر او را فرستاد. بخود می‌گفت: پسر من را حرمت خواهند گذاشت. ۷ اما رزبانان بین خود گفتند: «این هم وارث، دست بکار شویم! او را بکشیم و میراث از آن ما خواهد بود. ۸ و او را گرفته، کشتند و به بیرون از تاکستان انداختند. ۹ «صاحب تاکستان چه خواهد کرد؟ خواهد آمد رزبانان را هلاک خواهد کرد و تاکستان را بدیگران خواهد داد. ۱۰ مگر این نوشته [مقدس] را نخوانده‌اید:

سنگی را که معماران رد کرده بودند

همانی است که سر زاویه گردید^۱

۱۱ این کار از جانب خداست

ا ع ۱۱:۴
۱- پط ۷:۲

بیان و داستانسرایی مرقس را نشان می‌دهد متی و لوقا ترتیب این کلمات را برعکس کرده‌اند (بیرون انداختن، کشتن) تا این قمشیل را با واقعه تاریخی برابر و ردیف کرده باشند. عیسی را به بیرون از شهر بردند تا او را به صلیب بکشند.

ج - ترجمه تحت اللفظی: «به سر زاویه شد» این طرز بیان در زبان یونانی عیناً از ترکیب جمله عبری تقلید و گرفته شده است و به معنی: «سرزاویه گردید» می‌باشد (معماران و بنایان که در ساختن بنا از سنگ استفاده می‌کنند. سنگهایی را که شکل مهندسی منظمی ندارند بدور می‌اندازند و بالعکس سنگهای منظم تر را که دو طرف صاف و مسطح داشته باشند در گوشه و نبش ساختمان بکار می‌برند).

g - اش ۲:۵. در این گفتار که از اشعیا نقل شده منظور از درخت مو اسرائیل است و متهم است میوه‌هایی را که خدا انتظار داشته بپار نیاورده است. در اینجا اتهام بر رزبان وارد شده که بنظر مرقس کاهنان اعظم، کاتبان و مشایخ هستند (بند ۱۲؛ ر.ک ۲۷:۱۱؛ ۱۴:۳۴، ۵۳).

h - صفت «محبوب» (ر.ک لو ۱۳:۲۰) که عمداً در اینجا بکار برده شده صدای آسمانی را بپا می‌آورد که عیسی را در صحنه‌های تعمید و تجلی معرفی می‌کرد (ر.ک مت ۱۷:۳ // ۵:۱۷ // ضمناً بطور سر بسته نکته‌ای را که در این قمشیل درباره مسیح موعود وجود دارد یادآوری می‌نماید.

ز - کلمات: «گرفتن، کشتن، به بیرون انداختن» طرز

و به دیدگان ما، شگفت انگیز است^k»
 ۱۲ و در ضد دستگیری او بودند و از جمعیت می ترسیدند. زیرا فهمیده بودند که قشیل را برای آنان گفته است، و او را ترك کرده برفتند.

پرداخت مالیات به قیصر

(متی ۲۲:۱۵-۲۲؛ لوقا ۲۰:۲۰-۲۶)

۱۳ و ایشان تنی چند از فریسیان و هیرودیان^m را می فرستند^l تا او را با يك حرف گیر بیاندازند.
 ۱۴ و آنان آمده به او گفتند: «ای استاد می دانیم که تو بر حق هستی و در بند کسی نیستی زیرا به شخصیت افراد کاری نداری بلکه براستی راه خدا را آموزش می دهیⁿ. آیا دادن خراج^o به قیصر مجاز است یا نه؟ آیا باید بپردازیم یا نپردازیم؟»^{۱۵} اما او که به ریای آنان پی برده بود به آنان گفت: «چرا مرا تجربه می کنید^p؟ يك سکه به من بدهید^q تا ببینم.»^{۱۶} و آنان آوردند. و به آنان گفت: «این صورت و نوشته از کیست؟» به او گفتند: «از قیصر.»^{۱۷} عیسی به آنان گفت: آنچه از آن قیصر است به قیصر و آنچه از آن خداست به خدا بدهید^r و آنان در باره وی از حیرت بیرون نمی آمدند.

روم ۷:۱۲

k - مر ۱۱۸:۲۲-۲۳

n - ر.ک لو ۲۰:۲۱a

o - ر.ک مت ۱۲:۱۷d

p - اولین باری نیست که رقیبان می خواهند او را گیر
 بیندازند. ر.ک مر ۸:۱۱؛ ۱۰:۲۰ //

q - ترجمه تحت اللفظی: «دیناره» (ر.ک ۳۷:۶ t)

r - همین امر که مخاطبان عیسی این سکه را بکار می برند که نشانه سلطه رومیان است ثابت می کند حاضرند از نظم سیاسی معینی استفاده نمایند و در صورتیکه می خواهند مالیات نپردازند بایستی اصولاً حضور رومیان را نپذیرند و حال آنکه چنین کاری نمی کنند ولی مخصوصاً مطالب و مسائل را با یکدیگر اشتباه می کنند: موضوع وظیفه نسبت به خدا با وظیفه نسبت به قیصر تفاوت دارد. مالیاتی که باید به قیصر پرداخت جنبه مطلق و قطعی نظیر اطاعت از خدا ندارد.

l - بندهای ۱۳-۳۴ (ر.ک مت ۲۲:۱۵-۴۰؛ لو ۲۰:۲۰-۴۰؛ ۲۵:۱۰-۲۸) شامل يك رشته مباحثه و جدلهایی است که عیسی از آنها پیروز بیرون می آید و بطوریکه در پایان این مباحثه ها گفته شده رقیبانش از اینکه او را با سؤالهای خود گیز بیندازند صرف نظر می کنند: «و دیگر کسی جرئت نمی کرد از او سؤال کند» (بند ۳۴ //) در آخرین سؤالی که درباره آن بحث شده بود (موضوع مسیح موعود پسر داود) مشاهده می شود که عیسی به حمله متقابل پرداخته است. مرقس بر خلاف متی و لوقا این واقعه را بطور مباحثه غیرمستقیم ارائه نموده است بدین معنی که عیسی مطالب خود را دیگر به رقیبانش خطاب نمی کند بلکه به کسانی که گوش می دهند سخن می گوید.

m - ر.ک مر ۳:۶g

زن هفت شوهر و رستاخیز مردگان

(متی ۲۲:۲۲-۳۳؛ لوقا ۲۰:۲۷-۳۸)

^{۱۸} و صدوقیان^s یسوی او می آیند. آنانی که می گویند رستاخیز وجود ندارد و از وی سنوال کرده می گفتند: ^{۱۹} «ای استاد، موسی برای ما چنین نوشته است: اگر برادر کسی بمیرد و پس از خود زنی باقی گذاشت و فرزندی نداشت، برادرش باید زن را گرفته و نسلی از برادر^۱ خود بوجود آورد. ^{۲۰} هفت برادر بودند. و اوکی زن گرفته و بهنگام مرگ نسلی از خود باقی نگذاشت ^{۲۱} و دومی [زن] را گرفته و بهنگام مرگ نسلی از خود باقی نگذاشت و سومی به همچنین ^{۲۲} هیچ يك از آن هفت نفر نسلی باقی نگذاشتند. بعد از همه آنها، زن نیز بمرد. ^{۲۳} در قیامت وقتی آنها برمی خیزند زن از آن کدامین خواهد بود؟ زیرا هريك از آن هفت او را چون زن داشته اند.» ^{۲۴} عیسی به آنان فرمود: «گمراهی شما آیا بسبب نشناختن نوشته های مقدس و قدرت خدا نیست؟ ^{۲۵} زیرا وقتی از میان مردگان برمی خیزند، در حقیقت نه زن می گیرند، نه شوهر می کنند^۷ بلکه چون فرشتگان در آسمانها^۳ند.» ^{۲۶} و اما آنچه در باره مردگانی است که قیام می کنند مگر در کتاب موسی در قطعه بونه نخوانده اید خدا چگونه با او سخن گفته است: «من، خدای ابراهیم و خدای اسحق و خدای یعقوب^x» ^{۲۷} او خدای مردگان نیست، بلکه زندگان^۷. شما خیلی گمراهید.»

بالاترین فرمان

(متی ۲۲:۳۴-۴۰؛ لوقا ۱۰:۲۵-۲۸؛ ۳۹:۲۰-۴۰)

^{۲۸} و یکی از کاتبان که بحث آنان را شنیده بود و می دانست به آنان به جا پاسخ داده است نزدیک شده از او پرسید: «بالاترین فرمان کدام است؟» ^{۲۹} عیسی پاسخ داد: «اول این است: ای اسرائیل بشنو! خداوند خدای ما خدای یگانه است^z، ^{۳۰} پس خداوند، خدای خود را با تمام قلب، با تمام جان و

s - ر.ك لو ۲۷:۲۰ c

۴ - ت ۲۵:۵-۱۰؛ ر.ك مت ۲۴:۲۲ g

u - در مقابل اعتراضی که با استفاده از يك نکته حقوقی موسی می شود عیسی به نوشته های مقدس استناد می نماید که رستاخیز را تأیید می کنند (بند ۲۶ x) ضمناً «قدرت خدا» را یادآوری می نماید که اعتراض کنندگان نادیده گرفته اند و تصور اشتباه آمیزی از وضع رستاخیز کنندگان دارند.

v - ترجمه تحت اللفظی: «ازدواج نمی کنند و به ازدواج داده نمی شوند».

w - ر.ك مت ۲۲:۲۰ z

x - ت ۳:۴ عیسی قسمتی از قوانین را نقل می کند که فقط صدوقیان آن را قبول داشتند ضمناً اصطلاح «خدای ابراهیم، خدای اسحق و خدای یعقوب» یادآور انتخاب الهی و وفاداری خدا نسبت به برگزیدگان است و مرگ نمی تواند پایان آن باشد.

y - ر.ك مت ۲۲:۳۲ k

z - ت ۴:۶ ترجمه تحت اللفظی: «خداوندگار، خدای ما، خداوندگار یکی است». بنابراین تفسیری که از متن عبری سفر تثنیه می توان کرد برای این عبارت ترجمه های

با تمام اندیشه و با تمام قدرت خود محبت خواهی کرد^a.^{۳۱} دومین چنین است: هموعت را چون خودت محبت خواهی کرد^b. فرمان دیگری بالاتر از اینها نیست. «و کاتب به او گفت:» بسیار خوب، ای استاد! تو تمام حقیقت را گفتی: او یگانه است و کسی جز او نیست^{۳۳} و محبت داشتن با تمام قلب، با تمام فهم^c و تمام قدرت و هموع را چون خود محبت داشتن، بیش از قربانیهای سوختنی و دیگر قربانی ها است.^d «^{۳۴} و عیسی وقتی دید خردمندانه پاسخ داده است به او گفت: «تو از ملکوت خدا دور نیستی.^e» و دیگر کسی جرأت نمی کرد از او سؤال کند.

تث ۳۵:۴
اش ۲۱:۴۵

مر ۶:۶

مسیح پسر خدا و داود

(متی ۲۲:۴۱-۴۶؛ لوقا ۲۰:۴۱-۴۴)

^{۳۵} و عیسی آغاز سخن کرده در معبد آموزش می داد^f: «چگونه کاتبان می گویند که مسیح^g پسر

می رسد که کاملاً با سخنان سخت و شدیدی که بعداً می آید تفاوت دارد (بندهای ۳۸-۴۰).

f - در این قسمت اکنون عیسی است که سؤال می کند. مخاطبان او در سه انجیل نظیر یکی نیستند.

بدین معنی که در انجیل متی فریسیان مخاطب عیسی می باشند و در انجیل لوقا همان کاتبانی هستند که در مباحثه قبلی پاسخ به صدوقیان را در مورد رستاخیز تصدیق کرده اند. بالاخره در انجیل مرقس عیسی به عده زیادی از مردمان که اشخاص معینی نیستند سخن می گوید و سخنان او را با علاقمندی گوش می کنند (بند ۲۷) بنظر مرقس برخورد و رویارویی مستقیم و آشکار با عقب نشینی رقیبان خاقه یافته است (بند ۳۴). و این بندها فاصله ای بین برخورد مذکور و اعلام خطر بر ضد کاتبان می باشد.

در سه انجیل نظیر عیسی بطوری نشان داده شده که بمانند کاهنان درباره نکته ای از تفسیر جر و بحث می کند و نشان می دهد عنوان و صفت مسیح موعود را نیاستی با فرزندی داود اشتباه کرد زیرا بالاتر و برتر از آنست می دانیم که بر طبق عهد جدید عیسی در عین حال پسر داود و خداوندگار است (ر.ک. روم ۱:۳).

g - یا «مسیح»

مختلفی پذیرفته شده است (هست يك خداوندگار تنها، هست خداوندگار تنها) ترجمه ای که در اینجا پذیرفته شده با توجه به مطالب بند ۳۲ می باشد.

a - تث ۶:۵

b - لاو ۱۹:۱۸

c - کلمات: «با تمام فهم» با آنچه در بند ۳۰ ذکر شده تفاوت دارد و چنین بنظر می رسد که منظور «با تمام فکر» می باشد. در نسخه های مختلف دست نوشته عهد عتیق بزیان یونانی «قلب» و یا «فکر» آمده است ر.ک ۲-۲۵:۲۳.

d - ر.ک ۱-سمو ۲۲:۱۵.

e - این تنها موردی در انجیل های نظیر است که عیسی به کاتبی آفرین می گوید. بنظر مرقس کاتب مذکور دارای حسن نیت بوده و منظور بدی نداشته است (برعکس مت ۲۲:۳۵؛ لو ۱۰:۲۵) بنا به نوشته متی عیسی بهیچوجه نمی تواند موافقت و همراهی او را جلب نماید ولی برابر انجیل لوقا کاتبان سخنان عیسی را پذیرفته و تصدیق می کنند در صورتیکه طبق انجیل مرقس کاتب مزبور تقریباً اهمیت و رفتاری نظیر شاگرد علاقمندی را دارد و عیسی او را تصدیق و تأیید می نماید. بدین گونه يك دسته سه تایی مباحثه و جدلهایی که در انجیل مرقس ذکر گردیده با نکته مثبتی بیابان

داوود است؟^{۳۶} داوود خود با [الهام] از روح، [روح] القدس گفته است:

خداوند به خداوند من گفته است: به راست من بنشین

تا آنکه دشمنانت را

به زیر پاهایت اندازم^h

^{۳۷} داود خود می‌گوید خداوند: پس از کجا وی پسر او شده است؟ و جمعیت زیادی، با شادمانی به او گوش می‌داد.

لر ۴۸:۱۹
۳۸:۲۱

داوری درباره کاتبان

(متی ۱۲:۲۳-۱:۱۲؛ لوقا ۲۰:۴۵-۴۷)

^{۳۸} و در آموزش خود می‌گفت: «از کاتبان بر حذر باشید که از گشتن با ردهای بلند و» (دریافت) احترامات در میدانهای عمومی^{۳۹} اشغال نخستین جایگاه‌ها در کنش‌ها و بالاترین جاها در ضیافت‌ها لذت می‌برند.^{۴۰} آنان که اموال بیوگان را می‌بلعند در حالی که نماز خود را طول می‌دهند^۱. اینان محکومیتی جدیتر خواهند یافت!»

پشیز بیوه زن

(لوقا ۱:۲۱-۴)

^{۴۱} و در مقابل گنجینه نشسته می‌دید چگونه جمعیت پول خرد را در صندوق می‌اندازند و بسیاری از ثروتمندان در آن بسیار می‌انداختند.^{۴۲} و بیوه زن فقیری آمد که دو پشیز انداخت^k، یعنی يك چهارم فلس.^{۴۳} و شاگردان خود را خوانده به ایشان گفت: «آمین بشما می‌گویم این بیوه زن که فقیر است، بیش از هر کس که در گنجینه می‌اندازد، انداخته است.^{۴۴} زیرا همه از مازاد خود انداختند اما او با محروم کردن خود، هرچه داشته انداخته است، همه هستی خود را.»

۲- پاد ۹:۱۲
یو ۸:۲۰

k - ترجمه تحت اللفظی: «آنچه يك كادران است»

كادران کوچکترین سکه‌ای بود که رواج داشت (به وزن ۳.۱۰ گرم) و این کلمه بخاطر خوانندگان یونانی و رومی نوشته و تصریح شده است. برابری صحیح آن را نمی‌توان تعیین نمود ولی بهر صورت پول مختصر و ناچیزی می‌باشد.

h - مر ۱۱:۱۱۰

i - یعنی: «و انمود می‌کنند» و یا ممکن است معنی «برای پنهان کردن و بعنوان بهانه» باشد و یا اینکه «نیایش‌های طولانی و بظاهر انجسام می‌دهد ولی نیایش‌های توخالی»

j - ترجمه تحت اللفظی: «مسی» و.ك مر ۸:۶

ویرانی معبد

(متی ۲۴:۱-۳؛ لوقا ۲۱:۵-۷)

۱۳ و چون از معبد خارج می‌شد، یکی از شاگردانش به او گفت: «ای استاد، ^۱بنگر: چه سنگ‌های و چه بناهایی!»^۱ و عیسی به او گفت: این بناهای بزرگ را می‌بینی؟ در اینجا سنگی بر روی سنگی نخواهد ماند که ویران نشود.^۲ و چون بر کوه زیتون زار در مقابل معبد نشست، پطرس، درکناری از او پرسید هم چنین یعقوب، یوحنا^m و اندریاس: «بما بگو این کی روی خواهد داد، و وقتی همه اینها به پایان می‌رسد نشانه‌اش چه خواهد بود؟»ⁿ

شروع رنج‌ها

(متی ۱۰:۱۷-۲۲؛ ۲۴:۴-۱۴؛ لوقا ۱۱:۱۲-۱۲؛ متی ۸:۱۹-۲۱)

^۵ عیسی به پاسخ پرداخت: «زنهار تا کسی شما را گمراه نکند.^۶ چه بسیاری بنام من خواهند آمد و خواهند گفت: «من هستم» و ایشان بسیاری را گمراه خواهند کرد.^۷ وقتی بشنوید از جنگ و سر و صدای جنگ حرف می‌زنند، هراسان نشوید. این باید فرا برسد^p، اما هنوز پایان نیست.^۸ در حقیقت ملتی بر ضد ملتی و مملکتی بر ضد مملکتی، بر خواهد خاست. در جاهانی زلزله روی خواهد داد، قحطی‌ها خواهد شد. این آغاز دردهای زایمان^۹ است.^۹ «مراقب خود باشید! شما را به ساندیرین‌ها^f تسلیم خواهند کرد و در کنشت‌ها مضروب خواهید شد و بخاطر من، در برابر حاکمان و شاهان برای شهادت^۵ حضور خواهید یافت.^{۱۰} و قبلاً باید که انجیل به همه ملت‌ها^۱ نوید داده شده باشد.^{۱۱} و وقتی شما را ببرند تا تسلیم کنند، از پیش در اندیشه آنچه که باید بگوئید مباحثید،

اش ۱۹:۲-۲
قرن ۱۵:۶

f - گاهی ترجمه می‌کنند: «به دادگاه‌ها» در صورتیکه ترجمه تحت‌اللفظی «به ساندیرین‌ها» است که عبارت از شورای عالی شرع یهود است و مرکب از بیست و سه نفر از بزرگان کنشت می‌باشد رک ۱۰:۷۱.

s - ترجمه تحت‌اللفظی: «این شهادتی برای آنان خواهد بود» یعنی «در برابر آنان» و یا «علیه آنان» مر ۱:۴۴؛ ۶:۱۱

t - این سخن که جنبه جهانی دارد (رک مت ۱۰:۱۸) فرق بین یهودیان و مشرکان را که در بند قبلی حدس زده می‌شد تصریح می‌نماید. بنظر مرقس این سخنان مأموریت رسالت نخستین نسل مسیحیان را پیشاپیش اعلام کرده

l - رک مت ۲۴:۱۱

m - این شاگردان کسانی هستند که نخستین بار خوانده شده‌اند (رک ۱۶:۱-۲۰) بنا بنوشته مرقس تمام این تعلیمات به این چهار شاگرد ممتاز داده شده است.

n - این سؤال درباره تاریخ وقوع و علائم فرا رسیدن پایان است (رک لو ۲۱:۷). بدون اینکه اشاره‌ای به ظهور و تجلی مسیح باشد چنانکه در مت ۲۴:۳ نیز بهمین گونه است.

o - رک ۲۴:۱۴

p - دان ۲:۲۸

q - رک مت ۲۴:۷۸

بلکه آنچه در این ساعت به شما داده خواهد شد، آن را بگوئید، زیرا شما نیستید که حرف می‌زنید، بلکه روح القدس^{۱۲} و برادر، برادرش را به مرگ خواهد سپرد و پدر، فرزندش را و فرزندان برضد والدین خود برخوانند خاست و آنان را به مرگ خواهند سپرد،^{۱۳} و بخاطر نام من منفور همه خواهید بود. اما آنکس که تا آخر^۷ پایدار بماند، نجات خواهد یافت.

میک ۶:۷

یو ۱۵:۱۸-۲۱

۱۲:۱۶

۱- پط ۱۴:۴

مصیبت بزرگ

(متی ۲۴:۱۵-۲۵؛ لوقا ۲۱:۲۰-۲۴؛ ۲۳:۱۷؛ ۲۱:۸)

^{۱۴} وقتی ببینید غایت شناخت مستقر شده است در جانی که نیاید^w - باید خواننده دریابد^x - در آن حال کسانی که در یهودیه باشند، به کوهستان فرار کنند^y،^{۱۵} آن کس که بر بام باشد پائین نیاید تا چیزی از خانه بر دارد،^{۱۶} و آن کس که در کشتزار باشد به باز نگردد تا ردایش را بر گیرد.^{۱۷} وای بحال زنانی که باردار باشند و زنانی که بدین روزها شیر می‌دهند!^{۱۸} نیایش کنید که این واقعه در زمستان روی ندهد.^{۱۹} «زیرا این روزها آن چنان مصیبتی خواهد بود که از آغاز آفرینش که خدا آفریده تاکنون نظیر نداشته است^z و دیگر روی نخواهد داد.^{۲۰} و اگر خدا این روزها را کوتاه نکرده باشد، هیچ آفریده‌ای^a نجات نخواهد یافت، اما بخاطر برگزیدگانی که برگزیده است، این روزها را کوتاه کرده است^b». ^{۲۱} و آنگاه اگر کسی بشما بگوید: بنگر، مسیح اینجا است! بنگر وی آنجاست، باور نکنید.^{۲۲} زیرا مسیح‌های دروغین^c و پیامبران دروغین برخوانند خاست که نشانه‌ها و

دان ۳۱:۱۱

۱۱:۱۲

۱- مک ۵:۴

۷:۶

لر ۲۹:۱۳

ث ۱۳:۲-۴

۲- تما ۲:۹-۱۰

مکا ۱۳:۱۳-۱۴

«دان ۹» اعلام شده است قرار خواهند گرفت.

و نشان می‌دهد وک ۲۴:۲۱؛ روم ۱۱:۲۵

x - این کلمات اعم از اینکه جمله معترضه‌ای از

ii - وک لو ۱۲:۱۱۲

مرقس است و یا تفسیر و توضیحی که بعداً افزوده شده

v - مت ۲۴:۱۴b

باشد بدین معنی است: «خوب ببینید به چه چیزی اشاره

w - اشاره ضمنی به دان ۹:۲۷ است. اصطلاحی که

می‌کنم، به پیشگویی دانیال^a که صراحتاً نقل نشده

در اینجا بکار رفته و به «شناخت مصیبت» ترجمه

است. عبارت مشابهی در انجیل متی آمده ولی مفهوم

می‌شود و می‌توان «ویرانگر نفرت انگیز» هم گفت

دیگری دارد. مت ۲۴:۱۵d

مسلماً بنظر مرقس شخصی است که با اشغال محلی آنرا

y - وک لو ۱۷:۲۳۱

پلید و ملوث می‌سازد لکن این گفتار تعمداً مرموز و

z - دان ۱۲:۱

مبهم است و نمونه‌ای از ادبیات مکاشفه‌ای می‌باشد که

a - ترجمه تحت‌اللفظی: «هیچ تنی» یا «هیچ

در آنها روشن شدن معنا به تیز هوشی و درایت خواننده

جسمی» که اصطلاح مختص زبان عبری است

واگذار می‌گردد. مسلماً در خواندن این بند نیایستی در

b - وک مت ۲۴:۱۲۲

پی دقت و صراحت برآییم و مثلاً آن را به تسخیر

c - وک مت ۲۴:۲۴ز

اورشلیم در سال ۷۰ میلادی منسوب نماییم. فقط می‌توان

گفت ایمانداران در وضعیت وخیمی نظیر آنچه در

کرامات خواهند کرد تا اگر ممکن است برگزیدگان را نیز گمراه کنند.^{۲۳} پس شما بر حذر باشید؛ همه امور را برای شما از پیش گفته‌ام.

فرارسیدن پسر انسان

(متی ۲۴:۲۹-۳۱؛ لوقا ۲۱:۲۵-۲۸)

^{۲۴} «اما در این روزها، پس از این مصیبت، خورشید تیره خواهد شد و ماه فروغ نخواهد داد،
^{۲۵} و ستارگان از آسمان خواهند افتاد و قدرتهائی که در آسمانهایند^d متزلزل خواهند شد.^{۲۶} و آنگاه
 خواهند دید پسر انسان با قدرتی عظیم و شکوه در ابرها^e می‌آید.^{۲۷} و آنگاه فرشتگان را خواهد
 فرستاد، و برگزیدگان خود را از جهات اربعه از کرانه‌های زمین تا کرانه‌های آسمان^f گرد خواهد آورد.

حرق ۳۲:۷-۸؛
 یول ۲:۱۰، ۳:۳۱؛
 ۳:۴، ۴:۱۵؛
 مکا ۶:۱۲-۱۴؛
 ۸:۱۲

مثال درخت انجیر

(متی ۲۴:۳۲-۳۶؛ لوقا ۲۱:۲۹-۳۳)

^{۲۸} «از درخت انجیر این مقایسه را یاد بگیرید، همین که شاخه‌اش ترد شود و برگهایش بروید،
 می‌فهمید که تابستان نزدیک است.^{۲۹} هم چنین شما: وقتی ببینید این امور فرا رسیده است، بفهمید
 که [او]^g نزدیک به دروازه‌هاست.^{۳۰} آمین به شما می‌گویم که این نسل نگذرد و، پیش از آنکه این
 همه فرارسیده باشد^h.^{۳۱} آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما سخنان من از بین نخواهند رفت.
^{۳۲} «اما در باره این روز یا این ساعت هیچ کس نمی‌داند نه فرشتگان در آسمان و نه پسر، مگر پدرⁱ».

مت ۵:۱۸؛
 لوقا ۱۶:۱۷؛
 ۱-۲:۱۰-۱۵

یهودیان در انتظار پایان دنیا زندگی کرده بودند.
 هنگامی که عیسی در مورد این انتظار سخن
 می‌گوید (رک مر ۹:۷۱) افکار خود را نظیر دنیای نبوت
 و مکاشفه بیان می‌کند و در این گونه اظهارات مراحل
 مختلف جریانهای تاریخی معین و مشخص نبوده‌اند. در
 اینجا هم با وجود اینکه این اظهارات مسئله‌ای ایجاد
 می‌کند در احادیث عیناً حفظ شده‌اند و حتی در بند ۳۱
 تشدید گردیده و با اظهارات دیگری که متناقض بنظر
 می‌رسند تایید شده است (بند ۳۲).

i - کلمه «پسر» که بصورت مطلق و در برابر «پدر»
 در مورد عیسی بکار برده شده باشد فقط در اینجا و در

d - اش ۱۳:۱۰، ۴۴:۴؛ ترجمه یونانی
 e - دان ۷:۱۳ عیسی بوسیله همین متن از کتاب
 دانیال به داوران خود پاسخ خواهد داد (مر ۱۴:۶۲) در
 عهد عتیق توده ابر نشانه حضور الهی بود (خروج ۵:۳۴؛
 لاو ۱۶:۲؛ اعد ۱۱:۲۵) و پسر انسان شخصیتی آسمانی
 است (رک مت ۸:۲۰) w

f - ۳۱:۲۴
 g - ترجمه تحت اللفظی: «نزدیک است» رک
 مت ۲۴:۲۳ p

h - این سخن لزوماً مربوط به واقعه تاریخی معینی
 نظیر انهدام معبد نمی‌باشد. در آن دوران چندین نسل از

ترغیب به هشیاری

(متی ۲۴:۲۴؛ ۲۵:۱۳-۱۵؛ ۱۲:۳۶-۳۸؛ ۱۹:۱۲-۱۳)

۳۳ زنهار بهوش باشید زیرا نمی دانید آن لحظه کی خواهد بود. ۳۴ این به مانند مردی است که خانه خود را به بردگانش گذاشته و بهر يك در كار خود اختیار داده است و به دربان دستور داده است بیدار باشد ۳۵ پس بیدار باشید زیرا نمی دانید صاحبخانه کی باز خواهد آمد، دیر وقت، یا نیمه شب، یا به بانگ خروس، یا بامداد. ۳۶ مبادا ناگهان سر برسد و شما را خفته یابد! ۳۷ آنچه را بشما می گویم، به همه شما می گویم: بیدار باشید!

توطئه علیه عیسی

(متی ۱:۲۶-۵؛ لوقا ۲۲:۱-۲؛ یوحنا ۱۱:۴۷، ۴۹، ۵۳)

۱ دو روز جشن گذر و فطیر^k مانده بود و کاهنان اعظم^۱ و کاتبان در صدد بودند چگونه وی را به حبله دستگیر کرده و به کشتن دهند. ۲ زیرا می گفتند: «نه بهنگام عید، والا ممکن

۱۴

چهاردهم ماه نیشان (اولین ماه یهودیان که تقریباً در حدود ماه فروردین است) یعنی پس از گذشتن تعادل روز و شب در اول بهار و پیش از آنکه قرص ماه بدر کامل شود یهودیان برهه‌ها را در معبد ذبح می کردند و شب آنها را در داخل شهر در میان خانواده و یا در گروه‌های ده‌الی بیست نفری صرف می نمودند (خروج ۱۲:۱-۱۴) ضمناً از همان شب چهاردهم ماه (توضیح آنکه یهودیان شروع شبانه روز را از اول غروب آفتاب محاسبه می کردند) هر گونه خمیرمایه‌ای را از خانه‌ها دور می کردند و در مدت هفت روز مصرف نان معمولی (که با خمیر تخمیر شده پخته شود) ممنوع بود (خروج ۱۲:۱۵-۲۰) قوم اسرائیل بدین وسیله خروج از کشور مصر و آزادی خود را در روزگار کهن جشن می گرفت و از نعمت‌های خدا یاد می کرد نجات و رستگاری که مسیح موعود بایستی بیاورد انتظار می کشید. این جشن بزرگترین جشن سال بشمار می آمد و بمانند جشن پنجاهه و جشن چادرها تعداد زیادی از زائران را به اورشلیم جلب می کرد.

۱ - رک مت ۶:۴۳

مورد مشابه در انجیل‌های نظیر آمده است (// در مت) و در مت ۲۷:۱۱ (لو ۱۰:۲۲). این موضوع را می توان با موردی که عیسی به خدا «ابا» خطاب کرده و یاری می طلبد مقایسه کرد. (مر ۱۴:۳۶) یا در داستان تقبلی رزبانان آدم‌کش که خدمتگزاران از فرزند مالک متمایز می باشند (مر ۶:۱۲-۷//) و اما درباره اظهاراتی که در بند ۳۲ آمده و معرفت و شناسایی عیسی را محدود می سازد آنهم در مسئله‌ای که در آن دوران اهمیت داشته مشکل بتوان این اظهارات را منسوب به جمعیت مسیحیان دانست که خواسته باشند سخنانی که در بند ۳۰ آمده است تصحیح نمایند.

ج - بنظر مرقس این آموزش که فقط به چند نفر از شاگردان داده شده است برای تمام جامعه مسیحیان ارزش و اهمیت دارد مخصوصاً دستوری که گفته شده دانست بیدار و هوشیار باشند.

k - با اینکه جشن گذر و جشن نان بدون خمیر مایه (فطیر) اصل و ریشه جداگانه دارند یهودیان آنها را بهم ارتباط داده و عملاً یکی می دانستند (رک تث ۱۶:۷-۸) بر طبق رسوم مستداول در اورشلیم در بعدازظهر روز

کلمه گذر به معنی زنده کردن است

است آشوبی از سوی قوم درگیرد.^m»

تدهین بیت عنیا

(متی ۲۶:۱۳-۶؛ یوحنا ۱۲:۱-۸؛ ر.ک لوقا ۳۶:۷-۳۸)

^۳ و بهنگامی که در بیت عنیا در خانه شمعون جذامیⁿ بودند، وقتی بر سر سفره بود^o، زنی که شیشه عطر سنبل ناب بسیار گرانبهائی^p داشت آمده شیشه عطر را شکسته آن را بر سر او ریخت. ^۴ در میانشان کسانی بودند که بر آشفتنند: «چرا این عطر تلف شد؟»^۵ زیرا می توانستند این عطر را بیش از سیصد دینار^q بفروشد و به فقیران بدهند. و او را سرزنش می کردند. ^۶ عیسی گفت: «او را واگذارید. چرا ناراحتش می کنید؟ کار نیکی^r بخاطر من انجام داده است. ^۷ در حقیقت، همواره فقیران را با خود دارید و هر وقت بخواهید می توانید به آنان نیکی کنید، اما مرا همیشه ندارید!»^s ^۸ آنچه را که می توانست، انجام داده است: از پیشاپیش بدن مرا برای خاکسپاری معطر کرده است. ^۹ آمین به شما می گویم: هر جا در سراسر جهان^u انجیل ندا داده شود، آنچه را که این زن کرده است به یادبود او، بازگو خواهد شد.»

مت ۱۴:۲۴

s - در اصل یونانی این افعال بزمان حال می باشند که در ضمن ممکن است معنی زمان آینده را داشته باشند به این ترتیب همواره ارزش فعلی و کنونی سخنان عیسی را بیان می نمایند (ر.ک بند ۹ و مر ۲۰:۲۰)

t - عیسی عمل آن زن را با فاجعه ای که در پیش است ارتباط می دهد و مسلماً مرقس بهمین سبب این قسمت را در آغاز روایت های مربوط به شکنجه ها و مصائب عیسی آورده است. آن زن فقط می خواسته است به عیسی احترام بجای آورد (ر.ک لوقا ۴۴:۷-۴۶) و مرقس تاکید می نماید که مفهوم این تدهین با شکنجه ها و مصائب و رستائیز عیسی روشن می شود ر.ک یو ۱۲:۷.

u - ر.ک مر ۸:۱؛ ۸:۳۵؛ ۱۰:۲۹. در اینجا علاقه مرقس به ندا دادن انجیل بخوبی تشخیص داده می شود و هدف و منظور از این ندا اراده ایمان به عمل نجاتی است که در عیسی مسیح می باشد. ضمناً نظر به اینکه رفتار این زن به شکنجه ها و مصائب عیسی مربوط می شود بنابراین جزو نوید و پیام نیکو بشمار می آید.

m - صورت دیگری از این عبارت چنین است: «مبادا در مدت جشن آشوبی در میان مردم پدید آید.»

n - ر.ک مت ۲۶:۹۶ شمعون جذامی ممکن است قبلاً جذام داشته و پس از بهبودی این نام بر او مانده بوده است.

o - ترجمه تحت اللفظی: «دراز کشیده بود» (در مهمانیهای رسمی مهمانان برسم و عادت کهن به پهلوی دراز می کشیدند)

p - روغن معطری است که از برگهای سنبل کوهی می گرفتند و این گیاه در دامنه های کوههای هیمالیا می روید.

q - «دینار» که گاهی به «سکه نقره» ترجمه می شود و این مبلغ برابر مزد سیصد روز يك کارگر کشاورزی بوده است (ر.ک مت ۲۷:۱۲).

r - ر.ک مت ۲۶:۵۱ عیسی در برابر صدقه دادن عمل نیک دیگری قرار می دهد که در دین یهود توصیه می شود و عبارت از کفن و دفن مردگان است (ر.ک ۱۶:۱).

خیانت یهودا

(متی ۱۴:۲۶-۱۶؛ لوقا ۲۲:۳-۶)

^{۱۰} و یهودای اسخریوطی^۷، یکی از آن دوازده تن برای تسلیم او به نزد کاهنان اعظم رفت. ^{۱۱} آنان شنیده شاد شدند و وعده کردند به او پولی بدهند. و او در صدد بود چگونه به وقت مناسب وی را تسلیم کند.

تهیه سفره جشن گذر

(متی ۱۷:۲۶-۱۹؛ لوقا ۲۲:۷-۱۳)

^{۱۲} و اولین روز فطیر وقتی [بره] جشن گذر^۸ را ذبح می کردند شاگردانش به وی گفتند: «در کجا می خواهی تدارک ببینیم تا تو [بره] جشن گذر را بخوری؟»^{۱۳} و دو تن از شاگردان خود را فرستاده به ایشان گفت: «به شهر بروید و مردی که حامل کوزه آب است^۹ در برایتان پیدا خواهد شد به دنبال او بروید،^{۱۴} و بهر جا که او وارد شود، به صاحبخانه بگوئید: استاد می گوید: تالار من^{۱۵}

۷ - رك مر ۹:۳

W - در روزی که یهودیان بره ها را ذبح می کردند و هر چه خیرمایه بود بیرون می انداختند بعنوان اولین روز جشن بشمار می آمد و اگر به این طرز محاسبه شود که در مدارک دیگر هم تأیید شده است جشن مدت هشت روز طول می کشید و روز ۱۴ نیشان هم که روز تهیه و تدارک بود بحساب می آید. مر ۱۴:۱ را ملاحظه کنید. X - طرز خطاب شاگردان به عیسی بطوری است که گویی رئیس خانواده و یا رئیس گروهی می باشد که تشریفات غذای جشن گذر را برگزار می نماید. لازم بوده است زایران تالاری در شهر پیدا کنند. مرقس تصور می کند که آخرین شام عیسی همان غذای جشن گذر بوده است. (رک بند ۲۳۵) ولی اشاره ای به خوردن سبزیجات تلخ و بره که از مختصات این غذا می باشد نکرده است. بنابه نوشته یوحنا یهودیان اورشلیم در آن سال غذای جشن گذر را در شب مرگ عیسی صرف کرده بودند (یو ۱۸:۲۸؛ ۱۹:۱۴؛ ۳۱-۳۴) به این ترتیب امکان دارد وقایع مذکور به چند صورت روی داده باشد: ۱- عیسی برگزاری مراسم یهودیان را پیش از موقع انجام

داده و اگر چنین چیزی مرسوم نبوده است مشکل بتوان این فرض را تأیید نمود. ۲- به سبب اختلاف و تفاوت های تقویم مذهبی (که مثلاً در مدارک مکشوفه در قمران تأیید شده است) عیسی جشن گذر را در تاریخی غیر از یهودیان اورشلیم برگزار کرده است ولی نمی توان گفت رسوم و عادات فرقه قمران در بین یهودیان و در اورشلیم رواج داشته است. ۳- آخرین غذای عیسی در انتظار مرگی که بوسیله آن واقعه گذر به تحقق می پیوست (یو ۱۹:۳۶؛ ۱- قرن ۷:۵) نتایجاً شکل و آثار غذای جشن گذر را گرفته است. بهر صورت هر يك از فرضیه ها پذیرفته شود این غذا بصورت غذای زایران بوده و در شرایط و محیط جشنی برگزار شده است که یادآور آزاد شدن یهودیان از مصر و عهد و پیمان موسی بوده و انتظار آمدن مسیح موعود را تشدید و زنده می کرده است (رک بندهای ۲۴-۲۵)

Y - می توان این سؤال را مطرح کرد که آیا این موضوع علامتی قراردادی بوده است؟ زیرا معمولاً زنان برای بردن آب می روند.

Z - می توان گفت: «تالاری که به من تعلق دارد.» یا

کجاست که در آنجا [بره] جشن گذر را با شاگردانم بخورم؟^{۱۵} و او در بالاخانه اطاقی بزرگ آراسته^a کاملاً آماده نشان خواهد داد در آنجا تدارک ما را ببینید.^{۱۶} و شاگردان برفتند، و به شهر در آمدند، و آنچه را به ایشان گفته شده بود، همانگونه یافتند و جشن گذر را تدارک دیدند.

اعلام خیانت

(متی ۲۶: ۲۰-۲۵؛ لوقا ۲۲: ۱۴؛ یوحنا ۱۳: ۲۱-۳۰)

^{۱۷} و شامگاه فرا رسیده، با آن دوازده تن می‌آید.^{۱۸} و در هنگامی که بر سر سفره بودند و غذا می‌خوردند، عیسی گفت: «آمین به شما می‌گویم که یکی از میان شما مرا تسلیم خواهد کرد، کسی که با من غذا می‌خورد.^b»^{۱۹} ایشان اندوهگین شده، و یکی پس از دیگری به او گفتند: «آیا من خواهم بود؟»^{۲۰} به ایشان گفت: «یکی از [شما] دوازده تن آن کس که دست را با من به دوری^c می‌برد.^{۲۱} چون پسر انسان، آنگونه که در باره وی نوشته شده است^d می‌رود، اما بهر این مردی^e که پسر انسان بوسیله او تسلیم شده است^f برای این مرد بهتر بود که متولد نمی‌شد! وای /

بر سرخوان بر پائی مراسم سپاسگزاری

(متی ۲۶: ۲۶-۲۹؛ لوقا ۲۲: ۱۵-۲۰؛ اول قرنتیان ۱۱: ۲۳-۲۶)

^{۲۲} در حالی که غذا می‌خوردند، نان را گرفته برکت^g ده آن را^h کرده و به ایشان داد و گفت: «بگیرید، این تن من است.^e»^{۲۳} و جامی گرفته، سپس بچای خودⁱ آن را به ایشان داد و همه از آن نوشیدند.^{۲۴} و به آنان گفت: این خون من است، [خون] پیمان^f که بخاطر بسیاری ریخته شده است.^g ^{۲۵} آمین بشما می‌گویم. دیگر از فرآورده رز نخواهم نوشید تا روزی^h که در ملکوت خدا آن را تازه بنوشم.ⁱ

زک ۱۱: ۹
عبر ۲۰: ۹

مزمور ۴۱ است که قبلاً ذکر شده (زک ۲۲: ۲۲): «برابر آنچه معین شده بود.» و بوسیله یوحنا ۱۳: ۱۸ به یهوذا منسوب گردیده است.

آنچه متحمل تر است: «تالاری که من احتیاج دارم.»

a - ترجمه تحت اللفظی: «مفروش»

b - مز ۴۱: ۱۰

c - رک مت ۲۶: ۲۶، h

c - این سخنان هم مزمور ۴۱ را بیداد می‌آورند. هر يك از مهمانان با دست غذای خود را از ظرف مشترك بر می‌داشت.

f - ترجمه تحت اللفظی: «این خون پیمان من است.» اصطلاح خون پیمان مربوط به خروج ۸: ۲۴ می‌باشد.

d - درباره خیانت نسبت به پسر انسان نمی‌توان مستقیماً به هیچیک از متون عهد عتیق استناد کرد.

g - رک مت ۲۶: ۲۸؛ f ۴۵: ۱۰؛ مت ۲۸: ۲۸

h - یعنی آخرین روز

i - در اینجا ملکوت خدا بوسیله جشن و مهمانی

شاید اشاره به نوشته‌های مقدس بطور کلی مربوط به

اعلام ترك کردن شاگردان وانكارهای پطرس

(متی ۲۶:۳۰-۳۵؛ لوقا ۲۲:۳۳-۳۴؛ یوحنا ۱۳:۳۷-۳۸)

۲۶ و پس از خواندن سرود^۱ به سوی کوه زیتون زار، خارج شدند. ۲۷ و عیسی به ایشان گفت: «همه شما خواهید لغزید^k، زیرا نوشته شده است: شبان را خواهم زد و گوسفندان پراکنده خواهند شد؛ ۲۸ اما پس از آنکه قیام کردم، پیش از شما در جلیل خواهم بود.^m» ۲۹ پطرس به او گفت: «حتی اگر همه هم دچار لغزش شوند، من، نخواهم شد» ۳۰ و عیسی به او گفت: «آمین به تو می‌گویم، تو امروز، امشب پیش از آنکه خروس دو بار بانگ برداردⁿ سه بار مرا انکار خواهی کرد.» ۳۱ اما او به از این می‌گفت: «حتی اگر باید با تو بمیرم، ترا انکار نخواهم کرد» و همه، همین را می‌گفتند.

یو ۱۱:۱۶

در جتسیمانی

(متی ۲۶:۳۶-۴۶؛ لوقا ۲۲:۴۰-۴۶)

۳۲ و به محلی به نام جتسیمانی^o می‌آیند و به شاگردان خود می‌گوید: «در مدتی را که نیایش می‌کنم اینجا بنشینید.» ۳۳ و پطرس و یعقوب و یوحنا^p را با خود برداشته و احساس^q و اضطراب در او آغاز شد. ۳۴ و به آنان گفت: «جانم تا به حد مرگ غمگین است^q، اینجا بمانید و

یو ۱۲:۲۷

در آنجا است که پس از برخاستن از مرگ ظاهر خواهد شد (مر ۱۶:۷؛ ر ۲۶:۲۲؛ ۲۸:۷، ۱۰، ۱۶؛ یو ۲۱).

n - این جمله را می‌توان به معنی تحت‌اللفظی تعبیر نمود: «پیش از آنکه خروس وقت داشته باشد دوبار بخواند (یعنی خیلی سریع)» و یا اینکه اصطلاحی تشبیلی و یعنی «پیش از سفیده صبح» باشد.

o - این نام به معنی «چرخش روغنگیری» است

p - در اینجا هم این سه نفر شاگرد عیسی بعنوان شاهد ممتاز بشمار آمده است (ر ۳۷:۵؛ ۱۴:۳).

مرقس برای این صحنه پایانی اهمیت بخصوصی قائل است صحنه‌ای که در آن استاد و اطرافیانش مجدداً متحد و جمع شده‌اند ولی اختلاف بین وضع و رفتار عیسی و شاگردان آشکار می‌شود.

q - ر ۴۲:۶ «روح من» یعنی: «خود من و تمامی وجود من، تا به سر حد مرگ» ر ۴:۹ یونانی

مسیح موعود نشان داده شده است (ر ۱:۳؛ ۲:۵؛ ۶:۱۳؛ ۷:۲۸؛ ۱۳:۷)

j - منظور مزامیر ۱۱۵-۱۱۸ است که به عنوان شکرگزاری در پایان غذای جشن گذر به آواز می‌خواندند. این مزامیر قسمت دوم از يك رشته مزامیری هستند که با هلولیا یعنی «خداوند را ستایش کنید» آغاز می‌شود.

k - ترجمه تحت‌اللفظی: «شما همگی دچار لغزش خواهید شد.» در مورد این اصطلاح ر ۵:۵؛ ۲۹:۵؛ ۲۶:۳۱.

l - ر ۱۳:۷

m - ترجمه دیگری چنین است: «من شما را به جلیل راهنمایی خواهم کرد.» این سخنان امید بخش که با پیمان گسستن شاگردان متناقض است نشان می‌دهد که دوباره به دور هم جمع خواهند شد. بنابه نوشته مرقس، عیسی بدو در جلیل ظاهر شده بود (ر ۱۴:۱) و هم

بیدار باشید. ^{۳۵} و اندکی پیش رفته، به خاک افتاده و نیایش می کرد تا اگر ممکن باشد این ساعت^۲ از وی دور شود. ^{۳۶} و می گفت: «آبا! ^۳ پدرا همه چیز برایت ممکن است، این جام را از من بدور دار! اما نه برای آنکه من می خواهم، بلکه آنچه را که تو [می خواهی].» ^{۳۷} و آمده آنان را خفته یافت و به پطرس گفت: «شمعون^۴، تو خوابی! نتوانستی یکساعت بیدار بمانی! ^{۳۸} بیدار باشید و نیایش کنید تا به وسوسه^۵ نیفتید: روح راغب است اما تن ضعیف. ^{۳۹}» و باز رفته نیایش کرد، همان سخن را گفت. ^{۴۰} و باز آمده، ایشان را خفته یافت زیرا چشمانشان سنگین شده بود و نمی دانستند به وی چه جوابی بدهند. ^{۴۱} و برای بار سوم آمده به ایشان گفت: «باز هم می خوابید و استراحت می کنید^۶ کافی است. ساعت فرا رسیده است، اینک پسر انسان بدست گناهکاران تسلیم خواهد شد. ^{۴۲} برخیزید! برویم! اینک کسی که مرا تسلیم می کند خیلی نزدیک شده است.»

مت ۱۰:۶
یو ۳۰:۵
۳۸:۶

چنانکه یونانیان تصور می کردند (یعنی جسم را در مقابل روح می گرفتند) بلکه مفهومی که در بعضی از متون یهودی آن دوره تشریح شده است بدین معنی که خدا در وجود آدمی روحی نهاده است که متوجه بسوی نیکی است ولی در عین انسان کاملاً تن است زیرا از گناه تبعیت می نماید. ضمناً انسان به دو قسمت تقسیم نشده است که یکی خوب و دیگری بد می باشد بلکه تمام وجود انسان در کشاکش بین این دو نیرو قرار دارد.

X - این دستور ممکن است بدین مفهوم بوده: «دیگر لازم نیست بیدار بمانید» ولی احتمالاً تا اندازه جنبه سخریه دارد. ترجمه دیگر: «شما اکنون می خوابید و استراحت می کنید» یا اینکه: «آبا می خوابید و استراحت می کنید؟»

Y - صورت دیگری از این جمله: «پایان فوری است» فعلی که در زبان یونانی در اینجا بکار رفته با توجه به مدارك غیر مذهبی که از آن دوران وجود دارد (و بر روی کاغذ پاپیروس می باشد) چنین معنی می دهد: تصفیه شده، پرداخت شده (البته در صورتیکه در مورد صورت حسابی باشد). بعضی از مترجمان این جمله را «پس است» یا «کافی است» ترجمه کرده اند. ولی این عبارت را با توجه به «ساعتی» که خدا مقرر کرده است بهتر می توان توضیح داد. عیسی خود را به اراده پدرش

F - این کلمه فقط برای تعیین مدت و زمان نیست بلکه محتوای آن «ساعت» را می رساند که نزدیک می شود و ساعت شکنجه ها و آلام و صلیب است. همین معنی برای کلمه: «جام» در بند ۳۶ (ر.ک. یو ۱۲:۲۷؛ ۱۱:۱۳؛ ۱:۱۷) ساعت به تحقق پیوستن اراده و مشیت خدا است.

S - در زبان آرامی این کلمه در مورد پدر کسی است که سخن می گوید یا درباره او حرف می زنند. و هرگز در دعا و نیایش یهودیان این کلمه بمعنی خدا بکار برده نمی شود. مسیحیان پس از عیسی و به طریق او بهمین گونه به خدا خطاب می کنند (ر.ک. لو ۱۱:۲۲؛ روم ۸:۲۱۵؛ غلا ۴:۴)

t - ر.ک. مر ۱۰:۳۸

U - در اینجا معلوم است عمداً نام شمعون بکار برده شده در صورتیکه پطرس پیش از آنکه شاگرد عیسی شود چنین نامیده می شد زیرا نتوانسته بخاطر مسیح که در حال مرگ است بیدار بماند. و این امر در شأن شاگردی چون پطرس نیست.

v - ر.ک. مت ۱۳:۵۱؛ لو ۴:۱۱

W - مقابله و اختلاف روح و تن را نیایستی مفهومی که پاولوس* نوشته است درک کرد (مخصوصاً انسان طبیعی در برابر روح خدا ر.ک. روم ۷:۵؛ ۱:۹) و یا

دستگیری عیسی

(متی ۲۶:۴۷-۵۶؛ لوقا ۲۲:۴۷-۵۳؛ یوحنا ۱۸:۲-۱۱)

۴۳ و همان دم، به هنگامی که هنوز سخن می‌گفت که یهودا یکی از دوازده تن در رسید و با او جمعیتی با دشنه‌ها و چماق‌ها، از سوی کاهنان اعظم و کاتبان و مشایخ^{۴۴} آمده بودند. آن کس که او را تسلیم کرد به آنان علامتی داده گفته بود: «همان کسی را که خواهم بوسید^{۴۵} هم او است: دستگیرش کنید و تحت الحفظ او را بیاورید.»^{۴۶} و همان دم که رسید، بسوی وی نزدیک شده گفت: «ری!» و او را بوسه‌ای طولانی داد. ^{۴۷} آنان دست پر او دراز کرده و دستگیرش کردند. یکی از کسانی که آنجا بود، دشنه را کشیده به برده کاهن اعظم زد و لاله گوشش را برید. ^{۴۸} و عیسی به سخن آمده گفت: «همچون مقابله با يك راهزن^{۴۹} برای گرفتن من با دشنه‌ها و چماق‌ها بیرون شده‌اید! من هر روز نزد شما در معبد، آموزش می‌دادم و شما مرا دستگیر نکردید اما این برای آن است که نوشته‌های مقدس به تحقق رسد.»^{۵۰} و با ترك وی، همه گریختند. ^{۵۱} و مرد جوانی وی را دنبال می‌کرد در حالی که شمدی بر بدن برهنه خود انداخته بود و او را دستگیر می‌کنند. ^{۵۲} اما او شمد را رها کرده، برهنه گریخت.^{۵۳}

لر ۴۷:۱۹
۳۷:۲۱زك ۱۳:۱۷
یو ۳۲:۱۶

حضور در برابر سانهدرین

(متی ۲۶:۵۷-۶۸؛ لوقا ۲۲:۵۴-۶۳، ۷۱؛ یوحنا ۱۸:۱۲-۱۸)

۵۳ و آنها عیسی را به نزد کاهن اعظم بردند، و همه گرد آمدند: کاهنان اعظم، مشایخ و کاتبان^{۵۴}. و پطرس، دورادور وی را تا به درون صحن کاهن اعظم دنبال کرده بود و او با محافظان نشسته و در کنار آتش^{۵۵} خود را گرم می‌کرد. ^{۵۵} کاهنان اعظم و همه سانهدرین به منظور کشتن وی

می‌باشد بهر صورت این شخصیت ناشناس شاید تصویری از شاگردی باوفا است که سعی می‌کند به دنبال استاد برود.

d - یعنی اعضای دادگاه عالی یهود (سانهدرین) (رک بندهای ۴۳ و ۵۵)

e - ترجمه تحت اللفظی: «در روشنایی» یعنی شعله آتش. در اینجا اشتباه ممکن است در ترجمه از عبری باشد بدین معنی که در نوشته‌های عبری مانند فارسی و عربی حروف صدادار نوشته نمی‌شود و بنابراین می‌توان این کلمه را «آر» تلفظ کرد که معنی روشنایی است و با

تسلیم نموده و می‌داند ساعت پایانی فرا رسیده است (بندهای ۵۳، ۴۱)

z - به طبقه از کسانی که در سانهدرین نمایندگی داشتند (رک ۸:۱۳۱)

a - این عمل يك نوع سلام و درود معمول بین شاگرد و استاد بوده است

b - رک مت ۲۶:۵۵

c - تنها مرقس این واقعه را ذکر کرده است. مدتها تصور می‌کردند این حادثه جزیی که ظاهراً بصورت شرح حال خود نوشته شده مربوط به شخص انجیل نگار

در پی شهادتی علیه عیسی بودند و نمی یافتند؛^{۵۶} زیرا بسیاری به دروغ علیه وی شهادت می دادند و شهادتها با هم تطبیق نمی کرد.^{۵۷} و برخی برخاسته علیه وی شهادت دروغ^h داده می گفتند: «ما خود شنیده ایم که گفته است: من این قدس دست ساز^۱ را ویران خواهم کرد و در سه روز یکی دیگر خواهم ساخت که ساخته دست نباشد.»^{۵۸} و حتی این چنین، شهادت آنها با هم تطبیق نمی کرد.^{۵۹} و کاهن اعظم در میان برخاسته از عیسی پرسید: «به شهادتهای این اشخاص بر علیه تو هیچ پاسخی نمی دهی؟»^{۶۰} و وی خاموش بود و هیچ پاسخی نمی داد.^۱ باز کاهن اعظم از او پرسیده و گفت: «آیا تو مسیح پسر متبارکی؟»^{۶۱} عیسی گفت: «من هستم»ⁿ و شما پسر انسان را خواهید دید که به راست قادر مطلق نشسته و با ابرهای آسمان می آید.»^{۶۲} کاهن اعظم جامه های خود را

«اور» تلفظ کرد که معنی آتش است

k - ترجمه دیگری: «آیا هیچ پاسخی نمی دهی؟ چه شهادتهایی علیه تو می دهند؟»

l - سکوت عیسی را به گونه های مختلفی تفسیر کرده اند و سکوت خدمتگزار را در اش ۶۰:۵۰-۵۳:۷ بیاد می آورد همچنین رک مز ۳۹:۳، ۱۰

m - ترجمه تحت اللفظی: «پسر متبارک» می دانیم که یهودیان نمی بایستی نام خدا را بر زبان آرند.

n - این اعلام، عبارت نمونه ای برای ابراز و افشاء می باشد و بنظر مرقس عیسی تصدیق می کند که مسیح موعود و پسر خدا است بهمان گونه که در آغاز کتاب اعلام گردیده است (۱:۱) بنا به نوشته مت ۲۶:۴۴ و لو ۲۲:۶۷ عیسی با ملاحظه و رعایت احتیاط بیان کرده بطوری که مخاطبان در برابر سؤال خودشان باقی مانده اند

o - مز ۱۱۰:۱؛ دان ۱۳:۷؛ ترجمه تحت اللفظی: «به سمت راست قادر متعال» و این کلمه صفت خدا است و با بکار بردن آن می توانستند بدون بر زبان آوردن نام خدا از او سخن گویند. «با ابرها» اصطلاحی برابر متن عبری و بعضی نسخه های دست نوشته یونانی دانیال است. در بعضی نسخه های دست نوشته دیگر یونانی اصطلاح «بر روی ابرها» آمده است (رک مت ۲۶:۴۴) رک مر

۱۳:۲۶؛ ۱-۱۷:۴.

f - مرقس این اجتماع را بعنوان جلسه رسمی دادگاه عالی یهود ارائه می نماید که تصمیم گرفته است موضوع را با محکوم کردن به مرگ خاقه دهد ضمناً از جستجوی گواهان چنین بر می آید که می خواهند مقرارت قضایی در این دادرسی رعایت گردد.

g - ترجمه تحت اللفظی: «برابر نبودند» بدین معنی که یا شهادت ها بایکدیگر تطبیق نمی کردند (و به این صورت ترجمه شده است. رک دان ۱۳:۴۸-۶۱) و یا اینکه با حقیقت تطبیق نداشتند.

h - مرقس در مورد گواهان دروغی اصرار می نماید (رک بند ۵۹) ممکن است ریشه این اتهام سخنی نظیر آنچه در مر ۲:۱۳ آمده است باشد و دوباره در هنگام به صلیب کشیدن طنین انداز خواهد شد (رک ۱۵:۲۹؛

۱۴:۶؛ یو ۱۹:۲۰. این سخن را به جسم مسیح که قیام کرده است منسوب می نماید.) رک مت ۲۶:۲۶b

i - «این قدس» بنایی که فقط مختص به کاهنان بوده و مقدس ترین محل معبد به شمار می رفته است. مرقس بر خلاف مت ۲۶:۶۱ تفاوت و اختلاف بین معبد قدیمی و معبد جدید را تأیید و یادآوری کرده است (رک ۴۸:۵۰-۱۷:۲۴)

j - ترجمه تحت اللفظی: «گواهی آنان برابر نبود» رک

بند ۵۶g

دریده^P گفت: «دیگر چه احتیاجی به شاهد داریم؟^{۶۴} شما کفر^۹ را شنیدید. بنظرتان چه می‌رسد؟ همه اظهار کردند که وی مستوجب مرگ^۲ است.^{۶۵} و برخی شروع به تف انداختن بر او کردند. چهره او را پوشانده سیلی زده بگویند: «نبوت کن!» و محافظان ضربات زیادی بر او وارد می‌کردند.

۷:۲

یو ۷:۱۹

لوقا ۱۶:۲۴

اش ۶:۵۰

انکار پطرس

(متی ۲۶:۶۹-۷۵؛ لوقا ۲۲:۵۶-۶۲؛ یوحنا ۱۸:۱۷؛ ۵۵-۵۷)

^{۶۶} و به هنگامی که پطرس پائین درحیاط بود، یکی از کنیزان کاهن اعظم آمد.^{۶۷} و با دیدن پطرس که خود را گرم می‌کرد، در او نگرسته و گفت: «تو نیز با این ناصری، عیسی بودی.»^{۶۸} ولی او انکار کرده گفت: «غی‌دانم و غی‌فهمم چه می‌گوئی.» و بسوی دهلیز بیرون شد و خروسی بانگ زد.^{۶۹} و کنیز با دیدن او باز به کسانی که در آنجا بودند، گفت: «یکی از ایشان است!»^{۷۰} اما باز او انکار کرد. و اندکی بعد باز کسانی که آنجا بودند به پطرس می‌گفتند: «براستی تو یکی از ایشانی وانگهی تو جلیلی هستی.»^{۷۱} اما او با لعن و نفرین به قسم پرداخت: «من مردی را که از او حرف می‌زنید غی‌شناسم.»^{۷۲} و همان دم برای بار دوم خروسی بانگ زد. و پطرس سختی را که عیسی به او گفته بود بیاد آورد: «پیش از آنکه خروس دو بار بانگ زند سه بار مرا انکار خواهی کرد.» و به گریه افتاد.^{۷۳}

دارد و غی‌توان گفت آیا محکومیت به مرگ است و یا تصمیم به تسلیم کردن عیسی به پپلاطس و تقاضای مرگ او می‌باشد (رك مت ۲۷:ک۱)

S - در بسیاری از مدارك چنین خوانده می‌شود: «و خروسی خواند» و بدون شك این جمله در رابطه با مطالب بندهای ۷۲ و ۷۳ می‌باشد مگر اینکه وجود این کلمات نشان بر آن باشد که احادیث متعددی در روایت فعلی ادغام شده است.

۱ - فت تصریح کرده است پطرس را از لهجه‌اش شناخته‌اند.

۱۱ - این فعل را بصورت‌های مختلف درك کرده‌اند. در ترجمه‌های دیگر: «و شروع کرد به»، «فکر کرد به»، «پوشانید (سرش را)»، «اشك فراوان ریخت»

p - این عمل نشانه اندوه، تنفر و انزجار است و کاهن اعظم با انجام این عمل بر طبق آداب و رسومی که در احادیث آمده است رفتار می‌کند.

q - رك مر ۳:۸ خود را مسیح موعود و یا پسر خدا خواندن (یعنی و مفهومی که در متون کهن یهود وجود دارد) کفر گفتن بشمار غی‌آمد ولی موقعی که از «نشستن به سمت راست خدا» و «آمدن (از آسمان) با ابرها» سخن می‌گوید (رك ۱۳:۲۶) عیسی مرتبه‌ی خدایی ادعا می‌کند و ممکن است به اهانت به مقام و اختیارات خدا متهم گردد.

۳ - مرقس تصور می‌کند رأی قضایات محکومیت داده شده است (مت ۲۶:۶۶ صراحت کمتری دارد و لوقا ۲۲:۷۱ از صدور رأی چیزی نمی‌گوید). عبارتی که در اینجا بکار رفته با آنچه در ۳۳:۱۰ آمده است اختلاف

عیسی در برابر پیلطس

(متی ۲۷-۱:۲؛ لوقا ۲۳:۱-۵؛ یوحنا ۱۸:۲۸-۱۹:۱۶)

۱ و همان دم، بامدادان، کاهنان اعظم، پس از مشورت^۷ با مشایخ و کاتبان - همه [اعضای] سانهدرین - عیسی را بسته، او را بردند و به پیلطس تسلیم کردند.^۲ و پیلطس از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهودیانی؟» در پاسخ به او گفت: «تو این را می‌گویی.»^۳ و کاهنان اعظم او را به بسیاری چیزها متهم می‌کردند.^۴ و باز پیلطس از او پرسید: «هیچ پاسخی نمی‌دهی! نگاه کن به چه چیزها تو را متهم می‌کنند!»^۵ اما عیسی باز هم پاسخی نداد بطوری که پیلطس متعجب شده بود.^۶ در هر جشن يك زندانی را که در خواست می‌کردند آزاد می‌کرد.^۷ باری در زندان باراباس نامی بود که همراه توطئه‌گران در شورش مرتکب قتل شده بود.^۸ و جمعیت که بالا آمده بود، شروع کرد آنچه برای آنان الحجام می‌داد درخواست نماید.^۹ پیلطس به آنان پاسخ داد: «می‌خواهید که شاه یهودیان را برایشان آزاد کنم؟»^{۱۰} زیرا می‌دانست که کاهنان اعظم از سر حسادت وی را تسلیم کرده‌اند.^{۱۱} اما کاهنان اعظم جمعیت^{۱۲} را تحریک کردند تا ترجیحاً باراباس را برایشان آزاد کند.^{۱۳} پیلطس باز به سخن پرداخته به آنان می‌گفت: «پس با آنکس که او را پادشاه یهودیان می‌نامید چه کنم؟»^{۱۴} آنان باز فریاد کشیدند: «مصلوبش کن!»^{۱۵} پیلطس به آنان

۱۵

۱۶:۱۴
ع ۳۲:۸۱۴:۳
ع ۲۸:۱۳

۷ - مت ۲۷:۱۱ ترجمه دیگری از این عبارت: «انجمنی تهیه کرده‌اند» مرقس در محاکمه در برابر پیلطس ابتکار را به کاهنان اعظم داده است. (ر.ک. بندهای ۱۱.۳)

۸ - ر.ک. مت ۲۷:۱۱ در سرتاسر این صحنه مرقس بیشتر از متی و لوقا تأکید می‌نماید که موضوع بحث دربارهٔ سلطنت عیسی است (ر.ک. بندهای ۹.۱۲). و پاسخ عیسی با تدبیر و احتیاط کامل بیان می‌شود. (ر.ک. مت ۲۶:۲۵) وانگهی طرز رفتار پیلطس طوری نیست که نشان دهد عیسی اقرار و اعتراف نموده است.

۹ - چون شکایت‌هایی که علیه عیسی شده مبهم و نامشخص هستند (لو ۲۳:۳. ۵. ۱۴ تعدادی از آنها را نقل کرده است) لذا موضوع سلطنت عیسی اهمیت یافته و نمایان می‌شود.

۱۰ - از توضیحی که داده شده يك نکته کاملاً روشن و مشخص گردیده و نشان می‌دهد باراباس يك دزد معمولی نیست بلکه رهبر توطئه و شورش بر ضد نیروی اشغالگر

رومی بوده است ر.ک. مت ۲۷:۱۱۶.

۱۱ - در مورد این مقررات مرسوم ر.ک. مت ۲۷:۱۵. در اینجا نخستین باری است که در روایت شکنجه‌ها و مصائب مرقس از «توده مردم» سخن می‌گوید. این مردمان که در جریان مباحثات عیسی با مقامات مذهبی اورشلیم با عیسی موافق بودند (۱۲:۱۲-۳۷) اکنون دخالت می‌کنند تا پیلطس را ملزم نمایند مقررات مرسوم را رعایت نماید، بدون اینکه دشمنی نسبت به عیسی ابراز کنند.

۱۲ - در اینجا توده مردم دستخوش - بازپچه - تمهیدات و دسیسه کاهنان اعظم هستند.

۱۳ - صورت دیگری: «چه می‌خواهید بکنم؟» مرقس این گفتگو را روایت کرده است تا نشان دهد عیسی بعنوان پادشاه یهود شناخته نشده (بندهای ۱۳) و در عین حال پیلطس بیهوده کوشش می‌کند او را بی‌گناه اعلام نماید (بندهای ۱۴).

۱۴ - به صلیب کشیدن شکنجه‌ای است که ریشه و منبع ایرانی دارد. سپس اهالی قراطاجنه (کارتاژ) آن را

می گفت: «چه کاریدی کرده است؟» آنان بلندتر فریاد کشیدند: «مصلوبش کن!»^{۱۵} پیلاتس بخاطر رضایت مردم باراباس را آزاد کرد و عیسی را تسلیم کرد تا پس از تازیانه زدن^d مصلوب کنند.

تاج خار

(متی ۲۷: ۲۷-۳۱؛ یوحنا ۱۹: ۲-۳)

^{۱۶} سربازان او را به درون حیاط یعنی دیوانخانه بردند و همه دسته^e را فراخواندند،^{۱۷} و آنان به او [خرقه] ارغوانی پوشانیدند و تاجی از خار که بافته بودند، بر سر وی نهادند.^f ^{۱۸} و شروع کردند به او سلام دادن: «سلام، ای پادشاه یهودیان!»^{۱۹} با شاخه نی^g می زدند و بر روی آب دهان می انداختند و به زانو در آمده نسبت به وی کرنش می کردند.^{۲۰} و پس از آنکه مسخره اش^h کردند، [خرقه] ارغوانی را از تنش درآورده و رختهای خودش را پوشانیدند.

تصلیب

(متی ۲۷: ۳۳-۴۴؛ لوقا ۲۳: ۳۶-۴۳؛ یوحنا ۱۹: ۱۶-۲۴)

واز آنجا برای مصلوب کردن بردند.^{۲۱} و عابری که از کشتزار می آمد، شخصی بنام شمعون قیروانی^a، پدر اسکندر و روفوس، را وادار کردند صلیب او را بگیرد،^{۲۲} و او را به محل «جلجتا»

دسته سربازان عبارت از يك دهم لژیون و شامل ششصد نفر بوده است ولی شاید نایستی مفهوم فنی این کلمه را بگیریم و منظور مرقس آن است تمام سربازانی را که در قصر بودند فراخواندند.

f - لباس ارغوانی (که بجای آن پارچه ای قرمز بوده)، تاج و تعظیم و بزانو درآمدن مختص پادشاهان بوده است. در این صحنه ریشخند و مسخره آمیز مرقس همچنان موضوع پادشاهی عیسی و مسیح موعود مصلوب را دنبال می کند.

g - ر.ک. میک ۴: ۱۴

h - ر.ک. مت ۲۷: ۲۹d

i - مت ۲۷: ۳۲c محکوم بایستی خودش وسیله مجازات و لااقل چوب عرضی صلیب را حمل نماید. مسلماً ضعف و تحلیل قوای عیسی موجب شده است

اقتباس کردند و در نزد رومیان بی رحمانه ترین و ننگین ترین کیفر بشمار می رفت که برای مجازات دزدی، قتل، خیانت و عصیان اعمال می شد ولی اهالی روم از این نوع مجازات معاف بودند. در فلسطین دو هزار نفر که شورش کرده بودند به دستور حکمران رومی واروس که پس از هیروود کبیر به این مقام منصوب شده بود به صلیب کشیده شدند (ر.ک. اع ۳۷: ۵) قابل توجه آنست که توده مردم برای عیسی کیفری تقاضا می کند که مختص شورشیان بوده و برای باراباس که شورشی است تقاضای آزادی می نماید.

d - بنا به رسوم معموله رومیان قبل از مصلوب کردن محکومان را شلاق می زدند ر.ک. لو ۲۳: ۱۶-۲۲؛ یو ۱۹: ۱؛ اع ۴۰: ۵.

e - «دیوانخانه» در اینجا مثل سربازخانه ای است و

که بمعنای «محل جمعه^۱» است بردند. ۲۳ و در آنجا به او شراب آمیخته به مر^k می دادند اما نگرفت. ۲۴ و او را مصلوب می کنند و رختهای او را قسمت می کنند پشک می اندازند^۱ تا بدانند] هر کس چه برمی گیرد. ۲۵ وقتی وی را مصلوب کردند ساعت سوم بود^m. ۲۶ و نوشته محکومیت او چنین بود: شاه یهودیانⁿ. ۲۷ و با او دو راهزن^o را مصلوب می کنند، یکی به راست و یکی به چپ. ۲۸ [این چنین آنچه را نوشته مقدس گفته بود: «بشمار بزه کاران نهاده شد» به تحقق پیوست^p] و عابران سر تکان داده^q به او توهین می کردند: «تو که قدس را ویران می کنی و سه روزه می سازی^r، از صلیب پائین آمده خودت را نجات بده^s!» ۳۱ همچنین، کاهنان اعظم بین خود با کاتبان او را مسخره کرده می گفتند: «دیگران را نجات داده است، خودش را نمی تواند نجات دهد!» ۳۲ مسیح! شاه

عابری را وادار کنند صلیب را حمل کند. نشانه ای دال بر این وجود ندارد که شمعون برگشته باشد تا در مزرعه خود کار کند. توجه و دقت بر اینکه نام و هویت او را تصریح کنند نشان می دهد که در کلیسای اولیه پسران او را می شناخته اند. (روم ۱۳:۱۶ نامی از روفوس برده ولی باید گفت که این نام خیلی رایج بوده است.)

ج - ر.ک. مت ۳۳:۲۷

k - یکی از رسوم یهودیان که در تلمود آمده و بر مبنای امث ۶:۳۱ می باشد دادن نوشتابه مسکن و خواب آور به محکومان است (ر.ک. مت ۳۴:۲۷).

تلمود کلمه عبری یعنی «پرسی» و نام کتابی است که در مدت هشت قرن (از قرن سوم پیش از میلاد تا قرن پنجم میلادی) نوشته شده است. این کتاب شامل احادیث شفاهی است و متمم تورات یعنی قوانین کتبی می باشد. نظر به این که تورات توضیحات کافی و دقیق برای اجرای قوانین را دربر ندارد تلمود مدرک ضروری و مورد نیاز بشمار می رود.

l - مز ۱۹:۲۲؛ ر.ک. یو ۲۴:۱۹، ر.ک. یو ۲۴:۱۹ چنین بنظر می رسد که با توجه به مطالب مزمر ۲۲ در اینجا موضوع تقسیم لباسها بیشتر از به صلیب کشیدن مورد توجه قرار گرفته است زیرا باقی مانده و ترکه محکومان معمولاً حق سرپازان بوده است ولی بنظر داستانرا این موضوع بیش از آنکه جنبه داستانی داشته

باشد از نظر علم الهی حائز اهمیت است.

m - ترجمه تحت اللفظی: «در ساعت سوم» این توجه و تعیین ساعت که مختص مرقس می باشد بنظر می آید جنبه مذهبی دارد و مرقس زمان مصلوب کردن را با ساعت سه که بر حسب رسوم نیایش و دعا انجام می شود معین می سازد بندهای (۳۳-۳۴) ر.ک. یو ۱۹:۱۴

n - ر.ک. مت ۲۷:۳۷

o - ر.ک. مت ۲۶:۵۵

p - در بعضی نسخه ها چنین آمده است: «و نوشته مقدس به تحقق پیوست: و او به شمار بزهکاران گذاشته شد.» که نقل قول از اش ۱۲:۵۳ است (ر.ک. لو ۲۲:۳۷). این طرز نقل قول با رویه ای که معمولاً مرقس از عهد عتیق استفاده می کند تطبیق نمی نماید. ضمناً جالب توجه است در روایت شکنجه ها و مصائب مسیح هیچ گونه اشاره و مراجعه ای به تصویر خدمتگزار یهوه که در اش ۵۳ آمده نشده است.

q - این اصطلاح مز ۸:۲۲ را پیساد می آورد. در اینجا تکان دادن سر حرکتی تحقیر آمیز است (مز ۱۰۹:۲۵؛ ایوب ۴:۱۶؛ بنسی ۱۸:۱۲؛ ار ۱۶:۱۸). ضمناً کلمه ای که در یونانی آمده و توهین کردن ترجمه شده است به معنای کفر گفتن نیز می باشد.

r - ر.ک. iO۸:۱۴

s - ر.ک. مت ۲۶:۵۶

اسرائیل! حالا از صلیب پائین بیاید برای اینکه ما ببینیم و ایمان آوریم» و آنان که با او مصلوب شده بودند به او توهین می کردند.

مرگ عیسی

(متی ۲۷:۴۵-۵۶؛ لوقا ۲۳:۴۴-۴۹؛ یوحنا ۱۹:۲۸-۳۰)

۳۳ و ساعت ششم^۱ فرا رسید، تا ساعت نهم، سراسر زمین را ظلمات فرا گرفت. ۳۴ و در ساعت نهم^۲ عیسی با صدائی بلند فریاد زد: «الوی، الوی، الوی لِمَا سَبَقْتَنِي؟^۳» یعنی: «خدای من، خدای من، چرا مرا ترك کرده ای؟» ۳۵ و برخی از کسانی که در آنجا بودند با شنیدن آن گفتند: «اینك الیاس^۴ را صدا می کنی!» ۳۶ کسی دویده اسفنجی را پر از سرکه^۵ کرده و با نهادن آن بر سر يك نی به وی داد تا بنوشد و می گفت: «بگذارید، ببینم آیا الیاس برای پائین آوردن وی خواهد آمد!» ۳۷ عیسی، فریادی بلند کشید^۶، درگذشت. ۳۸ و سرا پرده قدس از بالا به پائین دو پاره شد^۷. ۳۹ سنتوریونی که در برابر او ایستاده بود وقتی دید این چنین در گذشته است^۸ گفت: «براستی این مرد پسر خدا^۹ بود!» ۴۰ همچنین زنانی بودند که از دور می نگریستند و در بین آنان مریم مجدلیه و مریم مادر

تاریخ نجات یادآوری می شود. پرده ای که قدس الاقداس را می بندد (ر.ك. خروج ۲۶:۳۳). و با بنای معبد را می پوشاند (ر.ك. خروج ۲۶:۳۶-۳۷) پاره می شود و این واقعه نشانه و علامت امکان دسترسی مستقیم به خدا است (ر.ك. عبر ۱۹:۶-۲۰؛ ۳:۹؛ ۶-۱۲). یا پیشگویی پایان کار معبد است. مرقس به هر چیزی که شرکت بت پرستان را در امر نجات اعلام می کند توجه می نماید (ر.ك. ۱۱:۱۱؛ ۱۷:۷).

a- برابر نسخه های دست نوشته دیگر: «درحالی که چنین فریاد می زد». آنچه موجب تعجب سنتوریون شده طرز درگذشتن عیسی است و اظهار او به نوعی ثمره این مرگ می باشد.

b- پس از یهودیان اکنون در اینجا نوبت به دنیای مشرکان رسیده که به وسیله سنتوریون نمایانده شده است. عنوان «پسر خدا» که از زبان و لبهای يك نفر مشرك بیرون آمده است هر مفهومی داشته باشد بشظر مرقس در این سخنان می توان بیان ایمان مسیحیانی را تشخیص

i- ترجمه تحت اللفظی: «در ساعت ششم... تا ساعت نهم» ذکر این ظلمات در عین ظهیر شاید یادآوری، ماتم پسر یگانه برابر عا ۸:۹-۱۰ می باشد. ر.ك. خروج ۱۰:۲۲ «تمام زمین» یا «تمام کشور»

ii- «در ساعت نهم» ترجمه تحت اللفظی است و گاهی «تا سه ساعت» ترجمه می شود.

v- این جمله به زبان آرامی و از مز ۲:۲۲ است.

w- ر.ك. مت ۱۷:۷۳؛ مر ۹:۱۱

x- ر.ك. مز ۲۲:۶۹ با قسطنطنیه و استهزاء وانمود می کنند می خواهند زنده ماند عیسی را طولانی تر کنند تا ببینند آیا الیاس خواهد آمد. ضمناً این روایت با اشاره به مزور ۶۹ از نظر علم الهی جالب توجه است.

y- به طوری که ملاحظه می شود کلماتی که در انجیل در مورد مرگ عیسی بکار برده شده در منتهای اعتدال و سادگی است: او را مصلوب کردند (بند ۲۵) عیسی فریاد زد (بند ۲۴) و درگذشت (بند ۳۷)

z- در این بند و بند بعدی اهمیت مرگ عیسی برای

۳-۲:۸ یعقوب کهتر و یوشا^c و سالومه،^{۴۱} که وقتی در جلیل بودند بدنبال او بوده و به او خدمت می کردند و چه بسیاری دیگر که با او به اورشلیم فراز آمده بودند.

خاکسپاری

(متی ۲۷:۵۷-۶۱؛ لوقا ۲۳:۵۰-۵۶؛ یوحنا ۱۹:۳۸-۴۲)

^{۴۲} و شامگاه قبلاً فرا رسیده بود و چون تدارك [عید] بود یعنی شب سبت،^{۴۳} یوسف رامیانی عضو بر جسته شورا^d که وی نیز در انتظار ملکوت خدا بود^e آمد با شجاعت نزد پیلطس رفته و بدن عیسی را طلبید.^{۴۴} پیلطس تعجب کرد که این قدر زود مرده باشد ستوریون صدا کرده از او پرسید آیا مدت درازی است که مرده است.^{۴۵} و با اطلاع از ستوریون، جسد^f را به یوسف واگذاشت.^{۴۶} و کفنی خریده او را [از صلیب] پائین آورده و در کفن پیچانید و درگوری که در صخره تراشیده شده بود نهاد و سنگی جلوی گور غلطانید.^{۴۷} مریم مجدلیه و مریم [مادر] یوشا، نگاه می کردند که او کجا گذارده شد.

زنان بر سر قبر

(متی ۲۸:۱-۸؛ لوقا ۲۴:۱-۱۱؛ یوحنا ۲۰:۱)

^۱ و چون سبت گذشت^g، مریم مجدلیه و مریم [مادر] یعقوب و سالومه مواد خوشبو خریدند تا بپایند او را را معطر کنند.^۲ و صبح زود، اولین روز هفته^h، به طلوع خورشید بر سر گور

۱۶

۱۸:۱۴
۲۰:۱۹

- داد که از دنیای بت پرستی می آیند.
- c - بعضی ها ترجمه می کنند: «مریم (زوجه یا دختر) یعقوب کهتر و مادر یوشا» ولی با توجه به بند ۴۷ ترجمه شده است: «مریم مادر یعقوب کهتر و یوشا و سالومه». در مورد یعقوب و یوشا ر.ک. مر ۳:۶
- d - «عضو برجسته شورا» ظاهراً یکی از اعضای دادگاه عالی یهود، سانهدرین است. رومیان توجهی به کفن و دفن محکومان نداشتند در صورتیکه بالعکس بر طبق قوانین یهود لازم بود محکومان را پیش از غروب آفتاب دفن نمایند (تث ۲۱:۲۲-۲۳). در اع ۲۹:۱۳ کفن و دفن عیسی به یهودیان نسبت داده شده است و به طوری که از روایت مرقس برمی آید به سبب نزدیک شدن
- شب و آغاز شبیه این موضوع فوریت داشته است (بند ۴۲).
- e - مرقس نوشته است یوسف یکی از طرفداران عیسی بوده (ر.ک. لو ۵۱:۲۳) در صورتیکه مت ۵۷:۲۷ و یو ۳۸:۱۹ او را به عنوان یکی از شاگردان عیسی معرفی می کنند.
- f - ترجمه تحت اللفظی: «جسد را به یوسف واگذار کرد».
- g - یعنی پس از غروب آفتاب. در اینجا مجدداً مرقس تفهیم می کند که کفن و دفن سرعت انجام شده است.
- h - یعنی روز یکشنبه

رفتند^۳ و به يکديگر می گفتند: «چه کسی سنگ ورودی گور را برای ما خواهد غلطاند؟»^۴ و دیدگان خود را بلند کرده متوجه شدند که سنگ بسویی غلطیده است باری خیلی بزرگ بود.^۵ و وارد گور شده جوانکی را به راست نشسته دیدند که لباس سفید بر تن داشت و هراسان گرهیدند.^۶ اما او به آنان گفت: مهرا سید، عیسائی که در پی او هستید آن ناصری آن مصلوب قیام کرده^۷ در اینجا نیست. این است جایی که او را در آنجا گذاشته بودند^۸ اما بروید به شاگردان او و به پطرس^۹ بگوئید که پیش از شما به جلیل خواهد آمد برابر آنچه شما گفته است در آنجا او را خواهید دید. «و زنان خارج شده، از گور گریختند، زیرا هراس و لرزش شگفتی ایشان را فراگرفته بود. و به هیچکس چیزی نگفتند زیرا می ترسیدند»^{۱۰}.

اع ۱۰:۱
مکا ۱۳:۹

پدیدار شدن عیسای برخاسته از مرگ^{۱۱}

(یوحنا ۲۰:۲۶-۲۹)

^{۱۲} [عیسی] رستاخیز کرده، بامداد، اولین روز هفته، اول به مریم مجدلیه که از او هفت شیطان را

- i - منظور از این سؤال که ظاهراً مربوط به يك موضوع جزئی و فرعی است جلب توجه به وقایع شگفتی است که بعداً اتفاق می افتد. زنان پس از تعجب و حیرت به حال ترس و وحشت درمی آیند.
- j - این اظهارات فقط پاسخ به سؤالی نیست که در بند قبلی مطرح شده است بلکه به نظر مرقس جنبه شگفت انگیز باز شدن قبر را تأیید مینماید.
- k - لباس سفیدی که مرد جوان بر تن دارد نشانه شخصیت آسمانی است (ر.ک. ۳:۹). بدین سبب ترس و وحشت فوق العاده ای بدو ایجاد کرده و سپس تسکین و آرام بخشیده است (بند ۶). به همان گونه که در ظهورها و پیدایش های کتاب مقدس روی می دهد.
- l - ترجمه تحت اللفظی: «قیام کرده شده» فعلی که در متن یونانی آمده بصورت فعل مجهول است و نشان می دهد عملی با قدرت خدا انجام گردیده است و در اینجا نظیر تمام ظهورها و تجلی ها پيامی که از سوی خدا می آید حائز اهمیت می باشد و همان تأیید ایمان مسیحی است که با کلمات و عبارات مرسوم در موعظه های کلیسای اولیه بیان می شود (ر.ک. اع ۲۳:۲-۲۴).
- m - ظاهر شدن های عیسای قیام کرده بر پطرس مقام مهمی در حدیث های مسیحیت اولیه دارد (۱-قرن ۵:۱۵؛ لو ۲۴:۳۴). «برابر آنچه به شما گفته است. ر.ک. مر ۲۸:۱۴»
- n - علت فرار و سرگشتگی و سکوت زنان وحشت فوق العاده ای است که بر اثر کشف رستاخیز عیسی بر آنان دست داده است. ضمناً مشاهده قبر خالی به عنوان دلیل و برهان ارائه نمی شود بلکه نشان می دهد بیهوده در جستجوی مصلوبی برنمایند که اکنون قیام کرده است.
- o - احادیث دست نوشته در مورد پایان و خاتمه این انجيل خیلی مبهم و نامعلوم هستند (بندهای ۹-۲۰).

رانده بود پدیدار گردید. ^{۱۰} او رفته به کسانی که با وی بودند و درسوگم و گریان بودند خبر داد. ^{۱۱} و آنان وقتی شنیدند که او زنده است و بوسیله او دیده شده است بطور شگفتی به شکلی متعجبانه به دونفر از آنان که بسوی روستا می رفتند پدیدار گردید. ^{۱۲} و اینان رفته خبر را به دیگران دادند اما ایشان نیز باور نکردند. ^{۱۳} سرانجام به خود ایشان، آن یازده تن، وقتی بر سر سفره بودند پدیدار گردید و بی ایمانی و سنگدلی ایشان را سرزنش کرد زیرا به کسانی که او را قیام کرده دیده بودند باور نکرده بودند. ^{۱۴} و به ایشان گفت: «به سراسر جهان بروید، به و انجیل را به تمام آفرینش ندا دهید. ^{۱۵} آنکس که ایمان خواهد آورد، تعمید خواهد یافت و نجات خواهد یافت، آنکس که ایمان نیاورد محکوم خواهد شد. ^{۱۶} و اینک نشانه‌هایی که به همراه کسانی خواهد بود که ایمان خواهند آورد: بنام من شیاطین را خواهند راند، به زبانهای نو سخن خواهند گفت؛ ^{۱۷} مارها را بدست خواهند گرفت و اگر چیز مرگباری بنوشند به آنان آسیبی نخواهد رسید، بر بیمارانی دست نهاده و آنها

ع ۱:۷:۸:۱۸
ع ۲:۳۱:۳۳

ع ۱:۷:۸:۱۸
ع ۲:۳۱:۳۳
ع ۱:۷:۸:۱۸
ع ۲:۳۱:۳۳
ع ۱:۷:۸:۱۸
ع ۲:۳۱:۳۳
ع ۱:۷:۸:۱۸
ع ۲:۳۱:۳۳

بسوی حقیقت بازگردند و دیگر گناه نکنند و افتخار و عدالت و افتخار معنوی و زایل نشدنی را که در آسمان است وارث شوند.»

این خساقه (بندهای ۹-۲۰) با کلمات و روش نویسندگی کاملاً متفاوتی از بقیه انجیل نوشته شده و اصولاً جریان روایت قبلی را قطع نموده است (مأموریتی که به زنان محول شده بود تمام نکرده‌اند و عسارت «پدیدار گردیده» (بندهای ۹) به عیسی برمی گردد در صورتی که از بند ۱۵:۴۰ به بعد در صحنه نیست) بنابراین می توان گفت این قسمت خلاصه‌ای از روایت‌های ظاهر شدنهای عیسی است که در انجیل‌های دیگر ذکر شده و به آنها اشاراتی که در اعمال رسولان آمده افزوده شده است (اع بندهای ۱۷-۲۰) این خلاصه به هیچ وجه نکته جدیدی در بر ندارد تا بتوان شناسایی بهتری از مسیح و وقایع بعد از قیام او بدست آورد. این خاقه از قرن دوم میلادی شناخته شده بود و از همان موقع بعضی از پدران کلیسا در مورد اصالت و صحت آن تردید داشتند و چون بسیاری از منتقدان تعجب می کنند از اینکه انجیل مرقس ناگهان در بند ۸ خاقه یابد معتقدند قطعه پایان و خاقه انجیل گم شده و بجای آن این متن را گذاشته‌اند. در حقیقت ما نمی دانیم آیا مصنف کتاب

-در تعدادی از مدارك این قسمت وجود ندارد و حتی بعضی از رونویس کنندگان تصریح کرده‌اند بند ۸ پایان انجیل می باشد.

-ضمناً در کنار روایت بلندی که خیلی متداول است و ما در اینجا ترجمه کرده ایم روایت کوتاه دیگری به این شرح وجود دارد: «زنان آنچه را به آنان اعلام شده بود بطور خلاصه به همراهان پطرس تعریف کردند سپس خود عیسی ندای مقدس و زایل نشدنی نجات جاودانی را بوسیله آنان از مشرق تا به مغرب فرستاد.

- در بعضی از مدارك هر دو روایت کوتاه و بلند وجود دارد.

- در یکی از مدارك در فاصله بین بندهای ۱۴ و ۱۵ روایت بلند اعتراضی از شاگردان و پاسخ عیسی ذکر شده که چنین نگارش یافته است: «آنان در دفاع از خود گفتند: این قرن بیدینی و بی ایمانی تحت تسلط شیطان است و نمی گذارد حقیقت و قدرت خدا را ارواح ناپاک دریافت کنند بدین سبب عدالت تو از هم اکنون ظاهر و متجلی می شود، آنان این سخنان را به مسیح می گفتند و مسیح پاسخ داد: پایان سالهای اقتدار شیطان فرا رسیده ولی چیزهای وحشتناک دیگری نزدیک می شود و من به مرگ تسلیم شده ام تا کسانی که مرتکب گناه شده اند

سالم خواهند شد.»^{۱۹} باری آنگاه خداوند [عیسی] پس از سخن گفتن با ایشان، به آسمان صعود کرد و به راست خدا نشست.^{۲۰} اینان رفته همه جا ندا دادند، خداوند با ایشان کار می کرد و سخن را با نشانه هایی که به همراه داشتند تأیید می کرد.

۲- پاد ۱۱:۲
اع ۱:۹-۱۱
۱- تیمر ۱۶:۳
مز ۱۱:۱۱۰
مر ۱۲:۳۶
اع ۸:۱۶:۳
عبر ۲:۴

قطعه ای به عنوان نتیجه نگاشته و اگر چنین است آیا
ظاهر شدتهای عیسیای قیام کرده را نقل نموده است یا
اینکه بنظر او کافی آمده خواننده را به حدیث معروف
ظاهر شدن در جلیل احاله نماید (بند ۷).

واژه یاب

نمونه‌ای محدود برای انجیل مرقس

توضیحات :

در این مجموعه، صفحاتی چند از واژه یاب را خدمت شما تقدیم می‌کنیم. امیدواریم با ذکر اصلاحات و پیشنهادات خود در این مورد ما را یاری و راهنمایی فرمائید. لازم به تذکر است که این کار فعلاً، تنها برای انجیل مرقس انجام گرفته است.

- ۱- در داخل کادر، هر واژه با اصطلاح خاص آن در زبان فارسی آمده است.
- ۲- در قسمت دوم (زیر کادر) این اصطلاح با معانی مختلف آن بسط داده شده است.
- ۳- در قسمت سوم، ریشه یونانی و اصطلاحات و مترادفات یونانی آن واژه ذکر گردیده؛ در سمت چپ واژه یونانی شماره ردیف و در سمت راست آن تعداد دفعاتی که این واژه در عهد جدید بکار رفته، نوشته شده است.
- ۴- در مقابل هر آیه، شماره‌ای به زبان لاتین نوشته شده که نشان می‌دهد در این آیه از کدام يك از واژه‌های قسمت سوم استفاده شده است. اگر چنانچه در مقابل آیه‌ای شماره‌ای نوشته نشده باشد اشاره به واژه شماره يك است که در واقع بیشترین کاربرد را دارد.

- ۵- حرف X در حاشیه متن و مقابل آیات یعنی متن مربوط به مسیح است.

آموزش دادن - یاد دادن

آموزش دادن - تعلیم دادن

یاد دادن - شاگرد

۱) آموزش دادن

الف) استاد

ب) عیسی آموزش می‌دهد

ج) خدا، روح، کلیسا... آموزش

د) غیره

۲) ری

۱) آموزش دادن: DIDASCō

1 didascō 97 2 didascalos 59
3 didachē 30 4 didascalía 2

الف) استاد [عیسی]

۳۸/۴ مر «ای استاد ترا باکی نیست که ما هلاک شریم»

۳۵/۵ 2 «چرا باز استاد را زحمت می‌دهی؟»

۱۷/۹ 2 «ای استاد، پسر مرا که روحی گنگ دارد بتزوت آورده‌ام.»

۳۸/۹ 2 «ای استاد، کسی را دیده‌ایم که شیاطین را بنام تو می‌راند.»

۱۷/۱۰ 2 «ای استاد نیکو چه باید بکنم تا رارث زندگانی جاودانی شوم؟»

۲۰/۱۰ 2 «ای استاد همه اینها را از آغاز جوانیم با دقت مراعات کرده‌ام.»

۳۵/۱۰ 2 «ای استاد می‌خواهیم تا آنچه را ... برای ما انجام دهی.»

۱۴/۱۲ 2 «ای استاد می‌دانیم که تو بر حق هستی»

۱۹/۱۲ 2 «ای استاد، موسی برای ما چنین نوشته است:

۳۲/۱۲ 2 «ای استاد! تو تمام حقیقت را گفتی: او یگانه است»

۱/۱۳ 2 «ای استاد، بنگر: چه سنگهایی و چه ساختمانهایی!»

۱۴/۱۴ 2 استاد می‌گوید: تالار من کجاست

ب) عیسی آموزش می‌دهد

۲۱/۱ مر و به کفرناحرم وارد شدند و ... به کشت درآمده آموزش می‌داد.

۲۲/۱ 3 از آموزش وی شگفت‌زده بودند زیرا با اقتدار آموزش می‌داد

۲۷/۱ 3 «این یعنی چه؟ آموزشی نوین، آنهم با اقتدار»

۱۳/۲ همه جمعیت بسوی او آمدند و ری بهر آنان آموزش می‌داد.

۱/۴ باز در کنار دریا آغاز به آموزش کرد

۲/۴ 3 چیزها را با قشیلها به آنان می‌آموخت و در آموزش خود می‌گفت:

۲/۶ به آموزش در کشت پرداخت

۳۴/۶ به آموختن بسیار چیزها به آنان پرداخت.

۳۱/۸ و به آموزش ایشان پرداخت که پسر انسان باید زیاد رنج بکشد

۳۱/۹ زیرا به شاگردان خود آموزش می‌داد: «پسر انسان ... تسلیم خواهد شد

۱/۱۰ همانگونه که عادت او بود باز به آنان (جمعیت) آموزش می‌داد.

۱۷/۱۱ و آنان را آموزش داد: «مگر نوشته نشده است خانه من ...»

۱۸/۱۱ تمام جمعیت از آموزش او متعجب شده بودند.

۱۴/۱۲ «ای استاد ... براستی راه خدا را آموزش می‌دهی.

۳۵/۱۲ و عیسی ... در معبد آموزش می‌داد: «چگونه کاتبان ...»

۳۸/۱۲ 3 در آموزش خود می‌گفت: «از کاتبان برحذر باشید

۴۹/۱۴ من هر روز نزد شما در معبد، آموزش می‌دادم

ج) خدا، روح، کلیسا... آموزش

۳۰/۶ و رسولان... آنچه کرده و همه آنچه را آموزش داده بودند به وی بازگفتند.

غیره

۷/۷ (اش ۲۹۱۳) زیرا بجای آموزش، آموزشی می‌دهند که دستورات آدمیان است!

۲) ری

۱ ری ۳ ۲ ریونی ۱

۵/۹ مر و پطرس... به عیسی گفت: «ری» خوب است که اینجا باشیم.

۵۱/۱۰ کور به وی گفت: «ریونی بینائیم را بازیابم.»

۲۱/۱۱ «ری، بنگر، درخت انجیری... خشکیده است!»

۴۵/۱۴ (بهدا) بسوی وی نزدیک شده گفت: «ری!» و او را پرسه‌ای طولانی داد.

۲) یاد دادن

1 mathètēs 261 2 manthanō 25

۱) یاد دادن

۲۸/۱۳ مر «از درخت انجیر این مقایسه را یاد بگیرد»

۲) شاگردان

الف) عیسی

۱۵/۲ مر بسیاری از مأموران... و شاگردانش با عیسی بر سر سفره بودند

۱۶/۲ فریسیان... به شاگردان وی گفتند: «... با... گناهکاران غذا می‌خورد!»

۱۸/۲ «مطهر شده که شاگردان تو روزه نمی‌گیرند؟»

۲۳/۲ شاگردانش ضمن راه پیمودن، آغاز به کندن خوشه‌ها کردند.

۷/۳ عیسی با شاگردان خود بسوی دریا بازگشت

۹/۳ به شاگردان خود گفت قایقی در اختیار وی قرار دهند...

۳۴/۴ اما جداگانه به شاگردان خود همه چیز را توضیح می‌داد.

۳۱/۵ شاگردانش به وی می‌گفتند: «جمعیت را می‌بینی که از هر سو بتو فشار

می‌آورد

۱/۶ به وطن خود آمده و شاگردانش بدنبال او می‌آمدند.

۳۵/۶ شاگردانش بنزد وی آمده می‌گفتند: «محل خلوت است و ساعت دیروقت:

۴۱/۶ پنج نان... به شاگردان خود می‌داد تا بین مردم قسمت کنند

۴۵/۶ همان دم شاگردان خود را وادار ساخت تا در قایق سوار شده

می‌دیدند برخی از شاگردانش غذای خود را با

فریسیان... از او پرسیدند: «چرا شاگردان تو برابر سنت قدما رفتار نمی‌کنند،

بلکه غذای خود را با دستهای آلوده می‌خورند؟»

۱۷/۷ شاگردانش از وی درباره قشیل سؤال می‌کردند.

۱/۸ شاگردان را بسوی خویش خواند و به آنان گفت:

۴/۸ شاگردان به او پاسخ دادند: «چگونه می‌توان... ایشان را سیر کرد؟»

۶/۸ هفت نان... به شاگردان خود می‌داد تا تقسیم کنند

۱۰/۸ به قایق سوار شده با شاگردان خود به ناحیه دلمانوته آمد.

۲۷/۸ عیسی و همچنین شاگردانش بسوی روستاهای قیصریه... و در راه از شاگردان

خود پرسید... من که هستم؟»

۳۳/۸ با دیدن شاگردان خود، پطرس را سرزنش کرده گفت: «از من دور شو، شیطان

۳۴/۸ جمعیت را با شاگردان به خود فراخوانده و به آنان گفت: «اگر کسی می‌خواهد

بدنبال من بیاید،

شنیدن

24 2 acouë 431 1 acouë

(الف) شنیدن (گوش)

2 مر ۳۵/۷ و همان دم گوشه‌های باز شده و بند از زبانش گشوده شد.

(ب) شنیدن (احکام)

مر ۲۹/۱۲ ای اسرائیل بشنوا! خدایت خدای ما خدای یگانه است.

(ج) شنیدن (سخنان عیسی)

- مر ۳/۴ گوش فرادارید! اینک بذرافشان برای بذرافشانی بیرون شد.
 ۹/۴ هر آن کس که گوشی شنوا دارد بشنود!
 ۱۲/۴ با شنیدن، بشنوند و تفهیمت تا مبادا که بگروند
 ۱۵/۴ وقتی آنان می‌شنوند، همان دم شیطان آمده و سخن خدا را... برمی‌دارد.
 ۱۶/۴ وقتی سخن را می‌شنوند همان دم آن را با شادی می‌پذیرند،
 ۱۸/۴ اینان کسانی هستند که سخن را شنیده‌اند،
 ۲۰/۴ اینان سخن را می‌شنوند و می‌پذیرند و ثمری آورند،
 ۲۲/۴ هر آن کس که گوشی شنوا دارد بشنود!
 ۲۴/۴ زنه‌ار از آنچه می‌شنوید!
 ۳۲/۴ و با تشبیه‌های بسیاری... مطابق آنچه می‌توانستند بشنوند:
 ۲/۶ اکثرًا با شنیدن او، شگفت‌زده بودند.
 ۵۵/۶ کسانی را که بیمار بوده... به جانی که شنیده بودند در آنجاست می‌آوردند.
 ۱۶/۷ اگر کسی، گوش شنوا دارد، بشنود!
 ۱۸/۸ با اینکه گوش دارید، نمی‌شنوید!
 ۱۸/۱۱ [عیسی فرشتگان را راند] کاهنان اعظم و کاتبان شنیدند.
 ۱۱/۱۴ آنان [سخنان یهودا] شنیده شاد شدند.
 ۵۸/۱۴ شنیده‌ایم که گفته است: من این قدس دست ساز را ویران خواهم کرد.
 ۶۴/۱۴ شما کفر را شنیدید.
 ۳۵/۱۵ با شنیدن این... گفتند: «اینک الیاس را فرامی‌خواند!»
 ۱۱/۱۶ وقتی شنیدند که او زنده است و بوسیله او دیده شده است بارز نکردند.

(د) شنیدن (غیره)

- ۱۷/۲ عیسی شنیده به آنان گفت: «اشخاص سالم به پزشک نیاز ندارند، بلکه آنان که بیمارند، من برای دعوت درستکاران نیامده‌ام بلکه برای گناهکاران.»
 ۲۰/۶ زیرا هیروود از یحیی می‌ترسید و او را مردی درستکار و مقدس می‌دانست و از او حمایت می‌کرد و پس از اینکه حرفهای او را بشنید، در تنگنا وامانده بود و آنها وجود این طیب خاطر از او شنوایی داشت.
 ۳۷/۷ و مردم بی‌نهایت متحیر گشته می‌گفتند: «همه کاری را بخوبی به انجام رسانده است! کرها را می‌شنواند و لاله‌ها به حرف درمی‌آورد!»
 ۴۱/۱۰ و با شنیدن این، آن ده تن بر یعقوب و یوحنا برآشفندند.
 ۲۸/۱۲ و یکی از کاتبان که بحث آنان را شنیده بود و می‌دانست به آنان بها پاسخ داده است نزدیک شده از او پرسید: «بالاترین فرمان کدام است؟»
 ۷/۱۳ رقی بشنوید از جنگ و سروصدای جنگ حرف می‌زنند، هراسان نشوید. این باید فرابرسد، اما هنوز پایان نیست.

۱۴/۹ بنزد شاگردان آمده، جمعیت کثیری را در اطراف ایشان دید

۱۸/۹ به شاگردانت گفته‌ام او را برانند و ایشان قهرش را نداشتند.»

۲۸/۹ شاگردان در کناری از او می‌پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم [آن روح] را برانیم؟»

۳۱/۹ زیرا به شاگردان خود آموزش می‌داد... «پسر انسان تسلیم خواهد شد

۱۰/۱۰ شاگردان در آن باره (طلاق) سؤال کردند.

۱۳/۱۰ کودکانی را بنزد او آورده‌اند... شاگردان آنان را تهدید کردند.

۲۳/۱۰ عیسی... به شاگردان خود گفت: «آنان که پول دارند

۲۴/۱۰ شاگردان از این سخنان هراسان شده بودند،

۴۶/۱۰ او و شاگردانش و جمعیت کثیری از اربابا خارج می‌شدند

۱/۱۱ وقتی به اورشلیم نزدیک می‌شدند... دو تن از شاگردان خود را می‌فرستد

۱۴/۱۱ به آن گفت... و شاگردان او می‌شنیدند.

۲۳/۱۲ شاگردان خود را خوانده به ایشان گفت: این بیوه زن که فقیر است بیش از هر کس... انداخته است.

۱/۱۳ یکی از شاگردانش به او گفت: «ای استاد، بشکر: چه سنگهانی

۱۲/۱۴ شاگردانش به وی گفتند: «در کجا می‌خواهی تدارک ببینیم

۱۳/۱۴ دو تن از شاگردان خود را فرستاده... به شهر بروید

۱۴/۱۴ تالار من کجاست که در آنجا بره عید قصح را با شاگردانم بخورم؟

۱۶/۱۴ شاگردان برفتند... و قصح را تدارک دیدند.

۳۲/۱۴ به شاگردان خود می‌گوید: «در مدتی که نیایش می‌کنم اینجا بنشینید.»

۷/۱۶ بروید به شاگردان او و به پطرس بگوئید که پیش از شما به جلیل خواهد آمد... در آنجا او را خواهید دید.

(ب) یحیی تعمید دهنده، موسی، فریسیان

مر ۱۸/۲ شاگردان یحیی و فریسیان روزه را رعایت می‌کردند. و آمده به او گفتند:

«چطور شد که شاگردان یحیی و شاگردان فریسیان روزه می‌گیرند ولی شاگردان تو روزه نمی‌گیرند؟»

۲۹/۶ شاگردانش خبر شده آمده جسدش را برداشتند و در گوری نهادند.

گوش شنیدن

گوش

2 ôtarion 2 37 ous 1

- مر ۳/۴ «گوش فرادارید! اینک بذرافشان برای بذرافشانی بیرون شد.
 ۹/۴ هر آن کس که گوشی شنوا دارد بشنود»
 ۲۳/۴ هر آن کس که گوشی شنوا دارد بشنود!
 ۱۱/۶ اگر در جایی شما را پذیرا نشدند و به شما گوش ندادند،
 ۱۴/۷ همه بمن گوش کنید و دریابید!
 ۱۶/۷ اگر کسی، گوش شنوا دارد، بشنود»
 ۳۳/۷ انگشتان خریش را در گوشه‌هایش نهاد،
 ۳۵/۷ و همان دم گوشه‌هایش باز شده و بند از زبانش گشوده شد.
 ۱۸/۸ با اینکه گوش دارید، نمی‌شنوید! و بیاد نمی‌آورید،
 ۷/۹ این پسر محبوب من است به او گوش فرادهید!
 ۳۷/۱۲ جمعیت زیادی، با شادمانی به او گوش می‌داد،
 ۴۷/۱۴ یکی از کسانی که آنها برد... لاله گوشش را برید.

تعمید : BAPTIZO

2 baptisma 20 1 baptizō 74/76

الف) تعمید

- 2 مر ۴/۱ یحیی تعمیدگر در صحرا پدیدار شد در حالی که برای گذشت گناهان تعمید توبه را ندا می داد.
- ۵/۱ و ... بوسیله او با اعتراف به گناهانشان در نهر اردن تعمید می یافتند.
- ۸/۱ و من شما را با آب تعمید داده ام، اما او شما را با روح القدس تعمید خواهد داد.
- ۹/۱ عیسی ... بوسیله یحیی در نهر اردن تعمید یافت.
- ۳۰/۱۱ آبا تعمید یحیی از آسمان بود یا از انسانها؟ 2
- ۱۶/۱۶ آنکس که ایمان خواهد آورد، تعمید خواهد یافت و نجات خواهد یافت.

ب) تعمید = رنج مسیح

- ۳۸/۱۰ عیسی به ایشان گفت ... آیا می توانید جامی را که من سرمی کشم، سبکشید یا نه
- 2 تعمیدی که من تعمید یافته ام، تعمید بیاید؟
- ۳۹/۱۰ به آن تعمیدی که من تعمید می یابم شما تعمید خواهید یافت. 2

جلیل

Galilée 62 C Cana 4 (jn)
Galiléen; de Galilée 11

- ۹/۱ عیسی از ناصره جلیل آمده ... تعمید یافت. مر
- ۱۴/۱ پس از تسلیم کردن یحیی، عیسی به جلیل آمد
- ۱۶/۱ گذرکنان از کنار دریای جلیل، شمعون و آندریاس برادر شمعون را دید.
- ۲۸/۱ شهرت او ... در سراسر ناحیه جلیل پراکنده شد.
- ۳۹/۱ به راه افتاده، در سراسر جلیل ... شیاطین را می راند.
- ۷/۳ جمعیتی کثیر از جلیل از پی او آمده بودند.
- ۲۱/۶ هیروده ... ضیافتی برای بزرگانش ... و معتمدان جلیل می داد.
- ۳۱/۷ [عیسی] از راه صیدون بسوی دریای جلیل در میان سرزمین دیکاپولیس آمد.
- ۳۰/۹ از جلیل می گذشتند و او [عیسی] غی خواست که این را بدانند.
- ۲۸/۱۴ پس از آنکه قیام کردم، پیش از شما در جلیل خواهم بود.
- ۷۰/۱۴ براسستی تو یکی از ایشان و انگهی تو جلیلی هستی.
- ۴۱/۱۵ [زنان] وقتی در جلیل بودند بدنهای او برده و به او خدمت می کردند.
- ۷/۱۶ بروید ... و به پطرس بگوئید که [عیسی] پیش از شما به جلیل خواهد آمد ...

خوردن : ESTHIO

1 esthiō 157

- ۶/۱ یحیی ... ملخ و عسل وحشی می خورد. مر
- ۱۶/۲ کاتبان ... وقتی دیدند با گناهکاران و مأموران مالیات غذا می خورد ... گفتند: X
- یعنی چه؟ با مأموران مالیات و گناهکاران غذا می خورد! ۱
- ۲۶/۲ [داد] دنیای تقدیمی را که خوردن آنها جز برای گاهتان مجاز نبود، خورد.
- ۲۰/۳ حتی آنان نمی توانستند غذای خود را بخورند.
- ۴۳/۵ [عیسی] گفت به او خوراکی دهند. [دخترک]
- ۳۱/۶ آنان [شگردان] حتی وقت غذا خوردن نداشتند.
- ۳۶/۶ آنان را روانه کن ... هفته چیزی برای خوردن بخرند.
- ۳۷/۶ خودتان چیزی برای خوردن به آنان بدهید ... باید برویم ... نان خریداری کنیم تا برای

خوردن به آنان بدهیم؟

- ۴۲/۶ همه خوردند و سیر شدند.
- ۴۴/۶ و کسانی که نانها را خورده بودند پنج هزار نفر بودند.
- ۲/۷ و چون می دیدند برخی از شاگردانش غذای خود را با دستهای آلوده یعنی ناشسته می خوردند ...
- ۳/۷ زیرا فریسیان و همه یهودیان ... بدون آنکه دستها را با دقت شسته باشند غذا نمی خوردند.
- ۴/۷ و در بازگشت از بازار بدون شستشو، غذا نمی خوردند.
- ۵/۷ چرا شاگردان تو ... غذای خود را با دستهای آلوده می خوردند؟
- ۲۸/۷ حتی توله سگان دور سفره از خرده نان کودکان می خوردند.
- ۱/۸ چیزی برای خوردن نداشتند.
- ۲/۸ سه روز است ... و چیزی برای خوردن ندارند.
- ۸/۸ آنان خوردند و سیر شدند و بقیه تکه ها را جمع کردند.
- ۱۴/۱۱ مبادا که هرگز در آینده کسی میوه ترا بخورد! ۱
- ۱۲/۱۴ در کجا می خواهی تدارک بینیم تا تو بره فصح را بخوری؟ X
- ۱۴/۱۴ الان من گجاست که در آنها بره عید فصح را با شاگردانم بخورم؟ ۱
- ۱۸/۱۴ در هنگامی که ... غذا می خوردند، عیسی گفت ... یکی از میان شما مرا تسلیم خواهد کرد، ۱
- ۲۲/۱۴ در حالی که غذا می خوردند، نان را گرفته برکت داده ... X

زن : GYNE

1 gynē 216

الف) زن

- ۲۵/۵ و در آن میان زنی بود که ... مبتلا به خونریزی بود. مر
- ۲۳/۵ آن زن ترسان و لرزان.
- ۲۵/۷ زنی که دخترکی با روحی ناپاک داشت ...
- ۲۶/۷ این زن یونانی، از تبار سوری - فنیقی بود.
- ۳/۱۴ زنی که شیشه عطر سنبل ناب بسیار گرانبهائی داشت آمده
- ۴۰/۱۵ همچنین زنائی بودند که از دور می نگرستند
- ب) زن = همسر
- ۱۷/۶ هیرودیاد، زن برادرش فیلیپس
- ۱۸/۶ تو مجاز نیستی زن برادرت را داشته باشی.
- ۲۸/۷ زن ... گفت: «آری خداوند! ولی ... از خرده نان کودکان می خوردند.»
- ۲۹/۷ و به زن گفت: «ببخاطر این حرف برو.
- ۲/۱۰ آبا مجاز است مردی زنش را طلاق دهد؟
- ۱۱/۱۰ هر کس زنش را طلاق داده و با زنی دیگر ازدواج کند،
- ۱۲/۱۰ اگر آن [زن] پس از طلاق گرفتن از شوهرش،
- ۱۹/۱۲ اگر برادر کسی بیره و پس از خود زنی باقی گذاشت ... برادرش باید زن را گرفته،
- ۲۰/۱۲ اوکی زن گرفته و بهنگام مرگ نسلی از خود باقی نگذاشت
- ۲۱/۱۲ و دومی [زن] را گرفته و بهنگام مرگ نسلی از خود باقی نگذاشت
- ۲۲/۱۲ ... بعد از همه آنها، زن نیز برود.
- ۲۳/۱۲ در قیامت ... زن از آن کدامین خواهد بود؟ زیرا هر يك از آن هفت او را چون زن داشته اند. ۱
- ۱۷/۱۳ وای بحال زنائی که باردار باشند و زنائی که بدین روزها شیر می دهند!
- ۹/۱۴ هر جا ... انجیل ندا داده شود، آنچه را که این زن کرده است،

۸/۱۶ زنان خارج شده، از گور گریختند.

کوه : OROS

الف) کوه (هیره)

63 oros 1

- ۱۳/۳ مر [عیسی] به کوهستان بالا می‌رود و هر که را می‌خواست به خود فرامی‌خواند
- ۵/۵ روز و شب در دخمه‌ها و در کوهستانها فریاد کشیده.
- ۱۱/۵ بر بالای کوه، گله بزرگی از خوکان در حال چریدن بود.
- ۲۶/۶ [عیسی] برای نیایش به کوهستان رفت.
- ۲۳/۱۱ اگر کسی به این کوه بگریزد بلند شو و خود را به دریا انداز
- ۱۴/۱۳ کسانی که در پیبوده باشند، به کوهستان فرار کنند.

ب) کوه زیتون

9/13 3 elaia

- ۱/۱۱ مر 3 در حدود بیت فاجی و بیت عنیا نزدیک کوه زیتون زار
- ۳/۱۳ 3 [عیسی] چون بر کوه زیتون زار در مقابل معبد نشسته بود.
- ۲۶/۱۴ 3 پس از خواندن سرود به سوی کوه زیتون زار، خارج شدند.

ج) کوه تملی عیسی

- ۲/۹ مر عیسی، پطرس و یعقوب و یوحنا... بر فراز کوهی بلند برد.
- ۹/۹ هنگامی که از کوه پائین می‌آمدند، به ایشان سفارش کرد... بازگو نکنند.

پدر و مادر

30/85 1 mètèr

- ۴۰/۵ مر [عیسی]... پدر کودک، مادر... با خود برداشته
- ۱۰/۷ موسی گفته است: پدر و مادرت را احترام کن، آنکس که بر پدر و مادر بدگویی
- کند به مرگ محکوم شود!
- ۱۱/۷ اما شما می‌گوئید: هر کس به پدر یا مادرش بگوید
- ۱۲/۷ شما نمی‌گذارید کاری برای پدر یا مادرش انجام دهد.
- ۷/۱۰ مرد پدر و مادرش را ترك خواهد کرد.
- ۱۹/۱۰ به پدر و مادرت احترام بگذار. »
- ۲۹/۱۰ هیچکس... مادر یا پدر... را بخاطر من و بخاطر احمیل ترك نکرده باشد.
- ۳۰/۱۰ مگر اینکه... مادران و کودکان... به صد برابر دریافت نمایند.

مادر

- ۲۴/۶ [دختر هیرودیا] به مادرش گفت: «چه باید درخواست کنم؟»
- ۲۸/۶ سر [یحیی] را آورده و به دخترک داد و دخترک آن را به مادرش داد.
- ۴۰/۱۵ زنانی بودند... مریم مادر یعقوب

مادر عیسی

- ۳۱/۳ مادرش و برادرانش آمده...
- ۳۲/۳ مادرت و برادرانت و خواهرانت در بهرین... هستند.
- ۳۳/۳ در پاسخ به آنان گفت: «مادرم کیست؟ و برادرانم؟»

۳۴/۳ [عیسی] گفت: «اینانند مادرم و برادرانم!»

۳۵/۳ هر کس خواست خدای را بجا آورد او برادر من و خواهرم و مادرم است.»

موسی

- ۴۴/۱ مر برای تطهیر خردت آنچه را موسی مقرر کرده است... تقدیم کن.»
- ۱۰/۷ موسی گفته است: پدر و مادرت را احترام کن.
- ۴/۹ و الیاس با موسی بر ایشان ظاهر گردیدند
- ۵/۹ سه خیمه برپا کنیم یکی برای تو و یکی برای موسی و یکی برای الیاس.»
- ۲/۱۰ «موسی چه فرمانی بشما داده است؟»
- ۴/۱۰ گفتند: «موسی اجازه داده است طلاق نامه نوشته و طلاق دهند.»
- ۱۹/۱۲ موسی برای ما چنین نوشته است: اگر برادر کسی بمیرد،
- ۲۶/۱۲ مگر در کتاب موسی در قطعه بپوشیده نخوانده‌اید

یوحنا

- ۱۹/۱ مر یعقوب [پسر] زیدی و برادرش یوحنا را دید.
- ۲۹/۱ با یعقوب و یوحنا به منزل شمعون و آندریاس رفتند.
- ۱۷/۳ و یعقوب [پسر] زیدی و یوحنا برادر یعقوب که بر آنها نام «برائوس» نهاد
- ۳۷/۵ نگذاشت هیچکس جز پطرس و یعقوب و یوحنا برادر یعقوب وی را همراهی کند.
- ۲/۹ عیسی، پطرس و یعقوب و یوحنا را با خود برداشته.
- ۲۸/۹ یوحنا به او گفت... کسی را دیده‌ایم که شیاطین را بنام تو می‌راند.
- ۳۵/۱۰ یعقوب و یوحنا، پسران زیدی، پسری او متوجه شده.
- ۴۱/۱۰ آن ده تن بر یعقوب و یوحنا برآشفند.
- ۳/۱۳ پطرس... یوحنا و اندریاس
- ۳۳/۱۴ پطرس و یعقوب و یوحنا را با خود برداشته.

مخفف اسامی کتاب مقدس

Genese	Genesis	پیدایش	=	پید
Exode	Exodus	خروج	=	خروج
Levitique	Leviticus	لاویان	=	لاو
Nombres	Numbers	اعداد	=	اعد
Deuteronomie	Deuteronomy	تثنيه	=	تث
Josue	Joshua	یوشع	=	یوشع
Juges	Judges	داویدان	=	داوید
Ruth	Ruth	روت	=	روت
1 Samuel	1 Samuel	۱-سموئیل	=	۱-سمو
2 Samuel	2 Samuel	۲-سموئیل	=	۲-سمو
1 Rois	1 Kings	۱-پادشاهان	=	۱-پاد
2 Rois	2 Kings	۲-پادشاهان	=	۲-پاد
1 Chroniques	1 Chronicles	۱-تواریخ	=	۱-توا
2 Chroniques	2 Chronicles	۲-تواریخ	=	۲-توا
Esdras	Ezra	عزرا	=	عز
Nehemie	Nehemiah	نحمیا	=	نح
Tobie	Tobit	طوبیاس	=	طوب
Judith	Judith	یهودیه بنت حمرای	=	یهودیه
Esther	Esther	استر	=	استر
1 Maccabees	1 Maccabees	۱-مکابیان	=	۱-مک
2 Maccabees	2 Maccabees	۲-مکابیان	=	۲-مک
Job	Job	ایوب	=	ایوب
Psaumes	Psalms	مزامیر	=	مز
Proverbes	Proverbs	امثال	=	امث
Ecclesiaste	Ecclesiastes	جامعه	=	جا
Cantique des Cantiques	Song of Songs	غزل غزلها	=	غزل
Sagesse	Wisdom	حکمت	=	حک
Ecclesiastique	Ecclesiasticus	بن سیراخ	=	بنسی
Isaie	Isaiah	اشعیا	=	اشع
Jeremie	Jeremiah	ارمیا	=	ارم
Lamentations	Lamentations	مراثی	=	مرا
Baruch	Baruch	باروخ	=	بار
Ezechiel	Ezekiel	عزقیال	=	عزق
Daniel	Daniel	دانیال	=	دان
Osee	Hosea	هوشع	=	هو
Joel	Joel	یوئیل	=	یوئ
Amos	Amos	عاموس	=	عا

Abdias	Obadiah	عوبديا	=	عوب
Jonas	Jonah	يونس	=	يون
Michee	Mikah	ميكاه	=	ميك
Nahum	Nahum	ناحوم	=	نا
Habacuc	Habakkuk	حبقوق	=	حب
Sophonie	Zephaniah	صفنيا	=	صف
Aggee	Haggai	حجي	=	حجي
Zacharie	Zechariah	زكريا	=	زك
Malachie	Malachi	ملاكي	=	ملا
Matthieu	Matthew	متى	=	مت
Marc	Mark	مرقس	=	مر
Luc	Luke	لوقا	=	لوقا
Jean	John	يوحنا	=	يو
Actes	Acts	اعمال رسولان	=	اع
Romains	Romans	روميان	=	روم
1 Corinthiens	1 Corinthians	١-قرنتيان	=	١-قرن
2 Corinthiens	2 Corinthians	٢-قرنتيان	=	٢-قرن
Galates	Galatians	غلاطيان	=	غلا
Ephesiens	Ephesians	افسيان	=	افس
Philippiens	Philippians	فيلپيان	=	فيل
Colossiens	Colossians	كولسيان	=	كول
1 Thessaloniens	1 Thessalonians	١-تسالونيكيان	=	١-تسا
2 Thessaloniens	2 Thessalonians	٢-تسالونيكيان	=	٢-تسا
1 Timothee	1 Timothy	١-تيموثاوس	=	١-تيمو
2 Timothee	2 Timothy	٢-تيموثاوس	=	٢-تيمو
Tite	Titus	تيطس	=	تيط
Philemon	Philemon	فيلمون	=	فيل
Hebreux	Hebrews	عبرانيان	=	عبر
Jacques	James	يعقوب	=	يع
1 Pierre	1 Peter	١-پطرس	=	١-پطر
2 Pierre	2 Peter	٢-پطرس	=	٢-پطر
1 Jean	1 John	١-يوحنا	=	١-يو
2 Jean	2 John	٢-يوحنا	=	٢-يو
3 Jean	3 John	٣-يوحنا	=	٣-يو
Jude	Jude	يهودا	=	يهو
Apocalypse	Revelation	مكاشفه	=	مكا